

1413

ബിനിറോ

മുസോലിനി.

112

ഡാക്ടർ ടി. ആർ. കെ. പിണറോടി.

ST. ALOYSIUS' E. H. SCHOOL, QUILON.
LIBRARY.

Section..... *Malayalam* *Poese*

No. *267*

1413

നം: 267

ബ നി ര റ റ
മു സോ ലി നി.

അഥവാ

(ഇററലിയിലെ പ്രസന്നതിലകം.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

വിധിവിചാരസം, കാക്കരക്കയ്യൂർ, അംഗനാരമസ്വയം,
വിനായകസുവർണ്ണ മുതലായതുകളുടെ കർത്താവായ
ഡാക്ടർ ടി. ആർ. കെ. പിഷ്യാരോടി.

1104.

Copy-right

വില പന്ത്രണ്ടു

2-2-0

1000

1911

ഒന്നാംപതിപ്പ് കോപ്പി 1000.
ഉജ്ജയിവപേരൂർ മംഗളോദയം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

“സദേഹം വേണ്ടപരനപകാര
 തിനാകാത്തതെങ്കിൽ
 കിം ദേഹം കൊണ്ടൊരു ഫല
 മിഥപ്രാണിനാം ക്ഷോണിതനിൽ”

സ്നേഹം, ദയ, ദയെ
 യും, സൗശീല്യം, പ്രഭു
 തപം മുതലായഗുണങ്ങൾക്കു വി
 ഉനിലമായ ഒരു മാന്യനും, പരിചയ
 പ്പെട്ടമുതൽക്കു എനിക്കത്രയും വാത്സല്യജ
 നകങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങൾ തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
 ഒരു ദേഹവും, എന്റെ പ്രിയപിതാവിന്റെ
 നിത്യംഗണശേഷം എന്റെപിതൃഭക്തിക്കി
 ടംകൊടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ശ്രേഷ്ഠതനു
 വിന്റെ ഉടമസ്ഥനുമയേ
 എന്റെ ശപതാൻ
 ശ്രീ മാ റ്
 കണ്ണപ്ര മാധവനുണ്ണി വലിയ നായര
 വർകൾക്കു ഈ ചെറുപുസ്തകത്തെ ഞാൻ
 ഭക്തിബഹുമാനപുരസ്സരം സമ
 പ്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസ്താവകൻ: ഡാക്ടർ ടി. ആർ. കെ. പിഷാരോടി.

PREFACE.

The most arresting figure in international politics in the modern day is Benito Mussolini. To some adverse critics of this most interesting person, Mussolini may appear no better than a pure political adventurer just trying to raise himself at the expense of others. But even his opponents offer fitting tribute to his remarkable command over men.

Now Italy holds a prominent place amongst the great powers of Europe. A decade back, she was a back number, in European politics. The contribution of Fascism towards the revival of the glory of the ancient Roman Empire is certainly the contribution of Mussolini. The story of his romantic life is full of lessons for young and old alike. It has its special application to modern India where only a dictator like Mussolini is needed for better conditions to prevail.

My friend Dr. T. R. K. Pisharody is specially to be congratulated in his endeavour to introduce Mussolini to the public of Kerala. He has shown in his book, intimate knowledge of every minor detail of the Dictator's life. This biography emphasizes those aspects of Mussolini's remarkable career which have a particular appeal to young er

minds. My friends' sketch of Mussolini's life is through out sympathetic, I am even disposed to remark that the defects of the Fascist movement have not been fully brought out. But in the general excellence of the book, such minor omissions do not matter.

I hope the Malayalam reading public will so encourage Dr. Pisharody as to enable him to bring out such publications in the near future.

TRICHUR,
15-5-1929.

A. L. Krishnan. M. A. (Hons)
Lecturer;
Sree Meenakshi College
Chidambaram.

'History is the essence of innumerable biographies' says Carlyle, and a nation's history is the history of its great men. Unfortunately our country is lacking in the number of great men who will help to raise her to her ancient and pastime glory. We have to look around us, therefore, to study the lives of the heroes of other countries today to learn the virtues necessary to build up our nation. Mussolini is the greatest of the heroes of the modern day who has unified and consolidated the diversifying elements among the Italian people.

In this little brochure, my friend Dr. T. R. K. Pisharody L. C. P. S., L. M. S. (C. H. C) has sketched the life of Mussolini in a lucid maner laying emphasis on its lessons for us. They are now within easy reach of the Malayalam knowing public and it is my fervent hope that a study of this book will help to create a new Kerala and a new India altogether.

TRICHUR, }
2-5-1929. }

P. Ramanathan M. A.
Lecturer,
St. Thomas College,
Trichur.

മുഖവുര

യഥാർത്ഥസ്വരാജ്യസ്നേഹം യാതൊരു മനുഷ്യനിൽ
അക്ഷരിച്ചുകാണുന്നുവോ, ആ മനുഷ്യനിൽ സ്വാർത്ഥതല്ല
രതകൃതിയെ ഇടം ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു, ആർക്കും സ്വാഭി
പ്രായപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിലെ നാ
യകനായ സീനിയോർ മുസോലിനി എന്ന മഹാൻ, അ
യാളുടെ സ്വരാജ്യമായ ഇറ്റാലിക്കുവേണ്ടി, ജീവനെ കൂടി
യും തൃണവൽക്കരിച്ച്, അനവരതം പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ
യ്ക്കുതിന്റെ ഫലമായി, ഇന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നും ഇറ്റാലി
ക്കും ലോകത്തിൽ ഒരു ശ്രേഷ്ഠപദവികൾ തലമുടി. ഇ
ന്നു ലോകത്തിൽ കണ്ടുവരാറുള്ള ചില സ്വദേശാഭിമാനി
കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ പരിത്രനായകനെ കണ
ക്കാക്കിയാൽ പോരുന്നതാണ് ഇയ്യള്ളവൻ അഭിപ്രായ
പ്പെടുന്നത്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഉന്നതപദവിക്കോ, അ
ല്ലാ, മറ്റുവല്ല കാര്യസാധ്യത്തിനോ, ഒരുവൻ പരിശ്രമ
ങ്ങൾ നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ അടിക്കടി പരാജയങ്ങൾ
വന്നുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, മനഃശക്തിയും ധൈര്യവും ധാ
രാളമില്ലാത്ത ഒരുവൻ, അയാളുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽനി
ന്നു പിൻവലിച്ചു കാണുന്നതാണ് പതിവു. എന്നാൽ മു
സോലിനിയുടെ സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിന്റെ നിഷ്ഠകൃതനി
മിത്തം ഇറ്റാലിയുടെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി അയാൾ ചെയ
യ്ക്കുന്ന പരിശ്രമങ്ങളുടെ ആദ്യകാലത്തു അടിക്കടി വ
ന്നുചേർന്നിരുന്ന പരാജയങ്ങളെ അയാൾ ഗണ്യമാക്കാ
തെ വീണ്ടും വീണ്ടും അക്ഷീണനായി പൂർവ്വാധികം ശക്തി

യോടു കൂടെ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി വരികയാണെന്നായ
തു. ഇതിൽ നിന്നാണു മുസോലിനിയുടെ യഥാർത്ഥമായ
സ്വരാജ്യസ്നേഹം ലോകത്തിന്റിവാൻ ഇടയായതു.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണചരിത്രം ആ രാജ്യനിവാ
സികൾക്കു അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ബ
നിരോ മുസോലിനി തെളിയിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു ലോ
കമെങ്ങും പ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ച റോമാക്കാരുടെ വർഗ്ഗക്കാരായ
ഇന്നത്തെ ഇറ്റാലിക്കാർക്കു അവരുടെ പൂർണ്ണമഹിമയെ
മറന്നു പോകുവാൻ ഇടയാകുകയാൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവ
ന്ന കഷ്ടാവസ്ഥയെ, നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനായ ബ
നിരോ മുസോലിനിക്കു യഥാകാലത്തു അറിയാനിടയാക
കയും, അയാളുടെ സ്വരാജ്യനിവാസികളുടെ ഉള്ളിൽ മ
റന്നുപോയ പൂർണ്ണമഹിമയെ പുനരുജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു, അവരു
ടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി സ്വരാജ്യമായ ഇറ്റാ
ലിയെ പുനരുജ്ജ്വലിപ്പിക്കുവാനും ഇടയായി. കേരളീയരായ
നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ മഹിമയെ നോക്കെല്ലാവരും
ഒന്നുപോലെ മറന്നിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു, ഇറ്റാലിയിലെ
ബനിരോ മുസോലിനിയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മഹാന്റെ
ജീവചരിത്രം വായിപ്പാനിടയാകുന്നതായാൽ, കേരളീയ
രായ നമുക്കു കാമെച്ചകിലും ഒരു ഇളക്കം തട്ടിയെങ്കിലോ,
എന്നാശിച്ചും, അതിന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ചുമാണു് ഞാൻ ഈ
ഗ്രന്ഥത്തെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു.

ഈ ഗ്രന്ഥരചനക്കു എന്തെ കലശലായി പ്രേരി
പ്പിക്കുകയും, ആ പ്രവൃത്തിയിൽ എന്തെ അത്യന്തം യഥാ
ർത്ഥസ്നേഹത്തോടുകൂടെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തശ്രീമാൻ

കിഴക്കെ പിഷാരത്തു രാമപിഷാരടി അവർകളോടു, ഈ സന്ദർത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയംഗമമയേ വന്ദനം ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടേ.

ഈ പുസ്തകത്തിന്നൊരവതാരിക ഏഴുതിത്തന്ന എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ എ. എസ്. കൃഷ്ണൻ അവർകളോടും, ഈ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായം എഴുതിത്തന്ന ശ്രീമാൻ പി. രാമനാഥനവർകളോടും എന്റെ പ്രത്യേക വന്ദനത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

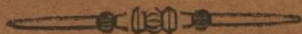
പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തെ അതിവേഗത്തിൽ എത്രയോ പൂത്തിയായി അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാക്കിത്തന്ന മംഗളോദയം അച്ചുകൂടഭാരവാഹികളോടും എന്റെ പ്രത്യേകവന്ദനത്തെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ തൽക്കാലം മുഖവുരയെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നു് ഗ്രന്ഥകർത്താ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

1-10-1104

} ഡാക്ടർ ടി. ആർ. കെ. പിഷാരടി.

ശ്രീ ലാ പ ത്ര ള്

ഭാഗം	വരി.	അബന്ധം	സുബന്ധം
4	117	ഈ	ആ
7	2	സദാസമയങ്ങളിലും	സദാസമയവും
ടി.	4	പരാക്രമങ്ങളെ	പരാക്രമങ്ങളെ
15	5	പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു	പ്രവൃത്തിയിൽനി
17	4	പറഞ്ഞുകൊണ്ടു	പറഞ്ഞു (നു
22	7	നിഷേധിക്കുകയും	ആക്ഷേപിക്കുകയും
24	24	പത്രാധിപക്കുറുപ്പു	പത്രാധിപക്കുറുപ്പു
25	14	ഇങ്ങായി	ഇടയായി
ടി.	18	ലഘുവിദ്യ	കലഘുവിദ്യ
35	28	സോഷ്യലിസ്റ്റിക്ക്	സോഷ്യലിസ്റ്റ്
39	13	രണ്ടും	രണ്ടു
42	15	ആന്തരമായി	ആന്തരമായി
51	13	ഗിയോലിനി	ഗിയോലിനി
52	2	പാർലിയമണ്ടു	പാർലിയമണ്ടു
54	5	പാർലിയമണ്ടു	ബനിറോ
66	14	സഹായിയോടും	സഹായിയോടു
75	13	വിസ്തരിച്ചുപറയാൻ	വിസ്തരിച്ചുപറയാൻ
ടി.	22	കടക്കുകയും	നടക്കുകയും (ൻ
82	13	ബനിറോ മുസോ	ബനിറോ മുസോ
		(ക്കോനി	(ലിനി

മുസോലിനി എന്ന ഉച്ചാരണം യഥാർത്ഥമല്ലെന്നു ഒരു സമയം വന്നേക്കുമെങ്കിലും, മലയാളഭാഷയിൽ ആ നാമത്തിന്നു ഉണ്ടായിക്കണ്ട ശ്രവണസുഖത്തെമാത്രം കാർത്തുകൊണ്ടാണു ആ നാമത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതു.

മുസോലിനി

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

യഥാർത്ഥമായ സ്വരാജ്യസ്നേഹം, സ്ഥിരോത്സാഹം, ധൈര്യം, പരോപകാരതല്പരത മുതലായ ഗുണങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു പുരുഷൻ അയാൾ ജനനത്തിൽ എത്രതന്നെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിലായിരുന്നാലും, ഭാവികാലത്തു, ഉന്നതപദവിയിൽ എത്തിച്ചേരവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ നായകനായ ബനിറോ മുസോലിനി എന്ന മഹാപുരുഷൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അജ്ജനൻ, കണ്ണൻ, ഭീഷ്മർ മുതലായ പുരാണപുരുഷന്മാരുടേയും, പ്രതാപസിംഹൻ, നെപ്പോളിയൻ, വാഷിംഗ്ടൺ മുതലായ ചരിത്രനായകന്മാരുടേയും ജീവചരിത്രങ്ങളെ പാരായണം ചെയ്യുന്നതു ലോകത്തിനു പകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതുപോലെ തന്നെ മുസോലിനി എന്ന മഹാന്റെ ജീവചരിത്രത്തിനും മാഹാത്മ്യം കല്പിക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ ജനനസ്ഥലം ഇറ്റലിയിൽ റോമാഗ്നാ എന്ന ജില്ലയിലായിരുന്നു. ആ ജില്ലയിലെ നിവാസികൾക്കു സാധാര

ണയായി കണ്ടുവരുന്ന അലസത മുസോലിനിയിൽ കാണാൻ ഇടയാകാത്തതുകൊണ്ട്, അയാളെ ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ മരുന്നുകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി കാണിച്ചു. കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ മുസോലിനി അയാളുടെ ചങ്ങാതിമാരുടെ ഇടയിൽ, അയാളുടെ ആജ്ഞാശക്തി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ബാലനായ മുസോലിനിയുടെ ചുണയുള്ള സ്വഭാവം അക്കാലത്തുതന്നെ അയാളുടെ കളികളിൽകൂടി കണ്ടുവന്നിരുന്നു. ദിഗ്ഗമമായതും, ജീവൻ നിറഞ്ഞതുമായ അയാളുടെ കണ്ണുകളുടെ ചലനങ്ങൾക്കുതന്നെ അയാളുടെ ചങ്ങാതിമാരെ കീഴടക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. മേലെഴുതിയ ഗുണങ്ങൾക്കു വിളനിലമായ ഒരു മഹാന്റെ ചരിത്രമാകുന്നു താഴെ എഴുതുവാൻ പോകുന്നത്.

ബനിറോ മുസോലിനി 1883 ജൂലായിമാസം 29-ാംന-റോമാഗ്നാ എന്ന ജില്ലയിൽ ധോവിയോ എന്ന കുഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. അയാളുടെ ജന്മനക്ഷത്രത്തെ അക്കാലത്തെ ജോസ്യന്മാർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു അയാളുടെ ഭാവുകാലത്തെ ഗണിച്ചുപറയുക ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ. അയാളുടെ പിതാവിന്റെ പേർ അലസാൻറോ മുസോലിനി എന്നായിരുന്നു. അലസാൻറോ എന്ന ആൾ വലിയ ധീരനും കലഹസ്വഭാവിയും ആയിരുന്നതിനാൽ, അക്കാലത്തെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ മാരാത്തിന്നുസാധിച്ചിരുന്നവരുടെ മുമ്പനായിത്തീർന്നു. ബനിറോവിന്റെ മാതാവിന്റെ പേർ മാൽട്ടോണീ-റോസാ എന്നാ

യിരുന്നു. അവർ ഒരു എലിമൻററിസ്കൂളിലെ അദ്ധ്യപകയായി കാലംകഴിച്ചു പോന്നിരുന്നവളായിരുന്നു. അവർക്കു കിട്ടിയിരുന്ന പ്രതിഫലം അവളുടെ കഡുംബച്ചിലവുകൾക്കു മതിയായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അക്കാലത്തു മുസോലിനിയുടെ കഡുംബത്തിന് അതിയായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. തന്റെ മകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവിലേക്കു വേണ്ടിവരുന്ന പണത്തിനായി അവർ പല പ്രാവശ്യവും ഗവണ്മെണ്ടിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു കയ്യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു അവളെ അക്കാർത്തിൽ സഹായിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതു സംശയസ്ഥിതിയിലാണിരിക്കുന്നത്. ആ സ്ത്രീ അവളുടെ കുട്ടികളെ കാര്യമായി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്, “ദാരിദ്ര്യമെന്നതു് ഒരു പ്രത്യേക മാതിരിയിലുള്ള പ്രളതപമാണെന്നാണു്.” അന്നു മുസോലിനിയുടെ മാതാവു് അയാൾക്കു് ഉരുവിട്ടു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു താഴെ ചേർക്കാം. “ലോകജീവിതത്തിന്നു പ്രത്യേകമാവശ്യമായിട്ടുള്ള യാതൊരു സാധനവും ഇല്ലാതെ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുവിൻ. ജീവിതദശയിൽ സാധുക്കളായവർ നിങ്ങളോടു യാചിക്കുമ്പോൾ, യാചിക്കുന്നതിൽ തരമുണ്ടെങ്കിൽ ഇരട്ടി കൊടുപ്പാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ.” “ശ്രേഷ്ഠമായ മനശ്ശക്തിയാണു മനുഷ്യരിൽ കാണേണ്ട ശ്രേഷ്ഠതപം. അതുകൊണ്ടാണു് ഒരു മനുഷ്യനെ ഒരു ജനസാമാന്യത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതു്.” ഇതും ആ മാതാവു് അവളുടെ കുട്ടികൾക്കു കൊടുത്ത പ്രത്യേക പാഠമായിരുന്നു.

മുസോലിനിയുടെ നാമകരണദിവസം അയാളുടെ പിതാവ് അയാളെ 'ബനിറോ' എന്നുവിളിച്ചപ്പോൾ കാരണമായതു താഴെ ചേർക്കാം. മേക്സിക്കോയിലെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായമാറ്റത്തിനുസാഹിചിര്യമുണ്ടായപ്പോൾ പ്രമാണിക്കു ബനിറോ ജപാറസ് എന്നായിരുന്നു പേര്. ആ രാജ്യത്തുണ്ടായ കലഹാവസാനം അയാൾ അവിടുത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനായതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായി. ബനിറോ ജപാറസ് എന്ന ആ മഹാന്റെ പേരിൽ മുസോലിനിയുടെ പിതാവിനു തോന്നിയ ബഹുമാനം മേതുവായി തനിക്കു ജനിച്ച പുത്രനു ബനിറോ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു.

മുസോലിനികുടുംബത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഏതാണ്ടു 1480ൽ ആകുന്നു. പണ്ടേക്കുപണ്ടേതന്നെ ഈ കുടുംബക്കാർ രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നവരും, ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നവരും ആയിരുന്നുവെന്നു കാണാനുണ്ട്. ബോളോഗ്ന എന്ന പ്രദേശത്തായിരുന്നു ഈ കുടുംബത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ഈ പ്രദേശത്തു ഒരന്താരാണ്ടു മുമ്പുവരേയും മുസോലിനിക്കോട്ടു, മുസോലിനിഞ്ഞെരുവു എന്നെല്ലാം വിളിച്ചുവന്നിരുന്ന സ്മാരകവസ്തുക്കൾ കണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു, മുസോലിനി കുടുംബക്കാർ പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ പ്രമാണപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്നു അനുമാനിച്ചാൽ തരമുണ്ട്.

ബനിറോ മുസോലിനിയുടെ ആറാംവയസ്സു മുതൽ ഏതാണ്ടു പത്തുവയസ്സുവരെ അയാൾ ചെറുപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാല

തുതന്നെ ബനിറോ അയാളുടെ പിതാവിന്റെ സ്വ
 ഭാവമായ കലഹപ്രകൃതിയെ നല്ലവണ്ണം അനുഗമിച്ചതു
 ടങ്ങി. അതിനാൽ പള്ളികൂടത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരു
 മ്പോൾ എന്തെങ്കിലും പരുക്കേറക്കോത്ത ഒരു ദിവസമെ
 കിലും അക്കാലത്തു് ആ ബാലനങ്ങായിരുന്നില്ല. അ
 ണ്ണിനെക്കൊണ്ടുമാറിയെന്നാലും മറ്റു കുട്ടികളോടുമല്ലിട്ടു ത
 ന്റെ അഭിമാനത്തേയും ഉദ്ദേശത്തേയും സഹലീകരി
 പ്പാൻ ആ ബാലനു് അനും ഒടുമുക്കാലും സാധിച്ചിര
 ന്നു. സമപ്രായക്കാരുടെ ഇടയിൽ അയാൾ ഒരു മേധാ
 വിയും, അയാളുടെ ആജ്ഞക്കു പലിയ ശക്തിയും ആ
 യിരുന്നു. സാധാരണ വികൃതികുട്ടികളുടെ സ്വഭാവം ന
 മ്മുടെ ബനിറോവിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അയാളു
 ടെ ദ്രാഷ്ടിയിൽ കാണുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒ
 ന്ണിനെ അയാൾക്കു യേണമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം, അ
 തിനെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പതിവില്ലാ. ഏതുവിധമെങ്കിലും
 ആ ബാലൻ അതിനെ കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോ
 കുക പതിവാണ്. ആ പ്രയുത്തിയിൽ ആ സാധനത്തി
 ന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ബാലനെ പിൻതുടരുന്നതായാൽ അ
 സാമാന്യബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിച്ചു കരസ്ഥമാക്കിയ
 സാധനത്തെ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ തന്നെ കഴിച്ച്കൂട്ടും. ന
 മ്മുടെ ബാലൻ അയാളുടെ പ്രായത്തിനനുസരിച്ചു പലി
 യ തീരക്കോതിയനായിരുന്നു. അന്യരുടെ തോട്ടങ്ങ
 ലിൽ പ്രവേശിച്ചു, ഫലമൂലാദികളെ കവന്നു ഭക്ഷിക്കുന്ന
 തിന്നു ബനിറോ അന്യന്തം സാമന്ത്രികാണിച്ചിരുന്നു.
 സമപ്രായക്കാരായ ബാലന്മാരുടെ നായകസ്ഥാനം വ

ഹിച്ച്, അവരോടുകൂടി മേലഴതിയ ആവശ്യത്തിലേക്കു തോട്ടങ്ങളെ കൊള്ളിച്ചെന്നതു, അക്കാലത്തു ബാലനായ ബനിറോവിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക വിളയാട്ടമായിരുന്നു. കീറിക്കൽ ഒരു തോട്ടത്തെ കൊള്ളിച്ചെന്നു അവസരത്തിൽ, ആ തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ കൃഷിക്കാരൻ കണ്ടുവരികകയും, കട്ടികൾ കൂട്ടമായി രക്ഷപ്പെട്ട് ഓടാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബാലനും അയാളുടെ കാൽ ഉള്ളിക്കയ്യാൽ ഓടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അവിടെ നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. ആ ബാലന്റെ അസാധ്യസ്ഥിതിയെ ഓടിപ്പോകുന്നതിന്നിടക്കു ബനിറോ-കാണുകയും, അയാളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി, തോട്ടക്കാരന്റെ വരവിനെ ഭയപ്പെടാതെ, തന്റെ ചങ്ങാതിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു, അയാളെ സഹായിച്ചു രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുക ഉണ്ടായി. ഈ സംഭവത്തിൽനിന്നു ബനിറോവിന്റെ ചങ്ങാതിസ്നേഹവും, ധൈര്യവും, കൂസലില്ലായ്മയും തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ.

ബനിറോവുന്റെ മാതാവു് അയാളുടെ മകനു് ഈശ്വരവിശ്വാസമുണ്ടാക്കിത്തീർപ്പാൻ, ആ ബാലനെ പതിവായും പള്ളിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ ബാലൻ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് അധികം താമസിയാതെതന്നെ മാതാവിന്റെ കണ്ണു തെറ്റിച്ചു പുറത്തു ചാടുകയാണു പതിവു്. പള്ളിയുടെ അകത്തു പ്രാർത്ഥനസമയത്തുണ്ടാകാറുള്ള മൌനവും, മങ്ങിക്കത്തുന്ന മൌനകൃതികളുടെ കാഴ്ചയും നമ്മുടെ ബനിറോവിന്നു തീരെ പിടിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു സമയവും അടങ്ങി കേതു

ണി ഇരിക്കുന്നതിന്നു നമ്മുടെ ബാലനന്ദ തീരെ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സദാസമരങ്ങളിലും വയലുകളിലും, രാജവീഥികളിലും, തോട്ടങ്ങളിലും, കുറ്റിക്കാടുകളിലും അലഞ്ഞുസഞ്ചരിച്ച്, അയാളുടെ പ്രായത്തിന്നനുസരിച്ചു പീഠഭക്തമങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളെ നടത്തുവാനാണു ബനിരോരു ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതു.

തന്റെ മകനിൽ കണ്ട മതസംബന്ധമായ പഠിപ്പിന്റെ കുറവുനിമിത്തം ബനിരോരുവിന്റെ അമ്മ അയാളെ ഈശ്വരവിചാരമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തുവാൻവേണ്ടി പള്ളിസംബന്ധമായ ഒരു പള്ളിക്കൂട്ടത്തിലേക്കുയക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ബനിരോരുവിന്റെ പിതാവിന്നു് ആ സംഗതിയിൽ വലിയ വിശ്വാസമില്ലാത്തതിനാൽ, ആദ്യത്തിങ്കൽ അതിന്നു മുടക്കം പറയുക ഉണ്ടായി. അവസാനം മാതാപിതാക്കന്മാർ യോജിച്ചുതന്നെ ബനിരോരുവിനെ പള്ളിവക പാഠശാലയിലേക്കുയച്ചു. പോകുന്നതിന്നുമുമ്പു ബാലനന്ദയെ ബനിരോരു, അയാളുത്പന്നം ലാഭിച്ചു വളർത്തിയിരുന്ന പക്ഷിമൃഗാദിസ്നേഹിതന്മാരെ വിട്ടുപോകുന്നതിൽ അത്യന്തം വൈമനസ്സ്യം കാണിക്കുകയും, അവസാനം, ആവക ജന്തുക്കളെ പ്രത്യേകം നോക്കുന്നതിലേക്കു് അയാളുടെ അമ്മയെ ഭാരമേല്പിച്ചശേഷം, ബാഷ്പധാരയോടുകൂടിയ കണ്ണുകളോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. പുറപ്പെട്ടദിവസം സന്ധ്യയോടുകൂടി ബനിരോരു അയാളുടെ പിതാവൊന്നിച്ചു പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വയസ്സനായ പുരോഹിത അദ്ധ്യാപകൻ നമ്മുടെ ബാല

നെ മന്ദഹാസത്തോടുകൂടെ എതിരോർ. ആ അല്പാപകന്നു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ബനിറോ അതി സമത്വനം ചെയ്യുശാലിയും ആയ ഒരു കട്ടിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ബനിറോവിന്റെ പിതാവു തന്റെ മകനെ ആ അല്പാപകൻവശം ഏല്പിക്കുകയും, അപ്പോൾതന്നെ അയാളുടെ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു.

ആ പള്ളിക്കൂടത്തിലുണ്ടായ ബനിറോവിന്റെ ജീവിതം കുറച്ചുദിവസത്തേക്കു മാത്രമായിരുന്നു. ബനിറോ അയാളുടെ സഹപാഠികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു മേധാവിയായിത്തീർന്നതിനുപുറമെ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഭയത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തന്നിൽ അടങ്ങാത്ത സഹപാഠികളോടു ബനിറോ മല്ലിടുകയും, അവരുടെ ശരീരത്തിൽ അതിയായ പരുക്കുകളേല്പിക്കുകയും ചെയ്തുവരിക പതിവായിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു അല്പാപകന്മാർ ബനിറോവിനെ പിൻവലിപ്പിപ്പാൻ പലേ വഴികളും നോക്കുക ഉണ്ടായി. ചില സമയത്തു ബനിറോവിന്നു വലിയ ശിക്ഷകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകളിൽനിന്നു നമ്മുടെ ബാലന്റെ തള്ളിച്ചുക്കോ, വിക്രതികൾക്കോ ഭേദം കിട്ടിയില്ലെന്നുതന്നെയല്ല, അതുകൾക്കു ശക്തികൂടിവരികയാണുണ്ടായത്. അല്പാപകന്മാർ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും ഫലം കാണാത്തതിനാൽ, ബനിറോവിനെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയാണു പിന്നീടുണ്ടായതു. വിവരം മതാപിതാക്കന്മാർ കേട്ടപ്പോൾ

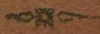

അത്യന്തം നിരശപ്പെട്ടവെങ്കിലും പിന്നീടും അവർബ്ബനി
 റോവിനെ മരൊരു പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്കയച്ചു. ആ പ
 ള്ളിക്കൂടത്തിൽ ബനിറോ അയാളത്രയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിര
 ന്നകലഹസ്വഭാവത്തേയും, മൽപിടുത്തത്തേയും അടക്കി
 വെക്കുക ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ. എന്നാൽ ആ പള്ളിക്കൂടത്തി
 ലെ പരിശോധകനായ അദ്ധ്യോപകൻ ബനിറോവിനെ
 പ്രത്യേകം മനസ്സുവെച്ചു നോക്കാരൂണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേ
 ങ്ങം ബനിറോവിന്റെ ബുദ്ധിക്രമതയെ കണ്ടിട്ടാണു അ
 യാളുടെ വികൃതിസ്വഭാവത്തെ വിലവെക്കാഞ്ഞതു. ആ
 പരിശോധകൻ തന്നെ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ബാലനായ
 ബനിറോയോടു തുറന്നു പറഞ്ഞ ഒരുപ്രായം താഴെ
 ചേക്കാം. “നീ നിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയേയും സാമത്ര്യാ
 ത്തേയും മനഃശക്തിയേയും നിമിത്തപ്പെടുന്നതാ
 യാൽ കരുതാത്തു നിനക്കു രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ ഉ
 ന്നതപദവി തീർച്ചയായും ലഭിക്കും.”

ആ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായി താമസിച്ചി
 രുന്ന കാലത്തു പള്ളിക്കൂടനിബന്ധനകളെ ബനിറോ
 തിരെ വകവെച്ചിരുന്നില്ല. അയാൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു
 കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായാൽ
 അതിൽനിന്നു പിൻമാറുന്നതിലേക്കുള്ള നിബന്ധനകളെ
 വകവെക്കാതെ അയാൾ കാര്യത്തെ നടത്തിപോന്നിരുന്നു.
 അദ്ധ്യോപകന്മാർ അയാൾ കാണിച്ചിരുന്ന പഠിപ്പിലുള്ള
 സാമത്ര്യാത്തെ കേന്തു പെട്ടെന്നു അയാളെ പുറത്താക്കി
 യിരുന്നില്ല. പഠിപ്പുസമയത്തു അയാൾ അത്യന്തം അ
 തിലേക്കുതന്നെ ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, പള്ളിക്കൂട

ത്തിലെ കാര്യപരിപാടികളേയും സമയത്തേയും അയാൾ കൂട്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. സഹപാഠികളായ വിദ്യാർത്ഥികളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി, ഒരു സഭ രൂപീകരിച്ചു, പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയായിരുന്നു ബനിറോ ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ ചെയ്തിരുന്നത്.

കാലക്രമംകൊണ്ടു അയാൾ ഒരു മുതിർന്ന കുട്ടിയായിത്തീർന്നപ്പോൾ അയാളിൽ കണ്ടിരുന്ന ഗുണദോഷങ്ങളും മുതിർന്നതന്നെ വന്നുകണ്ടു. അതോടുകൂടിയതന്നെ അയാളിൽ സ്വരാജ്യസ്നേഹം ഉജ്ജ്വലിച്ചു പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടു. റോം എന്ന പേരിനെ അയാൾ എപ്പോഴും ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. റോമിൽ പണ്ടുകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന മഹാമ്മാരെപാരി അയാളുത്സൃതം ബഹുമാനത്തോടു കൂടി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. ബനിറോവിന്റെ പതിനഞ്ചാം വയസ്സിൽ അയാൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകപതനമായ പരീക്ഷയിൽ വിജയിച്ചായി എന്നുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റു ലഭിച്ചു. അതിനു ശേഷം ബനിറോവിനു ലോകരംഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ കാലമായെന്നു തോന്നുകയാൽ, പഠിപ്പു നിർത്തുകയും അതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആദ്യമായി നഗരവിചാരണ സഭയിലെ സിക്രട്ടറിസ്ഥാനത്തേക്കാണ് അയാൾ ഉദ്യമിച്ചത്. എന്നാൽ അയാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും കീഴടക്കമില്ലായ്മയും കാരണമായി ആ ജോലി അയാൾക്കു ലഭിച്ചില്ല. അവസാനം ഒരു ഏലിമൻററി സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യപകനായിട്ടാണ് നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാരനായ ബനിറോ മുസോലിനി ലോകരംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ബനിറോ മുസോലിനി അഹങ്കാരത്തോടുകൂടിയ വിദ്യാത്ഥിപതനത്തിൽനിന്നു, അദ്ധ്യാപക പതനത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു് അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പു, തനിക്ക് ലോകം എന്ന കളരിയിൽ കയ്യിട്ടുകിപ്പാറപ്പെടുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നു തൽക്കാലം അയാളെടുത്തുവന്നിരുന്ന അദ്ധ്യാപകജോലിയിൽനിന്നു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ 1902-ൽ ബനിറോ അയാളുടെ അന്നത്തെ ജോലിയെ നിരസിച്ചു, ലോകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിന്നായും, അതിനെ കീഴ്മേൽമറിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ കൊണ്ടുവരവാനുള്ള നിവൃത്തിക്കായും, വേണ്ടുന്ന അറിവുകൾക്കായി ഉത്സാഹങ്ങൾ തുടങ്ങുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അയാൾ ലോകത്തിൽ കഴിയുന്ന സംഭവങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുവാനും, വേണ്ടുന്ന പഠിപ്പുകളെ നേടുവാനും, യഥാർത്ഥമായ സംഗതികളെ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരവാനും അത്യധികമായി ആശിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അയാളുടെ ആശയെ പൂർണ്ണഫലത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിലേക്ക് എന്തു ചെയ്യേണമെന്നറിയാതെ കഴിഞ്ഞി. അക്കാലത്തും അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ആന്തരമായ ആഗ്രഹം സ്വാതന്ത്ര്യസിദ്ധി എന്നതിന്നായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നതിന്നു ലോകവാസികൾക്ക് ദരിദ്രനും സമ്പന്നനും പൃത്യാസം കൂടാതെ അർഹതയുണ്ടെന്നാണു ബനിറോവിന്റെ വിശ്വാസവും തീർച്ചയും. ഭാവിയിൽ വി

ശ്വവിശുതനായിതിന്നു നമ്മുടെ ബനിറോമുസോലിനിയുടെ അന്നത്തെ ആ വിചാരം അയാൾക്കു സഫലീകരിക്കുവാൻ ഇടയാകാതിരുന്നില്ല.

പൊതു ജനോപകാരത്തിനായി, ബനിറോ ലോകരംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു കാലാനുസരണത്തിൽ ഫലപത്തായി കാണാഞ്ഞതിനാൽ അയാളുദ്യമം നിരസപ്പെട്ടു. ആദ്യമായിത്തന്നെ അയാൾ ഉദ്ദേശിച്ച ഉദ്യോഗത്തിൽ അയാൾക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ തരം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ നിരസിക്കു് ഇടവെല്ലായിരുന്നു. നഗരവിചാരണസഭയിലെ സിക്രട്ടറിസ്ഥാനത്തിനായിരുന്നു നമ്മുടെ ബനിറോ ആദ്യം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നതു. അക്കാലത്തു നഗരവിചാരണസഭയിലെ അംഗങ്ങളായ കലീനന്മാർ വളരെ കാലങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ പഴയ മാമൂലനു സരിച്ചു് സഭയെ ഭരിച്ചുപോന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു, നവീനഭരണരീതിയെ അതിയായി ഇഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കരുവനു സഭയിലെ സിക്രട്ടറിസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതായാൽ തങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടയാകുമെന്നു വിചാരിക്കുകയാണു ബനിറോവിനു് ആ സ്ഥാനം അന്നു കല്പിച്ചുകൊടുക്കാതിരുന്നതെന്നു് ഉഘാരിക്കാം.

ബനിറോവിന്നു താൻ ആദ്യമായി ഇഷ്ടിച്ച ജോലിയെ ലഭിക്കാഞ്ഞപ്പോൾതന്നെ മനസ്സിന്നു അസ്വാസ്ഥ്യം ജനിക്കുക ഉണ്ടായി. അതിന്നു ശേഷം ലോകത്തിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു കരുതിവരുന്ന അദ്ധ്യപകജോലി ലഭിച്ചുവെങ്കിലും, അയാളുടെ മനോവികാരത്തിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രദമെന്നു ആ ജോലി അന്നു

കൂലിക്കാതെയാണു വന്നുകൂടിയത്. എല്ലാ സംഗതികളേയും നിരൂപണം ചെയ്തശേഷം ബിനിറോ 1902-ൽ തന്നെ ഒരു ദിവസം ചെട്ടന്നു, ആരോടും പറയാതെതന്നെ, തന്റെ കുറച്ചുമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങളെ എടുത്തു, രാജ്യം വിട്ടു. പുറപ്പെട്ട സമയം അയാളുടെ സ്നേഹിതന്മാരോടുപോലും യാത്രപറവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. തീവണ്ടി വഴിയായി അയാൾ ചെയ്ത യാത്ര അദ്ദേഹമായി ചിയാസോ എന്ന രാജ്യത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ അയാൾക്ക് അവിടെ അല്പം താമസിക്കേണ്ടതായി വരികയും, അതു മേതുവാൽതന്നെ 'മിലാൻ' എന്ന രാജ്യത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പത്രത്തെ വാങ്ങി വായിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ പത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കമ്പിവാക്കുകളുടെ ഇടയിൽ തന്റെ അമ്മയെ രാജദ്രോഹകരത്തിനായി തടവിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നറിയാനിടയായി. വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ബിനിറോവിന്നു അത്യന്തം നിരാശയും വ്യസനവും ഉണ്ടായെങ്കിലും അയാളുടെ മനഃശക്തിയുടെ ആധിക്യം മൂലം അയാൾ സ്വരാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചില്ല. സ്വന്തം പിതാവിനുപററിയ കഷ്ടസ്ഥിതിയെ കൂട്ടാക്കാതെ അയാൾ ഉദ്ദേശിച്ചയാത്രയെ തുടന്നുപോകുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ ശേഷം ബിനിറോ അയാളുടെ പണസഞ്ചി പരിശോധിച്ചു നോക്കി. അതിൽ കഷ്ടിച്ച ഒരു ദിവസത്തെ നിത്യച്ചിലവിന്നുകൂടി പണമില്ലാതെ കണ്ടിട്ടും, ബിനിറോ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. അന്നു രാത്രി തീവണ്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു എല്ലാ

വരും ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ബനിറോ തനിയെ കാരോരോ കാൽക്കൽ പറ്റി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിറേന്നു രാവിലെ അയാൾ സിറൻസർലാണ്ടിൽ എത്തി വണ്ടി ഇറങ്ങി. ആ സമയത്തു് ആ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഴയും തണുപ്പും മാത്രമാണു അയാളെ അവിടെ ഏതിരോരതു്. 'ലൂസർണി' എന്ന പട്ടണത്തിൽ ഏതനിയ ശേഷം അയാൾ വീണ്ടും പീവർഡൺ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു വണ്ടി കയറുകയാണു ചെയ്തതു്. അക്കാലത്തേക്കു ബനിറോവിന്റെ ഉള്ളിൽ സ്വരാജ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കാമം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങോട്ടുതന്നെ തിരിച്ചുപോകുവാൻ അയാളുടെ മനസ്സിൽ മോഹം ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകിലും എടുത്തകാൽ പിൻവലിക്കില്ലെന്നുള്ള ശഠ്യം ഹേതുവായി അയാൾ മടങ്ങുവാൻ ഉദ്യമിച്ചില്ല. ഉടനെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഹോട്ടലിൽ കയറി അവിടെ താമസം തുടങ്ങി.

“അന്യഥാ ചിന്തിതം കാൽം—ദൈവമന്യത്ര ചിന്തയേൽ” എന്ന യഥാർത്ഥമൊഴിയനുസരിച്ചു ബനിറോവിനും അന്നു അവിടെ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ചോരകോപകാരത്തിനായി ഏതെങ്കിലും ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതിലേക്കു് അയാളുടെ അല്യാപകപ്രവൃത്തികളുണ്ടു, രാജ്യംവിട്ടു അന്യരാജ്യത്തിലെ നഗരമായ 'എവർഡൺ' എന്ന നഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ നിത്യകഴിച്ചിലിന്നുകൂടി ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീരുകയും, അതിനാൽതന്നെ ഒരു കൽപ്പണിക്കാരന്റെ സഹായി എന്ന നിലയിൽ പ്രവൃത്തി തുടങ്ങേണ്ടി വരികയും ചെയ്തതാണു

ണ്ടായത്. സാധാരണ കൂലിപ്രവൃത്തിചെയ്ത ശീലമില്ലാത്ത ബനിരോവിനു ദിവസേന പതിനൊന്നു മണിക്കൂറിലധികം ചെയ്യേണ്ടിവന്ന വേലകൊണ്ടു, അയാളുടെ മനസ്സിനും ദേഹത്തിനും ഒന്നുപോലെ വേദന തട്ടി. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തെ കൂലിപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു അയാൾക്കു ലഭിച്ച അനുഭവങ്ങൾ പലതരത്തിലായിരുന്നു. പ്രവൃത്തി എടുപ്പിക്കുന്ന യജമാനന്റെ അലസതയോടു കൂടിയ കല്ലനകൾ കേട്ടു, ബനിരോവിനു അതിയായ കോപം ജനിക്കാറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അതിനെ സ്വന്തം ഇഷ്ടമില്ലാതെതന്നെ ഒതുക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഒരാഴ്ചയോളം പ്രവൃത്തി എടുത്ത ശേഷം അതിൽനിന്നു പിൻമാറുവാൻ അയാൾ ഉറക്കുകയും, തന്റെ അന്നുവരെയുള്ള കണക്കു തീർത്തപ്പോൾ ഉടമസ്ഥനോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം ബനിരോവിനു പണികൊടുത്താകുന്ന ആൾ നിശ്ചയപ്രകാരം ഉള്ള കൂലിയെ എടുത്തു പുറത്തു നിന്നിരുന്ന കൂലിക്കാരനായ ബനിരോവിന്റെ മുമ്പിലുണ്ടു പുരമുഖത്തോടുകൂടെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അയാളുടെ ആ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു ബനിരോവിനു അതികലശലായ കോപം ഉണ്ടാകുകയും അതിനെ ക്ഷമയോടുകൂടെ അടക്കി പണത്തെ എടുത്തു മടങ്ങിപ്പോയതേയുള്ളു. കിട്ടിയ പണംകൊണ്ടു തൽക്കാലവിശപ്പിനേയും മാറ്റി ബാക്കി ഉള്ളതുകൊണ്ടു പുതിയ ഉടുപ്പുകളേയും വാങ്ങി, പിറൊന്നുതന്നെ അയാൾ അവിടം വിട്ടു ലാസാനി എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചു. ആ നഗരത്തിലെത്തിയപ്പോളേക്കും ബനിരോവിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കാശുപോലും ഇല്ലാ

തെയായി. പകൽ മുഴുവൻ വല്ല ജോലികിട്ടുവാൻ ഉ
 സാധിച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങുടീണ്ടും അലഞ്ഞു നടന്നു. നേ
 രം രാത്രി ആകുന്നവരെ അയാൾ ജോലി ഒന്നും കിട്ടാതേ
 യും, ഭക്ഷണം കഴിക്കാതേയും അലയേണ്ടിവന്നു. അ
 ന്നേരത്തേക്കു വിശപ്പുകൊണ്ടും ക്ഷീണംകൊണ്ടും മുസോ
 ലിനി അത്യന്തം കഷ്ടപ്പെട്ടു. വീണ്ടും അതുകൂടെ കൂട്ടാ
 ക്കാതെ ആൾസഞ്ചാരമില്ലാത്ത ഒരു റോഡിൽകൂടി മ
 നോരാജ്യമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ദൂരത്തായി ഒരു
 വിളക്കു കാണുകയാൽ അയാൾ ഭക്ഷണാത്മമായി അ
 വിടേക്കു തിരിച്ചു. വീട്ടിനു മുൻനത്തിയപ്പോൾ ആയതു
 സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടെ ഒരു കളമാണെന്നു കാണു
 കയും, അവിടേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും
 ചെയ്തു. ആ കളത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്നുതന്നെ അകത്തു
 ണ്ടായിരുന്നവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനെ കാണുവാൻ
 ബനിറോവിനു ഇടയായി. അയാളിൽ ഉള്ള അഭിമാ
 നം ഹേതുവായി അയാൾ ആദ്യമായി യാചിക്കുന്നതിനു
 മടിച്ചുനിന്നു വീണ്ടും ക്ഷുത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമി
 ത്തം അയാൾ കൂസൽകൂടാതെ അകത്തു പ്രവേശിച്ചു
 ഗൗരവസുപരത്തിൽതന്നെ അയാൾക്കൊരു അപ്പം
 കൊടുക്കുവാൻ അവർക്കു മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ബ
 നിറോവിന്റെ ആ ചോദ്യത്തിൽനിന്നു അയാൾ യാചന
 സമയത്തുകൂടി ഗൗരവം കുറച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലാ
 ക്കാം. ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ ഒരാൾ ആഗത
 നായ ബനിറോവിന്റെ വാക്കുകളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെ
 ട്വവനായി വേഗത്തിൽ എഴുവീറ്റു ഒന്നും സംസാരിക്കാ

തെതന്നെ, മേശമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു അപ്പത്തെ എടുത്തു ബനിറോവിനു കൊടുത്തു. ബനിറോ ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും അവിടെ നില്ക്കാതെ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വേഗതയോടെ പാഞ്ഞുകൊണ്ട് അപ്പവുംകൊണ്ടു പുറത്തുകടന്ന് ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞു. വീണ്ടും അയാൾ വേഗത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അപ്പത്തെ തിന്നുതുടങ്ങി. എങ്കിലും താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒരു പുരുഷനു പാടില്ലാത്തതായിരുന്നെന്നു അയാൾക്കു തോന്നുകയും, അയാൾ അയാളെതന്നെ കുറിയായി ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുക ഉണ്ടായി.

മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവം കഴിഞ്ഞശേഷം ബനിറോ മുസോലിനി അയാളുടെ സേവനമനുഭവിക്കാൻ അന്യോധീനത്തിൽ പെടാതെ കാലം കഴിച്ചുപോരേണ്ടതിലേക്കു ലോകരംഗത്തിൽ അനേക വേഷങ്ങളും കെട്ടുക ഉണ്ടായി. അവയിൽ പ്രധാനമായവ തീവണ്ടിപ്പോർട്ടർ, നെയ്ത്തുകാരൻ, കശാപ്പുകാരന്റെ സഹായി എന്നിവകളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സ്ഥലത്തും അയാൾ അധികകാലം താമസിച്ചിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ താമസം തുടങ്ങിയ മുതൽക്കുതന്നെ അയാളെ പണിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച മനുഷ്യനിൽ, ബനിറോവിന്റെ സഹായം സഹായം സഹായം, അയാൾ വെറുപ്പു ജനിപ്പിക്കുക പതിവാണ്. അവസാനം പ്രവൃത്തിയൊന്നുമില്ലാതെ അയാൾ 'ഗ്രാൻസ്', 'ജമ്മിനി', 'ആസ്രിയ' മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചുറ്റിനടക്കുക ഉണ്ടായി. അക്കാലത്തു ആ രാജ്യങ്ങളിലെ ഭാഷകളും സമ്പ്രദായങ്ങളും ബനിറോ

വിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയായി. അങ്ങിനെയും കുറച്ചുകാലം കഴിച്ചശേഷം, അയാൾക്കു സ്വരാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങി പട്ടാളത്തിൽ ചേരവാൻ ഇടയായി. ഇറാഖിലെ പട്ടാളത്തിൽ ഒരു സാധാരണഭടന്റെ നിലയിൽ ജീവിതം കഴിച്ചിരുന്ന കാലത്തു്, അയാളുടെ ജീവിതശയിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ ഒരു സംഭവം നടന്നതു് അയാളുടെ അമ്മയുടെ മരണമായിരുന്നു. ആ സമയത്തും ബനിറോ അതിയായ വിചാരങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കാതെ ചെയ്യു്തെ ദീക്ഷിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. കണ്ണീരും, രോദനവും പുരുഷന്മാർക്കു് വെച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, അതുകൂടെ അവകാശി സ്ത്രീകളാണെന്നും ബനിറോ സാധാരണ പറയാറുണ്ടു്. പൊതുജനോപകാരത്തിനായി ഒരു പുരുഷൻ ലോകരംഗത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെടുന്നതായാൽ, അയാൾക്കു നഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കൂസൽകൂടാതെ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു മുസോലിനി ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു്.

ബനിറോ മുസോലിനി കുറച്ചുകാലം പട്ടാളത്തിൽ പണി എടുത്തശേഷം അയാൾ അതിൽനിന്നും വിരമിച്ചു വീണ്ടും ദേശാടനത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. ആദ്യമായി സിറാ സർലാണ്ടിലേക്കുണ്ടു് ചെന്നതു്. അവിടെ വെച്ചു അയാൾ പണ്ടത്തെപ്പോലെതന്നെ കയ്യിൽ പണമില്ലാതെ വിശപ്പുകൊണ്ടും, ക്ഷീണംകൊണ്ടും, ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു. ചിലദിവസം ഭക്ഷണമില്ലാതെ വല്ല പാലത്തിന്റെ ചുവട്ടിലൊ, വയലുകളുടെ നടുവിലൊ, കൊതുകടിയും എറുമ്പുകടിയും സഹിച്ചു രാത്രിമുഴുവൻ കഴിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്.

ബനിറോവിന്റെ അലഞ്ഞു നടത്തയിൽ ഒരു ദിവസം രാത്രി കിടപ്പാൻ സ്ഥലം കിട്ടാതെ തിരഞ്ഞു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു അച്ചുകൂടത്തിൽ ജനൽമാറ്റമായി പ്രവേശിപ്പാൻ ഇടയാക്കുകയും അവിടെ രാത്രി മുഴുവൻ നിദ്ര ചെയ്യുവാനും സംഗതിയായി. പിറ്റേന്നു രാവിലെ ഒരു പൊല്പീസുദ്യോഗസ്ഥൻ ബനിറോവിനെ ഒരു കറക്കാരന്റെ നിലയിൽ പിടിച്ചു തടവിൽ പാർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നിരപരാധിയായ തന്നെ ഒരു പൊല്പീസുകാരൻ പിടിച്ചു സമയത്തും, തടവിൽ കിടക്കുന്ന സമയത്തും ബനിറോവിന്റെ ധൈര്യവും ചാതുര്യമായ വാക്കുകളും അയാളെ കൈവെടിയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

ബനിറോ മുസോലിനി തടവിൽനിന്നു വിമോചനനായശേഷം കുറച്ചുകാലവുംകൂടി അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞു നടന്നു. ഒടുവിൽ ജനീവാനഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെവെച്ച് അയാളുടെ അലഞ്ഞുതിരിച്ചിൽ വേണ്ടെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും, കാര്യമായ ചില പ്രവൃത്തികളിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നാച്ച്, ഉന്നതവദവിയ്ക്കിരിക്കുന്ന പല മഹാനാരുമായി പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷമാണു ബനിറോ പത്രങ്ങളിലേക്കു വിവിധങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളെ എഴുതി അയപ്പാൻ തുടങ്ങിയത്. തരമുള്ള സന്ദർശനങ്ങളിലെല്ലാം ബനിറോ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രസംഗരൂപേണ ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഉത്സാഹിച്ചു. മേലെഴുതിയ പ്രവൃത്തികളിൽ പ്രവേശിച്ച്, അധികം താമസിയാതെതന്നെ ബനിറോ അയാളുടെ പ്രസംഗസാമന്ത്രികൊണ്ടും, യ

മാതൃസംഗതികളെ ലേഖനങ്ങളിൽ തുറന്നുപറയാൻ കാണിച്ചിരുന്ന പാടവംകൊണ്ടും പലമഹാനാരുടെയും ഓർമ്മകളെ അയാളിൽ പതിപ്പിച്ചു. അതിന്നുപുറമെ സ്വീറ്റ്സർലാണ്ടിലെ ഭരണാധികാരികളുടെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൾക്കും അയാൾ പാശ്ചാത്യവനായിത്തീർന്നു. അയാളുടെ പ്രസംഗങ്ങളുടേയും ലേഖനങ്ങളുടേയും പ്രഥമോദ്ദേശമായിരുന്നതു പ്രജാരണതന്ത്രമാധ്യമായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഒട്ടാകെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രജാരണം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതിൽനിന്നാണ്, ലോകത്തിൽ ക്ഷേമത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നതെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ മതം. അക്കാലത്തുതന്നെ ബനിറോവിനു മഹാനായ ആത്മതപഃജ്ഞാനികളോടു ഇടപഴകുവാൻ തരമുണ്ടായി. പരോപകാരതല്പരനായും, അന്യധീനത്തിൽ ഇരുപ്പാൻ തീരെ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവനായും, ലോകരംഗത്തിൽ ലോകോപകാരത്തിനായി പ്രവേശിച്ച നമ്മുടെ ബനിറോ മുസോലിനി, നിർഭയമായി തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ, പ്രസംഗസമയത്തു വെളിവാക്കി തുറന്നുപറയുന്നതിൽ യാതൊരുതന്ത്രവും വകവെച്ചിരുന്നില്ല. സ്വീറ്റ്സർലാണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഒരു മഹാനായ ക്രിസ്തുമതസിദ്ധാന്തി അയാളുടെ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ഒരു പ്രസംഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സഭാജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തിക്തിതീരുകി നിന്നിരുന്ന മുസോലിനിക്ക്, അന്നത്തെ പ്രാസംഗികന്റെ പ്രസംഗവിഷയത്തിൽ വിപരീതാഭിപ്രായം ജനിക്കുകയും, അതിനെ തുറന്നുപറയാൻ സമ്മതം കിട്ടേണ്ടതിലേക്കു, പ്രസം

ഗമ്യേതന്നെ വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. ചെട്ടെന്നുണ്ടായ ആ കടന്ന പ്രവൃത്തികൊണ്ട് അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിയായ കോപം ജനിക്കുകയും, ബനിരോവിനെ പിടിച്ചു വെളിയിൽ തള്ളുവാൻ ഉത്സാഹങ്ങൾ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്തു ശ്രേഷ്ഠനായ അന്നത്തെ പ്രാസംഗികൻ സന്ധ്യസംസാരിച്ചു, ജനങ്ങളുടെ കോപത്തെ ശമിപ്പിച്ചതിനുപുറമെ ബനിരോവിന് ആ സഭയിൽ പ്രസംഗം ചെയ്യുവാൻ അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു. ബനിരോ അലക്ഷ്യമായി അന്നവിടെ നടത്തിയ പ്രസംഗം, പ്രാസംഗികനെ എന്നു തന്നെയല്ല, അവിടെ കൂടിയിരുന്ന എല്ലാവരേയും ഒന്നുപോലെ ആകർഷിച്ചു. ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ ബനിരോ കേവലം നിരക്ഷരകുക്ഷിയായ ഒരു കൂലിക്കാരനല്ലെന്നും, എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അറിവു സമ്പാദിച്ച ഒരു സാമാന്യപുരുഷനാണെന്നും അന്നാട്ടുകാർ വിചാരിപ്പാൻ ഇടയായി.

അപ്രകാരം ചെറുപ്പക്കാരനായ ബനിരോ മുസോലിനി സിറാസർലണ്ടിൽ കാലംകഴിച്ചുപോരുന്നതിനിടക്കു ഗവണ്മെണ്ടിന് അയാളുടെ പേരിൽ അത്രച്ചി തോന്നുവാൻ ഇടയായി. ബനിരോവിന്റെ ഗംഭീരങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന കഠിനപ്രയോഗങ്ങൾ നാട്ടുകാർ ഇളക്കിത്തീർക്കുമെന്നുള്ള ഭയമായിരുന്നു ഗവണ്മെണ്ടിന് അന്നു തോന്നിയത്. അതിനാൽ മുസോലിനിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു നാട്ടുകടത്തുവാൻ ഇള കല്ലന ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കി. വർത്തമാ

നം അറിഞ്ഞു, ബഹിരോ 'ലാസാനി' എന്ന സമയത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു, സ്വാഭിപ്രായത്തോടേ കടന്നുപോകുകയും ചെയ്തു. മുസോലിനിയുടെ വെട്ടുന്നുണ്ടായ ആ പോക്കു നിമിത്തം ജിനീവക്കുടമ വളരെപേക്കും വ്യസനത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. അക്കൂട്ടർ ജിനീവാ പൊല്പീസ്സു കമ്മീഷണരുടെ, മുസോലിനിയുടെ നേരെ ഉണ്ടായ കല്ലനയെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനെതിരായി ഗവണ്മെണ്ടിലേക്കു ഹമാജികൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ജിനീവാഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ആ പ്രത്യേകകല്ലനയെ പറ്റി മുസോലിനിതന്നെ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം താഴെ ചേർക്കാം. "ഒരു രാജ്യത്തു പ്രജാരേണം മർയാദക്കു നടത്തിവരുന്നതായാൽ, ക്ഷേമത്തിന്നതുതന്നെ ആയിരിക്കും ഏറ്റവും നന്നായിരിക്കുകയെന്നു, നാട്ടുകാരോടു തുറന്നുപറയുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ പ്രജാരേണത്തോടുകൂടിയ സിറിൾസർലാണ്ടിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കു് ഇഷ്ടമാകാതെ എന്നെ നാടുകടത്തുവാൻ ഉണ്ടാക്കിയ കല്ലനയെപ്പറ്റി ഞാനന്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. എന്റെ നേരെ അയച്ച കല്ലനയെപ്പറ്റി ജിനീവാ പൊല്പീസുകമ്മീഷണർ കുറച്ചുനേരം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ, ആ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി, തെറ്റാണെന്ന് അയാൾ ഉൾബോധമുള്ളവനായിരുന്നാൽ അയാൾക്കുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്."

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

1908-ൽ ആണു ബനിറോ മുസോലിനി ആസ്രിയയിൽ വെച്ച് ആദ്യമായി ഒരു പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപനായിത്തീർന്നത്. അക്കാലത്തുതന്നെ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനും ചേരുകേട്ടവനുമായ സിസാറി ബാറീസീ എന്നൊരു മറ്റൊരു പരിചയപ്പെട്ടവൻ ഇടയായി. ക്രമത്തിൽ ബനിറോ അയാൾ നടത്തിയിരുന്ന പത്രത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിഞ്ഞു, ബാറീസീയുടെ പത്രത്തിൽ ചേർന്നു. ഇൽപോപ്പോലോ, എന്നായിരുന്നു ആ പുതിയ പത്രത്തിന്റെ നാമധേയം. അതിന്റെ പ്രഥമോദ്ദേശം സമുദായികപരിഷ്കരണമായിരുന്നു. സിസാറിയുടെ നാമധേയം ഒരു കാലത്തും ഇറ്റലിയിൽ മറക്കാത്തവിധം അയാൾ ഇറ്റലിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഐക്യമത്സ്യത്തിനുംവേണ്ടി, നടത്തിവന്ന ഉത്സാഹത്തിൽ അയാളുടെ ജീവനേയുംകൂടി ബലികഴിപ്പാൻ ഇടയാക്കി. യഥാർത്ഥത്തിൽ ബാറീസീ ഒരു ആസ്രിയൻകാരനായിരുന്നിട്ടും ഇറ്റലിസൈന്യത്തിൽ ചേർന്ന് ആസ്രിയ രാജ്യത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. ഇറ്റലി ആസ്രിയയോടു വിരോധിയായിനിന്നു യുദ്ധം ചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ബാറീസീ ഒരു ഇറ്റാലിയനെപ്പോലെ ഇറ്റലിസൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു ആസ്രിയസൈന്യത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. അനേകകാലമായി ഇറ്റലിയുടെ ശ്രേയസ്സിനായി ബുദ്ധമുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ബാറീസീക്ക് ഇറ്റലിയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞത്

ആസ്രിയയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇഷ്ടമുണ്ടാകാത്തതിനാലാണ് അയാൾ സപരാജ്യത്തെപ്പോലെ വിചാരിച്ചിരുന്ന ഇറാലിസൈന്യത്തോടു ചേർന്നു്. യുദ്ധത്തിനിടയിൽ ആസ്രിയസൈന്യം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഇറാലിസൈന്യത്തെ പരാജിതരാക്കുക മേതുവാൽ ബാബിലോണിയെ തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിക്കുകയും അയാളെ ആസ്രിയയിൽ കൊണ്ടുചെന്നശേഷം രാജ്യദ്രോഹത്തിന്നു തുക്കിക്കൊല്ലുവാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു.

ബനിറോ മുസോലിനി അയാളുടെ മനസ്സിന്നിണങ്ങിയ ഒരു സ്നേഹിതനെ കാണാഞ്ഞു തവിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്താണു സിസാരി ബാബിലോണിയെ അയാൾക്കു പരിചയമാകുവാൻ ഇടയായിത്തീർന്നു്. ആ പരിചയത്തിന്നുശേഷം മുസോലിനി ബാബിലോണിയുടെ നേരെ അതിയായ ബഹുമാനം കാണിക്കുകയും, തന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഏറ്റവും യോജിച്ച അഭിപ്രായത്തെ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ മഹാനെ ഉറം ബന്ധുവിന്റെ നിലയിൽ കരുതിപ്പോരുകയും ചെയ്തയാണുണ്ടായതു്. ബാബിലോണിക്കും മുസോലിനിക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതെ ഒന്നുപോലെ ഇറാലിയുടെ ശ്രേയസ്സിനായി പണി എടുക്കുവാൻ കുറച്ചു കാലത്തിന്നു തരമായി—ഇരുട്ടുട്ടുക്കും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ബഹുമാനത്തിന്നു് ഇടയായതു കൊണ്ടു് അവർ അന്യോന്യം പ്രതിഫലമരയെ കൂടാതെ പരസ്പരം സഹായിച്ചുപോന്നു. ബാബിലോണിയുടെ പത്രത്തിലേക്കു പത്രാധിപക്കുറുപ്പുകളെ ഏഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു മുസോലിനി യാതൊരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങി

ച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്നു കാരണം അക്കാലത്തു് അയാൾക്കു തൊഴിലാളിസംഘത്തിലെ സെക്രട്ടറിസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന വകക്കു കിട്ടിയിരുന്ന പത്തു പവൻകൊണ്ടു് അയാളുടെ ഉപജീവനത്തിന്നു ധാരാളമായെന്നു തോന്നുകയാലാണു്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ശമ്പളത്തിൽനിന്നു് അയാളുടെ സ്വന്തം ചിലവുകൾക്കു ചിലവാക്കിയതിന്നുശേഷം ബാക്കി ഉണ്ടായിരുന്ന സംഖ്യ പരോപകാരത്തിനായി അയാൾ ചിലവു ചെയ്യുകകൂടി പതിവായിരുന്നു. മുസോലിനിയുടെ ഉറാ സ്റ്റേഫിതനായി ഇറാഖിനു വേണ്ടി പണി എടുത്തിരുന്ന ബാറിസ്ടീയുടെ മരണശേഷം മുസോലിനിനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയായി. അയാളുടെ പേരിൽ പലവിധമായ അകാരണകാരങ്ങൾ ചുമത്തി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അയാളെ പിടിച്ചു തടവിൽ പാർപ്പിക്കുവാൻ ഇണ്ടായി—എങ്കിലും ആസ്രിയാരാജ്യത്തെ വിട്ടുപോകാമെന്നുള്ള വാഗ്ദത്തത്തെ വാങ്ങിയശേഷം ബനിരോവിനെ ആസ്രിയാഗവണ്മെണ്ടു സ്വതന്ത്രനാക്കി വിടുകയാണു ചെയ്തതു്.

ബനിരോമുസോലിനി ലാവിദ്യകളിൽ പ്രത്യേകം മനസ്സികത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കുണ്ടാകാറുള്ള വ്യസനഘട്ടങ്ങളിൽ അയാളെ സംഗീതമാണു ശാന്തപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. മുസോലിനി സമ്പന്നനായ സ്റ്റേഫിതന്മാരെക്കാൾ സാധുക്കളും അല്പാനശീലന്മാരും ആയ സ്റ്റേഫിതന്മാരെയാണു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അന്നു കാലത്തു് അയാളുടെ സാധുസംരക്ഷണത്തിന്നുള്ള ആത്തിയെ ആരംഭിക്കുന്ന വിലവെക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു്,

അക്കാലത്തു് അയാളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ ആരും ഗണിച്ചിരുന്നില്ല. കാഴ്ചയിൽ ബനിറോമുസോലിനി ലോകത്തെ മുഴുവൻ ആകർഷിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ള രൂപത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്നു. ജീവനുള്ള അയാളുടെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു മാത്രം അയാൾക്കു വളരെ ആളുകളെ അടിമപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. മുദ്രപായ ചട്ടത്തൊപ്പിയെ ധരിച്ചിരുന്ന അയാളുടെ ശിരസ്സിൽ അടങ്ങിയിരുന്ന സാധനം മുഴുവൻ വളർന്ന തലച്ചോറുതന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ തരമുണ്ടായിരുന്നു. മുഷിഞ്ഞതും പരിഷ്കാരമില്ലാത്തതും ആയ അയാളുടെ കപ്പായത്തിന്നടിയിൽ സദാപി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഹൃദയം ഭാവികാലത്തിൽ ഇറാഖിരാജ്യക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഒട്ടാകെ കീഴടക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് അക്കാലത്തു് ആർക്കുതന്നെ ഉഴമിപ്പാൻ ഇടയായിരുന്നില്ല. ഏങ്കിലും ശക്തിയേറിയതും അതിയായ ആകർഷണശക്തിയെ ജനിപ്പിച്ചിരുന്നതും ആയ അയാളുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നു അയാളെ രസസാധ്യ പുരുഷനാണെന്ന് ഉഴമിപ്പാൻ ഇടയായി. ഇനിയും അയാളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിപ്പറയുന്നതായാൽ മറ്റു മനുഷ്യർക്കു് അസാധ്യങ്ങളായ പലേ ഗുണങ്ങളേയും അക്കാലത്തുതന്നെ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നുണ്ടു്. വിനോദങ്ങളായ ഏതൊരു സംഗതിയിലും ബനിറോ കറുത്തുമായി പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. രാജ്യകാര്യസംബന്ധമായ ആൾക്കൂട്ടത്തിലല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു ജനസമൂഹത്തിലും ബനിറോ ഹാജരായിരുന്നില്ല.

രാജ്യഭരണതന്ത്രപരിഷ്കാരങ്ങളെ വരുത്തേണ്ടുന്നതിലേക്ക് അയാൾ എടുത്തിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു കണക്കും കയ്യും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാർച്ചത്തിൽ അയാൾ വിശേഷദിവസങ്ങളെ വിലവെക്കാതെ സദാസമയത്തും കാര്യമായ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. ഈശ്വരവിഷയത്തിനും പൂർണ്ണമായ ആശ്വാസത്തിനും നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ഞായറാഴ്ചദിവസവും കൂടി അയാൾ മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഇത്രയെല്ലാ മായാലും അയാൾ നാടകാഭിനയങ്ങളിൽ അഭിരചി ഉള്ളവനായിരുന്നുവെന്ന് അയാളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും അറിയാമായിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് അയാൾ നാടകങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പൊതുജനങ്ങൾ കേന്ദ്രിച്ചുകൂട്ടുന്ന താഴ്ന്നതരം ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഇരുപ്പാനായിരുന്നു പ്രത്യേകം ഇരുന്നിരുന്നത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബനിരോ താണതരങ്ങളിൽ സാധുക്കളോന്നിച്ച് ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഒരു നാടകത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അയാളിൽനിന്ന്, ഉച്ചത്തിൽ പുറപ്പെട്ടതായ ചിരികൊണ്ടു, അവിടെ നടന്നതായ സംഭവം ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരക്കിൽനിന്നു സംഗതിവശാൽ ബനിരോവിന്റെ ചിരിക്കേട്ട് ഒരു പൊല്പിസ്സുകാരൻ അയാളെ താക്കീതു ചെയ്യുവാൻ ഇടയായി. അതിനാത്തരമായി ബനിരോ പറഞ്ഞതായ വാക്കുകളെ താഴെ ചേർക്കാം. “ഞാൻ നാടകം കാണുവാൻ വന്നതു ചിരിക്കേണ്ടതിലേക്കാണ്. കാര്യമായ വിഷയങ്ങളിൽ സദായം പ്രോളം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു ചിരി

പ്പാൻ അധികം സമയം കിട്ടാറില്ല. ഈവക സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ എനിക്കു ചിരിപ്പാൻ അവസരമുള്ളൂ. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ കല്പനയെ ഞാൻ നിരസിച്ചുകൊണ്ടു എനിക്കാവശ്യമായ സമയങ്ങളിൽ ധാരാളമായി ചിരിക്കുന്നതാണ്” ബനിറോ സംഗീതത്തിലും വലിയ വാസനയുള്ളവനായിരുന്നു ഫിഡിൽപായന അയാൾക്കു ധാരാളമായി അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഇടയുള്ള സമയങ്ങളിൽ അയാൾ ഫിഡിൽ വായിക്കാതിരിക്കുക പതിവില്ല.

ബനിറോ മുസോലിനി ഏതുകായ്ക്കത്തിലും അഭിപ്രായം പറയുന്നതിൽ ഉള്ളിൽവെച്ചു കെട്ടിപ്പാഞ്ഞു തന്നു പറയുകയാണു പതിവു. തനിക്കു അതിയായ ഭോഷങ്ങൾ വന്നു ചേരുവാൻ ഇട ഉണ്ടായിരുന്നാലും, യഥാർത്ഥസംഗതിയെ ഒളിച്ചുവെച്ചു സംസാരിപ്പാൻ അയാൾ തുനിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി അയാളോടു പലതവണയും അയാളുടെ പിതാവു വാത്സല്യത്തോടുകൂടി ഉപദേശിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ ഉപദേശങ്ങളെ അയാൾ പിതാവിനു മുഷിച്ചൽ വരാത്ത വിധത്തിൽ നിരസിച്ചു കൊണ്ടുപോന്നു. അക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം ബനിറോ മുസോലിനിയുടെ കൈവശത്തിൽ ഒരു സമയത്തും പണം ഉണ്ടായിരിക്കുക പതിവില്ല. ഒരിക്കൽ ബനിറോവിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ കയ്യിൽ നിത്യച്ചിലവിനുകൂടി പണമില്ലാതെ ബനിറോവിന്റെ സമീപത്തെത്തി കുറച്ചു പണം വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ആ സമയത്തു ബനിറോ മുസോലിനി അയാൾക്കു വേണ്ടുന്ന

ചിലവുകൾക്കു പണമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന സമയമായിരുന്നു. തന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ ആ സമയത്തുതന്നെ തന്നോടു പണം വേണമെന്നുവേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ബനിരോറാ വ്യസനിച്ചു വ്യസനത്തിന്നു കണക്കില്ലായിരുന്നു. തന്റെ കയ്യിൽ പണമില്ലെന്നു പറയാൻ ബനിരോറാവിന്നു മനസ്സുവരതെ, സ്റ്റേഫിതനെ ഒരു ഭാഗത്തിരുത്തി, വെളിയിൽ ഇറങ്ങി, ഒരു മണിക്കൂറിനകത്തു പണം സമ്പാദിച്ചു മടങ്ങിവന്നു, അയാളുടെ സ്റ്റേഫിതനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി. ബനിരോറാ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിലേക്കു യാചിച്ചാൻ മടിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, അദ്വന്യാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ശമിപ്പിച്ചാൻവേണ്ടി കൈകൾ നീട്ടി യാചിച്ചാൻ രീരെ മടിച്ചിരുന്നില്ല.

ബനിരോറാ മുസോലിനി ഒരു കാർയ്ക്കത്തിലും മുമ്പുള്ള മഹാമാർ പ്രവൃത്തിച്ചുവെന്നു വിചാരിച്ചു അതിനെത്തന്നെ ഗമിക്കാറുപതിവില്ല. അയാളുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ശരിയെന്നു തോന്നുന്ന ഏതു കാർയ്ക്കത്തേയും അയാൾ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ മടിച്ചിരുന്നില്ല. മുസോലിനി സ്ഥിരസമതപയാദമനുസരിച്ചു അരാജരാജ്യഭരണതന്ത്രത്തെ ശക്തിയായി പ്രസംഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, അയാൾ പ്രജാക്ഷേമത്തിന്നുവേണ്ടി അക്കാലത്തു സ്വരാജ്യമായ ഇറാലിയിലെ രാജാവിനെ ധാരാളമായി ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ജന്മഭൂമിയായ ഇറാലിയെ അയാൾ കണക്കിലധികം സ്റ്റേഫിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു അതിന്റെ ശ്രേയസ്സിനായി അയാൾ അനേകം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിച്ചു. ഗ്രീഡാപ്പിയ എന്ന ദിക്കിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ലഹള അവനാനിച്ചു ഉട

നെ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു ബനിറോമുസോലിനിയെ പിടിച്ചു തടവിൽ പാപ്പിച്ചു. ആ ജെയിൽവാസം അയാൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കഴിച്ചു പുറത്തുവോന്നതിൽ പിന്നെ ഫർലി എന്ന പട്ടണത്തിൽ അയാളുടെ പിതാവെ അറിയുന്ന താമസമാക്കി. അവിടെ സദാസമയത്തും അയാൾ പുസ്തകവായനയും മനോരാജ്യവും ആയി കാലം കഴിച്ചുപോന്നു. ഫർലിയിൽ ബനിറോവിന്റെ പിതാവിന്റെ താവരണയിൽ അയാൾ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ പിന്നീട് കല്യാണം കഴിച്ചു സ്ത്രീയേ ആദ്യം കണ്ടു മുട്ടുവൻ ഇടയായി. പരിചയപ്പെട്ട കാലതാമസം കൂടാതെ അവർ രണ്ടു പേരുമായി കല്യാണം നടത്തി. കല്യാണശേഷം അയാൾ പിതാവിന്റെ സ്ഥലത്തുനിന്നു താമസം മാറി സ്വതന്ത്രമായി താമസം തുടങ്ങി. വലിയ സമ്പാദ്യമില്ലാത്ത അക്കാലത്തു മുസോലിനിക്കു അയാളുടെ ഭാര്യയേയും കൂടി പുലർത്തേണ്ടിവന്നപ്പോൾ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് ഇടയായെങ്കിലും അയാൾ അതുകണ്ടല്ലാം ക്ഷമയോടുകൂടെ പൊറുത്തുവരികയാണുണ്ടായത്. കല്യാണം കഴിഞ്ഞു ഒരു കൊല്ലത്തിനകത്തു അയാൾക്ക് ഒരു പുത്രി ജനിക്കുകയും, അതിനാൽതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അധികരിക്കുകയും ചെയ്തു. പണമില്ലാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടു അയാളെ അത്യന്തം വീഡിപ്പിക്കുന്ന സമയത്തു അയാൾ അയാളുടെ വിവിധമായി ആരുമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തുചെന്നു വായന തുടങ്ങുകയാണു പതിവ്. ഫർലിയിൽ താമസം തുടങ്ങി അധികകാലത്തിനകത്തു പ്രജാഭരണമതത്തിൽ അയാൾക്കു ധാരാളം പിൻഗാമികളുണ്ടായി. അ

കാലത്തുതന്നെ അയാൾ 'ലോട്ടോഡീക്ട്രാസീ' എന്ന വ
 ത്തമാനപത്രത്തെ തുടങ്ങി. ആ പത്രം മുഖേന അയാളു
 ടെ മതത്തെ വലിയ ശക്തിയോടുകൂടി വിളിച്ചുപറയുക
 യും, മറ്റുള്ള ഭരണരീതികളിൽ കണ്ടിരുന്ന അഴുക്കായ
 സംഗതികളെ അതികഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ
 യ്തുതുടങ്ങി. ആക്ഷേപകരങ്ങളായ ആ ലേഖനങ്ങൾ
 കൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കണ്ണിൽ ബറിറോ മുസോ
 ലിനി ഒരു രാജദ്രോഹിയായി ഭവിച്ചു. അക്കാലത്തുത
 ന്നെ അയാൾ രോമാഗനയിൽ കൂടി തന്റെ വിശ്വാസ
 ത്തിൽ അനേകം ആളുകളെ ചേർത്തു. അയാളുടെ പ
 ത്രം മുഖേന പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ
 ചുരുക്കം താഴെ ചേർക്കാം. "ഇന്നത്തെ രാജ്യഭരണത്തന്ത്ര
 ന്തേയും മിതവ്യയപരിശീലനസഭകളേയും നടത്തിപ്പോര
 ന്ന പ്രമാണികൾ, പണത്തിനുവേണ്ടി, രാജ്യഭരണത്തി
 ന്നായി, രാജനീതിശാസ്ത്രസ്ഥാനം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക
 ന്നവർക്കു അടിമപ്പെടാത്തവർ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടാക
 വാൻ തരമില്ല. പുറമെ പൊതുജനനേതാവെന്നു നടിച്ചു
 ഗൗരവമായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആ കൂട്ടർക്കു ഗവ
 മണ്മെന്റു വലിയ ശമ്പളം കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ അ
 വർ ഇരുകൈകളേയും നീട്ടി അതിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ
 മടിക്കുന്നില്ല. ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു
 വരേയും പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാട്ടിക്കൂട്ടിയിരുന്ന
 ആ കോലാഹലങ്ങൾ കേവലം പൂച്ചമാത്രമായിരുന്നു
 വെന്നു പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ വെളിവാറായിക്കൊണ്ടാറു
 ണ്ടു്. യഥാർത്ഥമായി ജനദ്രോഹിയേയും അതിലെ നിവാ

സികളേയും സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു ഭരവൻ പുറപ്പെടുന്നതായാൽ മേലെഴുതിയ രാജനീതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവനെ അപമാസിക്കുകയും, ഭ്രാന്തനെന്നു വിളിച്ചുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഭരവനായിട്ടാണു എന്നു ആ മഹാനാർ ഗണിച്ചുവരുന്നതെന്നു എനിക്കു ധാരാളം അറിയാം. ഞാൻ പണത്തിനുവേണ്ടി പിൻമാറുന്നവനല്ലെന്നു ഒരിക്കൽകൂടെ തീർച്ചയായും പറയുന്നു. യഥാർത്ഥമല്ലാത്ത മഹാനാരുടെ മഹാത്മ്യത്തെ ഞാൻ ഒരു തൃണത്തോളം വിലവെക്കുന്നില്ല. അല്ലമായി എനിക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമ്പാദ്യം എന്റെ ചിലവിലേക്കു മതിയാകുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയായും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടേ. സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടേയും കച്ചവടക്കാരുടേയും കൈത്തൊഴിലാളികളുടേയും പക്കൽ നിന്നു അന്യായമായി ആർജ്ജിക്കുന്ന പണത്തെ കെട്ടിവെപ്പാൻ ഞാൻ ആശിക്കുന്നില്ല.

ബനിറോമുസോലിനി അയാൾ നടത്തിയിരുന്ന പത്രത്തിലെ മന്ത്രാധിപസ്ഥാനത്തേക്കു വെച്ചിരുന്ന ശമ്പളത്തെ വാങ്ങിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ പത്രം തന്റെ ഭാഗക്കാരുടെ അടയാളംകൊടുത്തിരുന്നവെന്നും, അതിനെ വിതരണം ചെയ്യുന്നതു അയാളുടെ ഭാഗത്തിന്റെ സ്ഥിരാവകാശത്തിനായിക്കൊണ്ടാണെന്നും അയാൾ സദാചി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു നടന്നിരുന്ന പ്രജാഭരണസമ്പ്രദായം ഏറ്റവും ലജ്ജാവഹമായ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നുവെന്നാണു ബനിറോവിന്റെ അഭിപ്രായം. ബനിറോവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥപ്രജാ

ഭരണം എടുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ലായിരുന്നു. അതിന്റെ പൂർണ്ണസാധ്യതയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ അനേകതരത്തിലും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന തടസ്സങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കു യുദ്ധവും, രക്തപ്രവാഹവും ധാരാളം ഉണ്ടായേക്കാമെന്നാണു ബനിറോവിന്റെ വിശ്വാസം. ഒരു രാജ്യത്തു പ്രജാഭരണം യഥാർത്ഥമായി ഉണ്ടാകേണമെങ്കിൽ പദവിവ്യത്യംസംകൂടാതെ പ്രജകളിൽ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അവകാശത്തേയും അഭിപ്രായത്തേയും ഭരണാധികാരികളോടു വിളിച്ചു പറയാൻ അനുവാദം ഉണ്ടായിരിക്കേണമെന്നാണു ബനിറോവിന്റെ വിചാരം. ഒരു കക്ഷിയുടെ ബലംകൊണ്ടുമാത്രം ഭരണം നടത്തിവരുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു പ്രജാഭരണം ഉണ്ടാകുവാൻ തരമില്ലെന്നാണു് അയാൾ തീർച്ചയായും പറയുന്നതു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി ആദ്യമായി വേണ്ടതു പ്രജകൾക്കൊട്ടാകെ ഭക്ഷണസമൃദ്ധി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിലേക്കുള്ള പ്രവൃത്തികളാണെന്നും അതിന്റെ സാധ്യങ്ങൾക്കായി കാര്യമായി വേണ്ടുന്ന ഒന്നു സമ്പന്നന്മാരും സാധുക്കളും തമ്മിലുള്ള അന്യോന്യഐകമത്വമാണെന്നും ബനിറോ പരസ്യമായി വിളിച്ചുപറയാറുണ്ടു്.

ബനിറോവിന്റെ പത്രത്തിൽ അയാൾ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ സാരാംശങ്ങൾക്കു് എതിരായി പലേ പത്രങ്ങളിലും എഴുതിക്കൊണ്ടാറുള്ളതിനെ അയാൾ കഴിയുന്നതും വിലവെച്ചിരുന്നില്ല. അതികഠിനമായി ആക്ഷേപം ഉണ്ടാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുസോ

ലിനി വളരെ സൗമ്യമായും, സാമത്ര്യാത്തോടുകൂടിയും രസാവഹങ്ങളായ മറുപടികൾ എഴുതാറുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ബനിറോ തന്നെ മരണപ്പെടുത്തുവാൻ തുനിഞ്ഞിരുന്ന ചില ദുഷ്ടന്മാരെ വകവെക്കാതെ പരസ്യമായി സമയവ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ പ്രാജാധിപത്യഭരണരീതിയെ ഒരുമാതിരി അനുമാദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ രീതിയെകൂടി ചിലപ്പോൾ പുമിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ട് ആ സംഘക്കാർ മുസോലിനിയുടെ പേരിൽ തൃപ്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1910-ൽ ഒരു ദിവസം മുസോലിനി ഒരു പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ പഴിയിൽവെച്ചു മേപ്പിടി സംഘക്കാർ പിടിപ്പാനായി കളിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ ഉദ്ദേശം സഫലീകരിക്കുക ഉണ്ടായതില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ റിപ്പബ്ലിക്കൻ സംഘക്കാരും മുസോലിനിയുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംഘക്കാരും തമ്മിൽ യോജിക്കുവാൻ അക്കാലത്തോടെ കാരണമുണ്ടായതുടക്കോ ഇറ്റാലിയൻ യുദ്ധമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് അവരുടെ പൊതുശത്രുവായിരുന്ന തുർക്കിക്കാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കു് ഇരുസംഘക്കാരടേയും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെ തൽക്കാലത്തേക്കു മാറ്റിക്കളയുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം രാജ്യദ്രോഹകരാൽക്കിന്നു മുസോലിനിയെ രണ്ടു റിപ്പബ്ലിക്കൻ തലവന്മാരോന്നിച്ചു തടവിൽ പാർപ്പിക്കുക ഉണ്ടായി. തടവിൽവെച്ചു അവർ തമ്മിൽ അത്യന്തസ്നേഹത്തിന്നു ഇടയായിത്തീർന്നു. ആ കെയിസ്സു് സംബന്ധിച്ചു മുസോലിനിയെ അയാൾ ക

രക്ഷാരണങ്ങളെ തെളിയിച്ചാൻ കോടതിയിൽ വെച്ചു അയാൾ തന്നെ ചെയ്ത പ്രസംഗം അയാൾക്കു വലിയ പേരിനെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. അന്നു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തെ കുറച്ചൊന്നിവിടെ ചേർക്കാം. കോടതിയിൽ വെച്ചു ജഡ്ജിമാരോടായിക്കൊണ്ടു “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ, എന്നെ തീച്ചയായും കുറപ്പെടുത്തും. എന്റെ കലഹസുപഭാവമാണ് എന്റെ ആദ്യമായ തെറ്റി. എന്നെ തൽക്കാലം നിങ്ങൾ വിട്ടുനന്തായാൽ എനിക്കു പകാരമായിത്തീരുകമില്ല എന്ന് കുറപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ ആയതു എനിക്ക് ഒരു വലിയ ബഹുമാനവും ആയിത്തീരുന്നുണ്ട്. ആ കെയിസ്സിന്റെ അവസാനത്തിൽ കോടതിയിൽ നിന്നും ന്യായാശ്രയവിചാരണകൾ കഴിച്ചു മുസോലിനിയെ കുറക്കാനല്ലാത്ത നിലയിൽ വിട്ടയക്കുകയാണുണ്ടായത്. ആ കെയിസ്സിനുശേഷം മുസോലിനിക്കു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏറ്റവും ഒരു വലിയ സ്ഥാനം ലഭിച്ചാൻ ഉടയായി. 1912ൽ നടന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് മഹാസഭയിൽ ബനിറോ മുസോലിനി രാജ്യസ്തേഹികളുടെ മുഖനാണെന്നുള്ള പേർ സ്ഥിരമായി സമ്പാദിച്ചു. അയാളുടെ രാജ്യഭരണമതത്തിന്റെ വിരോധികളായി പുറപ്പെട്ടവരുടെ ശക്തിയെ അമർത്തുന്നതിന്നു അയാൾക്കു സാധ്യമായി. ഇറാലിയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റിക് പത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ‘അവന്തി’ എന്ന വർത്തമാനപത്രത്തിന്റെ പ്രധാന പത്രാധിപസ്ഥാനം മുസോലിനിക്ക് അക്കാലത്തു ലഭിച്ചാൻ

ഇടയായി. ആ പത്രത്തിന്റെ വീഴ്ച അടുത്തിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നു ബനിറോ അതിൽ ചേർന്നതെങ്കിലും, യാതൊരു പ്രയാസവുംകൂടാതെ അതിന്റെ പുനരുദ്ധരണത്തെ സാധിപ്പിച്ചു മുമ്പത്തേതിലും ശക്തിയോടുകൂടെ അതിനെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അക്കാലങ്ങളിലായിരുന്നു ബനിറോ മുസോലിനിക്ക് അപരമായ ആൾ സാധിനത്തിന്നിട കിട്ടിയത്.

ബനിറോ മുസോലിനിയുടെ വില നാട്ടുകാർക്ക് അറിയാനിടയായി തുടങ്ങിയത് ഏതാണ്ടു 1912 മുതൽക്കാണ്. സ്വരാജ്യം വിട്ട് അന്ധ്രരാജ്യങ്ങളിൽ കുടിയേറി പാത്രവന്നിരുന്ന ഇറാലിയൻകാർ അക്കാലത്തു മുസോലിനിയെ പ്രസംഗങ്ങൾക്കായി ഫ്രാൻസിലേക്കും സിറീസ് സർലാണ്ടിലേക്കും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോകുക പതിവായിരുന്നു. തന്റെ നാട്ടുകാരായ അക്കൂട്ടരുടെ വിദേശവാസം മുസോലിനിക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ മനസ്സിലൂക്കി അക്കൂട്ടരെ സ്വദേശത്തേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുവരുത്തുവാൻവേണ്ടുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾ മുസോലിനി ചെയ്തുതുടങ്ങി. അടിക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങളിൽ മുസോലിനി സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തെപ്പറ്റി കാൽപ്പമായി പരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. അധികകാലതാമസംകൂടാതെ വിദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിരതാമസം ചെയ്തിരുന്ന ഇറാലിയൻകാർ സ്വരാജ്യത്തേക്കുതന്നെ മടങ്ങിവരുവാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കാലങ്ങളിൽ പൊതുജനസഭകളിൽ ബനിറോ ചെയ്തിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അത്യാധികം ആഹ്ലാദി

ത്തന്മാരാക്കിത്തീർത്തു. സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തെ ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിലേക്കു മുസോലിനിയുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ വളരെ സഹായിച്ചിരുന്നു. ബനിറോ മുസോലിനിയുടെ അപാരമായ മനഃശക്തി എത്ര പ്രകാരത്തിലായിരുന്നുവോ, അതേപ്രകാരത്തിൽതന്നെ അയാൾക്കു ദേഹശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ശത്രുക്കളോടു വേണ്ടുന്ന ദിക്കിൽ നാവുകൊണ്ടും മറാവസരങ്ങളിൽ മുഷ്ടികൊണ്ടും അയാൾ യുദ്ധം നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നു.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

1914ൽ ലോകമഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഇറാഖി ഇരുകക്ഷിയിലും ചേരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നവരുടെ മുമ്പനായി നമ്മുടെ മുസോലിനി നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ജർമ്മൻകാരുടെ ബൽജിയത്തിലേയും ഫ്രാൻസിലേയും അക്രമപ്രവൃത്തികളെ കേൾക്കയാൽ ബനിറോവിന്നു സഹനശക്തി തീരെ ഇല്ലാതാകുകയും അയാൾതന്നെ ഇറാഖിഐക്യസൈന്യത്തോടു ചേരണമെന്നു ശരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംഘങ്ങൾ ഇറാഖി അനാവശ്യമായി യുദ്ധത്തിൽ ചേരുന്നതു ഇഷ്ടമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അക്രമമുസോലിനിയുടെ വിരോധികളായിത്തീർന്നു. ബനിറോ മുസോലിനി അതുകൊണ്ടൊന്നും കരുങ്ങി ഇരിക്കാതെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംഘങ്ങൾക്കു പൊതുയോഗത്തിൽ വെച്ച് അവർ വിരോധമായി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി.

തന്റെ കക്ഷിയിൽ ചേരുവാൻ ആരുംതന്നെ അനുഭവം
 യിരുന്നില്ലെങ്കിലും കൂസൽകൂടാതെ അവർക്കുതിരായി
 പ്രസംഗിച്ചു. പ്രസംഗമദ്ധ്യേ ജനങ്ങൾക്കു മുസോലിനി
 യുടെ നേരെ കോപം ജനിക്കുകയും അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി
 കലശൽ കൂട്ടുകയും ഉണ്ടായി. ആ സമയത്തു മുസോ
 ലിനി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ താഴെ എഴുതാം. “നിങ്ങൾ എ
 ത്രുതന്നെ കലശൽകൂട്ടിയാലും എനിക്കു നിങ്ങളുടെ നേ
 റെ വെറുപ്പു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ബൽജിയത്തിലും
 ഫ്രാൻസിലും ജർമ്മൻകാരുടെ അക്രമങ്ങളെ ദിനംപ്രതി
 അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സുമജീവികളെ
 സഹായിപ്പാൻ നമ്മുടെ സ്വരാജ്യം പോകരുതെന്നു പറ
 യുന്ന നിങ്ങളുടെ പേരിൽ എനിക്ക് ഭരിക്കലും ദയവു
 ണ്ടാകുകയില്ല. ചതിയന്മാരുടേയും ഭീരുക്കളുടേയും പ്ര
 വൃത്തികൾക്കു തക്കതായ ശിക്ഷ ഞാനൊരു കാലത്തു
 അവർക്കുകൊടുക്കും. നിങ്ങളുടെ എന്റെ നേരെ ഉള്ള ഇപ്പോ
 ഉത്തെ വെറുപ്പുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ എന്നെ സ്നേ
 ഹവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു.” ഇ
 പ്രകാരമുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു തൽക്കാലം സോ
 ഷ്യോലിസ്റ്റ് സംഘടനയുടെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ
 സാധിക്കാത്തതു കൊണ്ടു, അവസാനം ബോളോഗ്നാ
 വിൽവെച്ചു മുസോലിനിയെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്ക
 കയും, പിന്നീടു പത്രാധിപസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഒഴിപ്പിക്ക
 കയും ചെയ്തു.

ബനിറോ മുസോലിനിയെ സോഷ്യോലിസ്റ്റ് സം
 ഘടനാർ പുറത്താക്കിയതിനുശേഷം അയാൾ നവംബർ

മാസത്തിൽ വളരെ കുറച്ചുമാത്രം പണത്തോടുകൂടി “ഇൽ പോപ്പോലോ. ഡി. ഇറാലിയാ” എന്ന വർത്തമാനപത്രത്തെ ആരംഭിച്ചു. മുസോലിനി ആ പത്രത്തെ തുടങ്ങിയതു പ്രമുഖകാരുടെ സഹായത്താലാണെന്നു നാട്ടുകാർ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ആ കുറാരോ പണം എത്രത്തോളം ഉണ്ടെന്നറിവാൻ വേണ്ടി സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംഘത്തിൽനിന്നു മൂന്നു ചേരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റി മുസോലിനിയുടെ പത്രപ്രവർത്തനാപ്പീസിനെ, പരിശോധിച്ചതിൽ, മുസോലിനി മുന്പു പറഞ്ഞ കുറത്തിന്നു അർത്ഥമില്ലെന്നു കാണുകയാണുണ്ടായത്. നവീനമായി ബനിറോ തുടങ്ങിയ പത്രത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അയാൾ രണ്ടു ഉദ്ദേശങ്ങളെയാണു നിവേദനവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. ആ രണ്ടും ഉദ്ദേശങ്ങളുടെയും സാരംശം താഴെ ചേർക്കാം. “ഏതൊരുവൻ സുഖമായി ഭക്ഷണത്തിന്നാശിക്കുന്നുവോ അവനും, ഏതൊരുവൻ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ പുതിയ മാതിരി രാജ്യഭരണത്തെ ആശിക്കുന്നുവോ അവനും ഒന്നുപോലെ യുദ്ധത്തിന്നാശിക്കുന്നു.” മേലെഴുതിയ അഭിപ്രായത്തെ ബനിറോ ലോകരംഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധനടന്നാരായിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ മുതലായവരുടെ ആശയങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളതായിരുന്നു. സാധുവാക്യങ്ങൾകൊണ്ടും, മയ്യാദയായ ഭൂചക്രങ്ങൾകൊണ്ടും ഇക്കാലത്തു രാജ്യഭരണത്തിന്നു സാധിക്കയില്ലെന്നാണു മുസോലിനിയുടെ അഭിപ്രായം. “ഇൽ പോപ്പോലോ ഡി. ഇറാലിയാ” എന്ന പത്രം തുടങ്ങിയതിന്നു ശേഷം ആദ്യമായി ബനിറോ എഴുതിയ പ

രൂഢിപക്ഷരൂപ്തീ ഇവിടെ ചേർന്നതു സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കും. ആ പത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പിന്റെ തലവാചകം “ഡെയ്റ്റ്” എന്നായിരുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ മുൻഗതികളുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ആ രാജ്യത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാരാണ് അധികം പണി എടുക്കുന്നത്. അവരിലുംവെച്ചു കമ്പനിയേലക്കാരും കൃഷിയേലക്കാരും ആയ ചെറുപ്പക്കാരാണ് അധികം ഉത്സാഹം കാണിക്കുന്നത്. അതിനാൽ മുൻപറഞ്ഞ കൂട്ടരോടും ചെറുപ്പക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികളോടും ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശം അവർ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഇറാലിക്കു മോക്ഷമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. ഞാൻ അക്കൂട്ടക്കായിട്ടാണ് ഇന്നത്തെ പോർവിളി പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. സാധാരണ സമയങ്ങളിൽ ഞാൻ തീച്ചയായും ഇക്കാര്യത്തിന്നുദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഇന്നു യുദ്ധം എന്ന വാക്കിനെ ഞാൻ ഇറാലിയിലെ ചെറുപ്പക്കാരോട് ഉച്ചത്തിലും, ഡെയ്റ്റ്ത്തിലും, തീച്ചയോടുകൂടി വിളിച്ചുപറയുന്നു.

മുസോലിനി യഥാർത്ഥമായി യുദ്ധത്തെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. അയാൾ തന്റെ രാജ്യനിവാസികളുടെ രക്തത്തെ ചിലവഴിക്കാതെ ഇറാലിയുടെ ശ്രേയസ്സിനെ ഇഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, കാലവ്യത്യാസത്താൽ സ്വരാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷക്കായി യുദ്ധംകൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനുപുറമെ സ്വരാജ്യക്കാരായ ഇറാലിയൻകാർ ഉണച്ചു നേടേണമെങ്കിൽ യുദ്ധമല്ലാതെ മറ്റൊരു ഭാഷധവുമില്ലെന്നുകൂടിയും അയാൾ വിശ്വ

സിദ്ധ. അന്നത്തെ ഇറാലിയൻകാർക്ക് സ്ഥിതികൊണ്ടു
 ലോകരംഗത്തിൽ ഒരു ഉന്നതപദവികാവകാശമില്ലെന്നാ
 യിരുന്നു മുസോലിനിയുടെ അഭിപ്രായം. ഇറാലിയൻ
 കാർക്ക് അന്നുണ്ടായിരുന്ന അവസരത്തെ മാറ്റി അവർക്ക്
 വേണ്ടുന്നതായ ഉണച്ച അവരിൽ ജനിപ്പിക്കുവാനായിരുന്ന
 ബനിറോ മുസോലിനി പ്രധാനമായി ഉത്സാഹിച്ചി
 രുന്നത്. അതിനായിക്കൊണ്ടുള്ള അയാളുടെ പരിശ്ര
 മങ്ങളിൽ അയാൾക്കു ജയം സിദ്ധിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു
 പൂണ്ണബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംഘ
 കാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ബനിറോവിന്നു പിരിയേണ്ടി
 വന്നപ്പോൾ തൽക്കാലം ചില നിരാശകൾക്കിടയായെ
 ക്കിലും അധികം താമസിക്കാതെ 1915 മേമാസത്തിൽ
 അയാൾക്ക് ഇറാലിയിൽ രാജ്യഭരണവിഷയങ്ങളിൽ മു
 നിട്ടുനിന്നു പ്രയത്നിക്കാനും ഇടയാക്കുക ഉണ്ടായി. ലോ
 കമഹായുദ്ധത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന
 യൂറോപ്പിലെ മറ്റു രാജ്യക്കാർ അവരുടെ ദൃഷ്ടികളെ
 അക്കാലത്തു ബനിറോ മുസോലിനിയിൽ പതിപ്പി
 പ്പാൻ ഇടയായി. ഇറാലിയിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന രാ
 ജ്യഭരണരീതികളിൽ കണ്ടുവന്നിരുന്ന പോരായ്മകളെ ഇ
 ല്ലായ്ക്കു ചെട്ട് ആ രാജ്യത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്നു
 വേണ്ടുന്നതു പ്രവർത്തിപ്പാൻ ബനിറോ മുസോലിനി
 ക്കുളതെ മറാഷും അന്നു സാധിക്കില്ലെന്നു യൂറോപ്പിലെ
 പല മഹാമാർഗ്ഗം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. മഹായുദ്ധത്തിൽ
 ചേരണമെന്നും, ചേരേണ്ടെന്നും, ആയ ഇറാലിയിൽ
 നടന്ന വാദപ്രതിവാദമുൾക്കൊണ്ടു സമയത്തു ബനിറോ

P. P. U. J.

മുസോലിനിയുടെ ശക്തിയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ അന്നു അയാളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ കൂടുതൽകൂടാതെ പൊതുജനമദ്ധ്യേ വെച്ചു തെളിയിക്കുവാൻ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു.

ഇൽപോപ്പോലോ ഡി. ഇറ്റാലിയ എന്ന മുസോലിനിയുടെ പത്രത്തെ നടത്തിയിരുന്നതു 'മിലാനിൽ' ക്യാനോമ്പിയാതെരുവിൽ ഒരു പഴയ വീട്ടിൽ വെച്ചായിരുന്നു. അയാളുടെ ആപ്പീസ്സു മുറിക്കകത്തുണ്ടായിരുന്ന മേശകസാലകളുടെ പഴക്കം മേതുവായി അതുകളെ വേണ്ടുന്നവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻകൂടി സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ബനിറോ മുസോലിനിയെ അയാളുടെ പത്രപ്രവൃത്തനത്തിൽ സഹായിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ ഉത്സാഹശീലന്മാരും പരോപകാരതല്പരന്മാരുമായിരുന്നതിനുംപുറമെ അവർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ അന്താരമായി വിലവെച്ചുപോരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരായ മുസോലിനിയുടെ ആസഹായികൾ, ഏതു തരത്തിൽ അയാളെ പരിചയപ്പെടുവെന്നും, അവർ ഏതു പ്രകാരത്തിൽ ഉപജീവനം കഴിച്ചുപോന്നിരുന്നുവെന്നും ആക്കും തന്നെ അറിവാൻ തരമായിരുന്നില്ല. മുസോലിനി തന്റെ കീഴിൽ പണി എടുക്കുവാൻ നിയമിച്ചിരുന്ന ആളുകളെ ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിലായിരുന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു. ഉയന്നതരം പരീക്ഷാവിജയികളാണെന്നുവെച്ചു, അയാൾ ആരേയും നിയമിച്ചു പോന്നിരുന്നില്ല. മറ്റാരടേയും ശുപാർശകൾകൊണ്ടു അയാൾ ആരേയും തന്റെ ആപ്പീസിൽ നിയമിച്ചിരുന്നില്ല.

ല്ല. കാൽമായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുവാനോ എഴുതുവാനോ ശേഷിയുള്ള ആരെയും അയാൾ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുപോരിക പതിവായിരുന്നു. മറ്റു പത്രക്കാരെ കൊടുത്തിരുന്ന പ്രതിഫലം മുസോലിനി അയാളുടെ സഹായികൾക്കു കൊടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും, മുസോലിനിക്ക് അനേകം ചെറുപ്പക്കാരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി മടക്കി അയക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

മുസോലിനിയുടെ പത്രപ്രവർത്തനാപ്പീഡിന്റെ ചുരുക്കമായ ഒരു വിവരണം താഴെ ചേർക്കാം. മേപ്പിടി ആപ്പീസ് മിലാനിൽ ക്യാനോബിയോ തെരുവിൽ ആയിരുന്നുവെന്നും മറ്റും മുഖ്യാരിടത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്നു അയാളെ സഹായിച്ചിരുന്ന സഹായികൾ ഇറ്റലിയിൽ ഒരോ ഭാഗത്തുനിന്നും വന്നിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരായിരുന്നു. അയാളുടെ മനസ്സിന്നിണങ്ങിയ ആളുകളെ മാത്രമേ അയാൾ അയാളുടെ ആപ്പീസിൽ ചേർത്തിരുന്നുള്ളൂ. സ്വരാജ്യസ്നേഹം ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരായ ആ സഹായികളുടെ അന്തർഭൂതമായിരുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധി മുസോലിനിയുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം ഘോരമായി വികസിച്ചുപോന്നിരുന്നു. തന്റെ കീഴിൽ പണി എടുത്തിരുന്ന ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ബന്ധിതരായ ധാരാളമായ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തിരുന്നു. ആപ്പീസ് ജോലികളെ സാധാരണയായി നടത്തിയിരുന്നതിനുപുറമെ, ആപ്പീസ് നിബദ്ധനകൾ അവർക്കു സാധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്രത്തിലേക്കു വേണ്ടുന്ന ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്ന സമയത്തു മുസോലിനിയുടെ സഹായി

കൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുകയും, സ്നേഹവഴിയായി കലശൽ കൂട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനെ മുസോലിനി വിരോധിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മുസോലിനിയുടെ ആപ്പീസു ചുമരുകളിൽ എഴുതിപ്പതിച്ചിരുന്ന ചില വിനോദങ്ങളായ ചട്ടങ്ങളെ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു അനുചിതമായിരിപ്പാൻ തരമില്ല. "നോല് വാക്കുകൾകൊണ്ടു കാര്യം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ തരമുള്ള ദിക്കിൽ അഞ്ചും ആറും വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു കഠിനമായ ഒരു കുറ്റമാകുന്നു." ഇതായിരുന്നു ഒരു മുറിയുടെ പുറം ചുമരിന്മേൽ എഴുതിപ്പതിച്ചിരുന്നതു. ആപ്പീസിന്റെ പ്രവേശനമാർഗ്ഗത്തിൽ ആക്ഷേപത്തെ കാണത്തക്ക വിധത്തിൽ "ഈ ആപ്പീസിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആപ്പീസിൽ വന്നശേഷമല്ലാതെ ആപ്പീസിൽനിന്നു പോകുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു" എന്നൊഴുതിയിരുന്നു. "ഈ മുറിയിൽ ആർ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ അവർ എന്നെ ബഹുമാനിക്കുകയും, ആർ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്നുവോ അവർ എന്റെ സ്വന്തംപുത്തിനു പാത്രവാനായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്." മേലെഴുതിയതായിരുന്നു മുസോലിനിയുടെ സ്വകാര്യമുറിയുടെ മുൻഭാഗത്തു എഴുതിപ്പതിച്ചിരുന്നതു. പഴക്കംകൊണ്ടു വാതിലുകൾ പോയിരുന്ന ഒരു കട്ടിയുടെ മുക്കൾഭാഗത്തു "നേകത്തു കടന്നുശേഷം ദയച്ചെയ്തു വാതിലടക്കുക" എന്നൊഴുതിയിരുന്നു. ഈ പ്രകാരത്തിൽ ആയിരുന്നു ഇറ്റാലിയിലെ ഏറ്റവും അധികം പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്ന മുസോലിനിയുടെ ചക്രത്തിന്റെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം.

ബനീദോ മുസോലിനി മുൻ ആലോചനകൂടാതെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു അയാളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നറിയാംകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മുൻ ആലോചന ചെയ്തതു ഏതു സമയത്താണെന്നും മറ്റും അയാളുടെ ഉററ സ്നേഹിതന്മാർക്കുകൂടി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പത്രത്തിലേക്കു ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്ന സമയത്തു അയാൾ മറ്റുള്ളവരെ കാണുവാൻ തീരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അയാളുടെ ആപ്പീസിൽ അയാളുടെ കീഴിൽ പണി എടുത്തു വന്നിരുന്ന ഭൃത്യന്മാരുടെ സഹപത്രാധിപർവരെ ഉള്ള ആളുകൾ എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ ധീരന്മാരും മനസ്സുറപ്പുള്ളവരും ആയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന്നു ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരിക്കൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വിഷയത്തെ ആലോചിച്ചെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ അയാളുടെ കശിനിക്കാരനെ വിളിച്ചു “എനിക്ക് കുറച്ചുനല്ല കുറപ്പി കൊണ്ടുവരൂ. എന്റെ മുറിക്കകത്തു ആരെയും കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതു. കടക്കുന്ന ആളുടേതു ആളെ ഞാൻ തോക്കെടുത്തു വെടിവെക്കുന്നതാണ്” എന്നാശ്ചര്യമായിച്ചു. കശിനിക്കാരൻ ഉടനെ “യജമാനനേ, ഞാൻ എങ്ങിനെയാകുന്നു കുറപ്പി കൊണ്ടുവരാനുള്ളതു. ഞാൻ മുറിക്കകത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ എന്തേയും വെടി വെക്കുകയില്ലേ” എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ആ മറുപടികൂട്ടു മുസോലിനിക്കു കോപത്തിന്നുപകരം സന്തോഷമാണുണ്ടായതു.

മുസോലിനിയുടെ പ്രത്യേക മുറിക്കകത്തു അയാളിരിക്കുന്നതിന്റെ പിൻഭാഗത്തു ചുമടിയന്മാർ വലുതായ ഒരു

ഈ കർമ്മം കൊടി തൂക്കിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുസോലിനിയുടെ
 മേശപ്പുറത്തു അനേകം പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇരുപതു
 പൊട്ടുന്ന ഒരു കൈത്തോക്കും അതിമുച്ഛയുള്ള ഒരു നായാ
 ടുകത്തിയും എല്ലാ സമയത്തും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.
 ആ മുറിക്കകത്തു ഇരുന്നുകൊണ്ടു മുസോലിനി അക്ഷീണ
 മായി പണി എടുക്കുന്നതുകണ്ടാൽ, കാണുന്നവർക്ക് അതി
 ശയത്തെ ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. കാര്യമായ വിഷയ
 ങ്ങളെ എഴുതുന്ന സമയത്തു അയാൾ ഇരിക്കുന്ന മുറിയു
 ടെ വാതിലുകൾ നല്ലവണ്ണം അടച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. പു
 റത്തു പണി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അയാളുടെ സഹാ
 യികൾക്കു ആ സമയത്തു അകത്തുനിന്നു എഴുതിക്കൊ
 ങ്ങിരിക്കുന്ന ശബ്ദവും ഇടക്കിടെ അയാളുടെ ഉള്ളിൽനി
 ന്നും പുറംപുട്ടുന്ന ഹുങ്കാരശബ്ദങ്ങളും ധാരാളമായി
 കേൾക്കുമായിരുന്നു. തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഏതു പ്ര
 കാരത്തിൽ വായനക്കാരെ മനസ്സിലാക്കേണമെന്നുള്ള
 അറിവിലേക്കായി അയാൾക്കു പ്രത്യേകമൊരാലോചനക്കു
 ഇടവന്നിരുന്നില്ല. ബനിറോ ഒരു കാര്യത്തിലേക്കുപ്രവേ
 ശിച്ചതിനുശേഷം, അതിനെ മുഴുവനാക്കാനെ മറ്റു യാ
 തൊരു പ്രവൃത്തികളിലും പ്രവേശിക്കാൻ പതിവില്ല. സാ
 ധാരണ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അ
 യാൾ പുസ്തകങ്ങളുടെ സഹായങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാറി
 ൾ. പ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളെ ആലോചിക്കേണ്ടതിലേ
 ക്ക് അയാൾക്കു പ്രത്യേകസമയമോ, സ്ഥലമോ, വേണ്ടി
 വന്നിരുന്നില്ല. ഉറങ്ങുന്ന സമയമൊഴികെ മറ്റൊല്ലാ സ
 മയങ്ങളിലും മുസോലിനി കാര്യവിചാരണ നടത്തിക്കൊ

ണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു അനേകം ആളുകൾ അയാളെ
 വെറുത്തിരുന്നുവെങ്കിലും, അയാൾ എല്ലാവരെയും ഒന്നു
 പോലെ സ്നേഹിക്കാറാണു പതിവ്. മുസോലിനി ഒരു പ്ര
 ത്വേകബന്ധുവായി ആരേയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. എ
 ന്നാൽ അയാൾക്കു ഒരു പ്രത്യേകബന്ധു ഉണ്ടായിരുന്നി
 ട്ലെന്നു പറയാൻ വയ്യാത്ത നിലയിൽ അയാൾ അയാളു
 ടെ പത്രത്തെ അതികഠിനമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഇത്
 പോപ്പോലോഡി- ഇറാലിയാ എന്ന ബനിറോവിന്റെ
 പത്രമായിരുന്നു അയാളുടെ ഉറബന്ധു.

പത്രപ്രവൃത്തനത്തെ കച്ചവടരീതിയിൽ കൊണ്ടുനട
 ന്നിരുന്ന പ്രവർത്തകന്മാരേയും എഴുത്തുകാരേയും ബനി
 റോ മുസോലിനിക്ക് അതിയായ വെറുപ്പായിരുന്നു. സാ
 ധാരണ കാണാറുള്ള ലേഖകന്മാരുടെ നടവടികളും ച
 ട്ടങ്ങളും അയാൾക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ലോകോപകാ
 രത്തിനായി പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന ലേ
 ഖനങ്ങൾ സാരവത്തുക്കളായിരിക്കേണമെന്നും, അവ
 കൊണ്ടു വായനക്കാർക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപകാരമുണ്ടായി
 റിക്കേണമെന്നും, യഥാർത്ഥത്തെ മറച്ചുവെക്കാതെ കായ്
 ങ്ങൾ തുറന്നു പറയുന്നവയായിരിക്കേണമെന്നും ആയിര
 ന്നു മുസോലിനിയുടെ ശാഗ്ഗം. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ
 കൈപ്പറ്റാൻ യാതൊരു കാര്യം വരുത്താതെ മുസോലിനി അ
 യാളുടെ ലേഖനങ്ങളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നു.
 പത്രം മുഖേന അയാളുടെ ആശയങ്ങളെ പൊതുജനങ്ങ
 ളെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതിന്നു പുറമെ അതേ ആശയ
 ങ്ങളെത്തന്നെ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും, ജനസമൂഹത്തെ

മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അയാൾ അയാളുടെ പ്രസംഗരീതിതന്നെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സർവ്വധാനത്തിലുള്ള അയാളുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ വേണ്ടുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം വാക്കുകളെ ശക്തിയോടുകൂടെ ഉച്ചരിക്കുകയും സദസ്യരുടെ കാരോരുത്തരുടേയും മുഖങ്ങളിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു അവരുടെ ഉള്ളിൽ കഴിയുന്ന വിചാരങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുകയും, സദസ്യർക്കു മനസ്സിലാക്കാത്ത സംഗതികളെ ഒന്നുപോലെ രണ്ടും മൂന്നും പ്രാവശ്യം എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്യാറുണ്ടു പതിവു. പ്രസംഗത്തിന്റെ ചമൽക്കാരത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം അയാൾ കുറിനങ്ങളായ പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാറു പതിവില്ല. വാചകങ്ങളുടെ ദീർഘത്തിനും ഭംഗിക്കും ഒഴുകിനുമായി അയാൾക്കു അർത്ഥമില്ലാത്ത പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ല. അയാൾ പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന കാരോരോ വാചകവും സാരവത്തുക്കളായ കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നവയായിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമെ പ്രസംഗസമയത്തു സദസ്യരെ ഒട്ടാകെ ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ശക്തി അയാളുടെ മുഖഗാഠീയ്ക്കുണ്ടെന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സദസമയത്തും കാര്യങ്ങളെ മാത്രം ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ബനിറോ മുസോലിനി കാര്യമായ വിനോദങ്ങളികളിലും ചേരുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പത്തുകളി മുതലായ ചില്ലം വിനോദങ്ങളിൽ അയാളുടെ മനസ്സു പോയിരുന്നില്ല. മോട്ടോർ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നതിൽ മുസോലിനിക്ക് അതിയായ

കാംക്ഷ ഉണ്ടായിരുന്നു. മോട്ടോർ വണ്ടിയുടെ ആവശ്യം മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകുന്നതു, അതിന്റെ വേഗതകൊണ്ടാണെന്നും, അതിനാൽ മോട്ടോറിനെ സാവധാനത്തിൽ ഓടിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നുമാണു മുസോലിനി പറയാറ്. മുസോലിനി മോട്ടോർ ഓടിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം പൊല്ഗീസ് നടവടിക്കു വിരോധമായി മണിക്കൂറിൽ കുറഞ്ഞു നാല്പതു നാഴിക വീതം ഉള്ള വേഗതയിൽ ഓടിച്ചിരുന്നു. ആകാശവിമാനം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന ലൈസൻസ് കിട്ടുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്ന സമയത്തു വിമാനത്തിൽനിന്നു തന്നെ അയാൾക്കൊരപകടം പറ്റുകയുണ്ടായി. കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു രണ്ടുപേർ മരിച്ചു പോയെങ്കിലും മുസോലിനിക്കു കഠിനങ്ങളായ പരുക്കുകൾ മാത്രം തട്ടി രക്ഷപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു. മുസോലിനിയെപ്പോലെ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യാനും ഒന്നുപോലെ ശക്തിയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ലോകത്തിൽ അധികം കാണുവാൻ തരമില്ല. ഒരു ജനസമൂഹത്തിൽ വെച്ചു ഒരു പ്രസംഗം നടത്തുമ്പോളോ, മറ്റുവല്ല കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോളോ മുസോലിനി അവിടെകൂടിയിരിക്കുന്നവരിൽ എല്ലാവരിലും വെച്ചു ഏതു സംഗതികൊണ്ടും അയാൾ തന്നെയാണു മുന്പെന്നു കാർയ്യമായി വിശ്വസിച്ചുപോരാനുണ്ടു്. അയാൾ ഒരു കാര്യത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു അതിന്റെ സാധ്യതയിനായി സ്വന്തം സൗകര്യങ്ങളെ ഒട്ടുംതന്നെ വകവെക്കാറില്ല. മുസോലിനി ശത്രുക്കൾക്കു് ഒരു ഉറാശത്രുവും ബന്ധുക്കൾക്കു ഒരു ഉറാബന്ധുവും ആയിരുന്നുവെന്നു

അയാളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു ധാരാളം അറിയാവുന്നതാണ്. വേണ്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ അയാളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന കരുണ ഏറ്റവും നിർമ്മലമായിട്ടുള്ളതായിട്ടാണ് കണ്ടുവരാറുള്ളത്. മുസോലിനിയെ അതികുറിയായി വെറുക്കുന്ന ഒരുവന് അയാളുടെ മുഖത്തിന്നു നേരെ നോക്കി വിരോധമായി ഒരു വാക്കുപോലും ഉരിയാടുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുതന്നെ പറയണം.

1915 ജനുവരിമാസം മുതൽക്കുതന്നെ മുസോലിനി അയാളുടെ പത്രത്തിൽ മറ്റു സംഗതികൾക്ക് അധികമായി ഇടംകൊടുക്കാതെ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ബെൽജിയം, ഫ്രാൻസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു പോരുന്ന കഷ്ടകഷ്ടതകളെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു ഇറാലിക്കാരെ ഉണർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അനേകകാലമായി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഇറാലിക്കാരുടെ ഉറക്കപ്പിച്ചിനെ അകരോണ്ടുന്നതിലേക്കു മുസോലിനി അത്യധികം പ്രയത്നിച്ചു. അക്കാലത്തു ഇറാലിയിലെ രാജ്യഭരണാധികാരികളിൽ ഒരുവനായിരുന്ന ഗിയോലിറി എന്നാൽ മുസോലിനിയുടെ വിരോധിയും ഇറാലിയിലെ ജർമ്മൻ പ്രതിനിധിയായ വാൻബ്യൂളോവിന്റെ ആപ്തമിത്രവുമായിരുന്നു. 1915 ജനുവരിമാസത്തിൽ തന്നെ മുസോലിനിക്ക് അയാളുടെ ഒരു പ്രത്യേകസംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചു. ആ സംഘക്കാരുടെ ഉദ്ദേശം പഴയ രീതികളെ അനുസരിക്കേണമെന്നായിരുന്നു. ആ സംഘത്തിന്റെ ആദ്യത്തികൾതന്നെ ചെറുപ്പക്കാരായ അയ്യായിരം അംഗങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അംഗങ്ങളെല്ലാം ഇറാലി

യിൽ ഓരോ ഭാഗത്തുനിന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ളവരായിരുന്നതു കൊണ്ടു് ആ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ മുസോലിനിക്കു ഇറാലി മുഴുവൻ പേർ സമ്പാദിച്ചാൻ സാധിച്ചു. തന്റെ സംഘാംഗങ്ങൾക്കും മറ്റു ഇറാലിയൻകാർക്കും അടിക്കടി അയാൾ ശക്തിയായ പ്രസംഗങ്ങൾ കൊടുത്തുപോന്നിരുന്നു. അക്കൊല്ലം ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം മുസോലിനിയെ തടവിൽ പിടിച്ചു കറച്ചു ദിവസത്തിന്നു അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു. അതിന്നുശേഷം അയാളുടെ പ്രവൃത്തികൾ വീണ്ടും പൂർണ്ണമായി ശക്തിയോടുകൂടി നടത്തിത്തുടങ്ങി. പ്രസംഗം, പത്രപ്രവർത്തനം, ജെയിൽവാസം മുതലായ സംഗതികൾകൊണ്ടു മുസോലിനി അക്കാലത്തു സദാസമയത്തും ജാഗ്രതയോടുകൂടിത്തന്നെ ഇരുന്നു. ഗിയോലിനി എന്ന ആൾ ഇറാലിയിൽ ജർമ്മൻകാർക്കുവേണ്ടി വളരെ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. തന്നിമിത്തം മുസോലിനി ഗിയോലിറിയെപ്പറ്റി അയാളുടെ പത്രത്തിൽ കുറിയമായി ആക്ഷേപിച്ചെഴുതുകയും അയാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി പരസ്യമായി വിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. പൊതുജനങ്ങളെ യുദ്ധംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭയങ്കരാനുഭവങ്ങളെ പറ്റി മനസ്സിലാക്കി അതിൽനിന്നും ഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഗിയോലിറിയുടെ ദുർബ്ബോധനങ്ങളെ മുസോലിനി വീണ്ടും വീണ്ടും ശക്തിയോടുകൂടെ അയാളുടെ പത്രത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഇറാലിയിലെ അന്നത്തെ രാജ്യഭരണകർത്താക്കന്മാരെ അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിപ്പിച്ചല്ലാതെ ഇറാലിയുടെ ശ്രേയസ്സി

ന്നു കാരണമാകുകില്ലെന്നും അയാൾ തുറന്നു പറഞ്ഞു. ഇറാലിയിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന പാർലിയമെണ്ടു സഭയായിരുന്നു ഇറാലിയുടെ പ്രധാന ശത്രു എന്നു അയാൾ കൂസൽകൂടാതെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ആ പാർലിയമെണ്ടു സഭയെ തീരെ ഒടുച്ചു വാഴേണമെന്നും പുതിയ ഭരണകർത്താക്കന്മാരെ നിയമിക്കണമെന്നും അയാളുടെ പത്രം മുഖേന മുസോലിനി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

മുസോലിനിയുടെ മുറവിളികൊണ്ടോ—അല്ല—മറ്റുവല്ല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടോ, ഗിയോലിററിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും അയാളുടെ സ്ഥാനത്തു സലാൻറാ എന്ന ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അയാൾ ആ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചുടനെ പൊതുജനങ്ങളുടെ ആശ്രമമനുസരിച്ചു, ഇറാലി ആസ്രിയാരാജ്യത്തോടു യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുസോലിനി പരസ്യമായി പൊതുജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്ത പ്രസംഗം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. “ഇന്നുവരെയും ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന നമ്മൾ യുദ്ധത്തിന്റെ അഹംകാരവിളിയെ കേട്ടു പാതിശ്രദ്ധം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം ഇതിനാൽ തന്നെ അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു മുതൽ നമ്മുടെ ഉദ്യമം നമ്മുടെ പൊതുവായ ശത്രുവിനെ ജയിക്കുവാനാകുന്നു. ഇന്നുതന്നെയാണു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നമ്മുടെ ജന്മഭൂമിയെപ്പറ്റി ഓർമ്മ വന്നതു. ഇന്നുതന്നെ നമ്മുടെ ജന്മഭൂമിയിൽ പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന അനേക മഹാനായരുടെ ഓർമ്മ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായി. ഇന്നുമുതൽ തന്നെ നമ്മുടെ

ഉറക്കത്തെ തീരെ കളഞ്ഞു, വഴുവ്യത്യം കൂടാതെ കൈകോർത്തു പിടിച്ചു, ധൈര്യത്തോടുകൂടെ പൊതുശത്രുവിനെ എതിർപ്പാൻ നടക്കണം. നമ്മുടെ പൊതുമാതാവായ ജന്മഭൂമിക്കുവേണ്ടി കൂടുതൽ കൂടാതെ നമ്മുടെ ജീവനെ ബലികഴിക്കണം.”

ഇറാലി മുഴുവൻ ഒന്നായി പടൻ പിടിച്ചു 1915 മേമാസം 28-ാംന-യിലെ ആ തിയ്യ് ഇറാലിക്കാരുടെ മനസ്സിനെ കത്തിക്കുകയാണു ചെയ്തതു. ഇറാലിക്കാർ ഒരു കാലത്തും മറന്നു പോകാത്ത ആ ദിവസം ഇറാലിയുടെ ഉന്നത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ തിരിയുന്ന ദിവസമായി കണക്കാക്കും. ഇറാലിക്കാരിൽ പൊതുവായി ജനിച്ച ആ ആഹ്ലാദത്തിന്നു കാരണഭൂതനായി തീർന്നതു ബനിരോമുസോലിനി ആയിരുന്നുവെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അഖ്യാം അദ്ധ്യായം.

1915 മേമാസം 28-ാംന- ഇറാലി മഹായുദ്ധത്തിൽ ചേർന്നു. ഇറാലിയൻസൈന്യത്തിൽ ചേരുന്നവനായിക്കൊണ്ടു് അനേകായിരം ജനങ്ങൾ ചെന്നതിൽ മുമ്പനായി നിന്നതും നമ്മുടെ ബനിരോമുസോലിനി തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യമായി മുസോലിനിയെ പട്ടാളത്തിൽ ചേർത്തില്ല. അയാൾ കൊടുത്ത ഫജ്ജിയെ തൽക്കാലം ഭരണാധികാരികൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെങ്കിലും വീണ്ടും വീണ്ടും മുസോലിനി അടപുഷ്ടിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഫലമാ

യി സെപ്റ്റംബർ 20-ാം - അയാളെ സൈന്യത്തിൽ ചേർത്തു. സൈന്യത്തിൽ ചേർന്ന യുദ്ധരംഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പു മുസോലിനി അയാളുടെ ചന്ദ്രാധിപത്യം വിശ്വസ്യമായി ആയിരുന്ന പാൽക്കോവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. പാൽക്കോ ഇറ്റാലിയിലെ ഏറ്റവും വേദകേട്ട കാലാഹിസൈന്യത്തിൽ ആയിരുന്നു ചേർന്നു യുദ്ധം ചെയ്തതു. യുദ്ധഭൂമിയിൽ വെച്ചു മുസോലിനിയുടെ സൈന്യമേലധികാരി അയാളോടു സൈന്യത്തിന്റെ പിന്നണിയിൽ ഇരുന്നു ആ പ്രത്യേക സൈന്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ ഏഴുതുവാൻ അവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. മേലധികാരിയുടെ ദയവായ ആ കല്പനയെ ധീരനായ മുസോലിനി വ്യസനത്തോടുകൂടി നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു. താൻ യുദ്ധഭൂമിയിൽ വന്നതു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിലേക്കായിരുന്നുവെന്നും, ചരിത്രം ഏഴുതുവാൻ ആ അവസരത്തിൽ സമയമില്ലെന്നും മുസോലിനി അയാളുടെ മേലധികാരിയോടു തുറന്നുപറഞ്ഞു. അതിനാൽ യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റവും അപകടമായ സ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കു മുസോലിനിക്കു സാധിച്ചു. തന്റെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി അയാൾ കയ്യേറ്റിരുന്ന പ്രവിശ്യകളെ യുദ്ധഭൂമിയിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും സന്തോഷത്തോടുകൂടിയും, ഭയലേശം കൂടാതെയും, യഥാർത്ഥമായ മനഃശക്തിയോടുകൂടിയും മുസോലിനി നടത്തിപ്പോന്നു.

യുദ്ധകാലത്തു അയാൾ ഇറ്റാലിയൻ സൈന്യത്തിൽ കാണിച്ചിരുന്ന ധീരകൃത്യങ്ങളെ, മറ്റൊരാളോടായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ ആ ആൾക്കു വലിയ പദ

വികടം മറ്റും സംഗതി വരുമായിരുന്നു. മുസോലിനി
 യെ കണ്ടു കറി സാർജൻറ് എന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥപ
 ദവിയിൽ തൽക്കാലമായി വെച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, മറ്റു
 യാതൊരു പദവികളും അയാൾക്കു സാദ്ധ്യമായിട്ടില്ല. എ
 ന്നാൽ മുസോലിനിയുടെ ഉദ്ദേശവും ഉന്നതപദവി സി
 ലിക്കേണ്ടതിലേക്കു ല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു അയാൾ വീണ്ടും
 പൂർണ്ണാധികം ധീരതയോടുകൂടിത്തന്നെ പൊരുതിപ്പോന്നു.
 യുദ്ധത്തിനിടയിൽ അല്ലാലുമായി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ക
 ശിവസമയങ്ങളിൽ അയാൾ യുദ്ധചരിത്രത്തെ അതി
 ന്റെ യഥാർത്ഥമായ സകല ഭാഗങ്ങളേയും ചേർത്തു എ
 ഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ പല പ്രാവശ്യവും മു
 സോലിനിക്കു മുറിവുപറ്റിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുറിവു പൊറു
 ത്ത ഉടനെ വീണ്ടും അയാൾ സൈന്യത്തിൽ ചേരുകയാ
 ണു ചെയ്തിരുന്നതു. ഒരിക്കൽ സാർജൻറ് മുസോലിനി
 യുടെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മോട്ടോർ വാഹനത്തി
 ന്റെ എൻജിൻ പൊട്ടിത്തൊടിക്കുക മേതുവാൽ മുസോ
 ലിനിക്കു അനവധി മുറിവു ഏല്ക്കുകയും അതിനാൽത
 ന്നെ കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കേണ്ടി
 വരികയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ആ സമയത്തൊന്നും മു
 സോലിനിക്കു ബോധക്ഷയമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ അ
 യാൾ അതികഠിനമായ വേദനയെ സഹിച്ചുകൊണ്ടു കി
 ടക്കുന്ന സമയത്തു ഇറാലിയിലെ എമാന്യവൽരാജാവ്
 അയാളുടെ അടുത്തുചെന്നു സമാധാനവാക്കുകൾ പറയു
 ക ഉണ്ടായി. ആ സമയത്തു മുസോലിനി തനിക്കു സമാ
 ധാനവാക്കുകൾ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, ആ വാ

ക്ഷകൾ മരിക്കുവാൻ കിടക്കുന്ന മറ്റു പട്ടാളക്കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും, തനിക്കു ഇനിയും വളരെകാലം യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ യോഗമുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മരിക്കുകയില്ലെന്നും രാജാവിനോടുത്തരം പറഞ്ഞു.

മുസോലിനിക്കു പററിയ ഒടുവിലത്തെ അപകടത്തിൽ നിന്നു അയാൾ വിമോചനനായതു വളരെ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷമായിരുന്നു. അക്കാലത്തിനുള്ളിൽ അയാളുടെ ദേഹശക്തി അത്യന്തം ക്ഷയിച്ചിരുന്നതിനാൽ അയാൾ അവധി എടുത്തു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. നാട്ടിൽ വന്നു കുറച്ചുദിവസത്തിന്നകം വീണ്ടും യുദ്ധഭൂമിയിലേക്കു മടങ്ങേണമെന്നായിരുന്നു മുസോലിനി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഭരണാധികാരികൾ അയാളുടെ ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷീണം അറിഞ്ഞു അയാളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ സാധിപ്പിച്ചില്ല. മുസോലിനി അന്നുമുതൽ തന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പത്രത്തിൽതന്നെ അയാളുടെ വിലയേറിയ സമയത്തെ വിനിയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. സോഷ്യലിസ്റ്റുസംഘത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തിൽ അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അരാജകത്വത്തിന്റെ മൂല്യസൂചകം എത്തിക്കഴിഞ്ഞ കാലത്തു മുസോലിനിക്കു അക്കൂട്ടരുടെ നേരെ ഉണ്ടായ ചെറുപ്പിന്നു കണക്കില്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ ആ സംഘക്കാരെ ഉടച്ചു വാക്കേണ്ടതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്കു മുസോലിനി ഉത്സാഹങ്ങൾ തുടങ്ങി. തന്റെ വർത്തമാനപത്രത്തിന്നു ഉപനാമമായിക്കൊടുത്തിരുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് ദിനപത്രം എന്ന പേരിനെ അയാൾ എടുത്തുകളഞ്ഞു. പത്രപ്രവർത്തന

ത്തിന്നു പുറമെ മുസോലിനി ഇറാലിരാജ്യത്തിൽ അങ്ങു മി
 ങ്ങും നടന്നു ചെറുപ്പക്കാരെ യുദ്ധത്തിൽ ചേരുവാൻ ഉ
 സാഹിപ്പിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരുന്നു. അയാൾ അക്കാലത്തു
 ചെയ്തിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങളിൽ ചെറുപ്പക്കാരുടെ സ്വരാ
 ജ്യസ്തേഹത്തിന്നു ഉണർത്തുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള വാക്കു
 കൾ ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇറാലിയൻകാർക്കു
 കരുതലത്തു ജയം നേടുവാൻ സാധ്യപ്പെടുമെന്നുള്ള വി
 ചാരം ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഉള്ളിൽ എല്ലായ്ക്കൊഴും ഉണ്ടാ
 യിക്കൊണ്ടിരിക്കേണമെന്നും ഉത്സാഹം എന്ന ശീലം
 കൊണ്ടു അസാധ്യമെന്നു കരുതിവരുന്ന ഏതുകാർക്കു
 യും, സാധ്യപ്പെടുത്താമെന്നും, സ്വരാജ്യസ്തേഹത്തിന്നു
 വേണ്ടി ഓരോരുത്തരുടേയും ജീവനെ ബലികഴിപ്പാൻ സ
 ന്തോഷത്തോടുകൂടി തയ്യാറായിരിക്കേണമെന്നും മുസോ
 ലിനി ചെറുപ്പക്കാർക്കു ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു. മുസോ
 ലിനിയുടെ അപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികൾമൂലം ഉറങ്ങി
 കിടന്നിരുന്ന ഇറാലിയെ ഒട്ടാകെ ഉണർത്തുകയും ചെറു
 പ്പക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾക്കു യഥാർത്ഥമായ
 ജീവൻ കൊടുക്കുകയും അതു മേതുവാൽ തന്നെ അന്നേ
 കായിരം ചെറുപ്പക്കാരായ ഇറാലിയൻകാർ സൈന്യ
 ത്തിൽ ചേർന്നു ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടാ
 യി. അപ്രകാരം നാലുകൊല്ലം മുസോലിനിയുടെ പ്ര
 ത്യേകശ്രമങ്ങൾ കൊണ്ടു ഇറാലിസൈന്യത്തിന്നു കുറവു
 കൾ തട്ടാതെ അതിന്നു ശത്രുക്കളോടു വൊരുതിനിന്നു
 1918_ൽ ജയം നേടുവാൻ ഇടയായി.

1918_ൽ യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഇറാലിയി
 8 *

ലെ കൂടുതൽ പട്ടാളക്കാരെ പിരിച്ചയക്കുകയും അവർ ക
 നിച്ച മുസോലിനിയുടെ കീഴിൽ ചെന്നു കൂടുകയും ചെയ്തു. മുസോലിനി ആ കൂട്ടരുടെ സഹായത്താൽ സോഷ്യോ
 ലിസ്റ്റ് സംഘക്കാരെ അമർത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതി
 ന്നും പുറമെ മുസോലിനിയുടെ പത്രം മുഖേന, യുദ്ധം ക
 ഴിഞ്ഞു പിരിച്ചയച്ച പട്ടാളക്കാരുടെ ഗുണങ്ങൾക്കുവേ
 ണ്ടി, ഗവർണ്മെന്റിനോടും നാട്ടുകാരോടും വേണ്ടുന്നതു പ്ര
 വർത്തിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മുസോലിനിയു
 ടെ ആവശ്യങ്ങൾ യാതൊന്നിനേയും ഭരണകർത്താക്ക
 ന്മാർ വകവെക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു, മുസോലിനിക്കും അ
 യാളുടെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന പട്ടാളക്കാർക്കും അതിയാ
 യ കോപം ജനിക്കുകയും, അവരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കു
 യി മുറവിളി കൂട്ടിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. മുസോലിനി, യു
 ധത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ആൾക്കാരുടെ ഭാഗം പിടി
 ച്ചതിന്നുപുറമേ ഇറാലിക്കു മറ്റു യൂറോപ്പരാജ്യങ്ങളെപ്പോ
 ലെ കിട്ടേണ്ടുന്ന അവകാശങ്ങൾക്കായി, ഇറാലി ഭരണ
 കർത്താക്കന്മാരോടു യുദ്ധശേഷം, ഐക്യസൈന്യയോഗ
 ത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ താക്കീതു ചെയ്തു. എന്നാൽ
 ഇറാലിയിലെ രാജ്യഭരണകർത്താക്കന്മാർ അതിനേയും വ
 കവെക്കാതെ ഇരുന്നതേയുള്ളൂ. ലോകമഹായുദ്ധം അവസാ
 നിച്ചശേഷം വെർസെയിൽസിൽവെച്ചു നടന്ന ഉടമ്പടി
 യിൽ അന്നത്തെ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ പതി
 ന്നാലു നടപടികൾക്കു വിരോധമായി മുസോലിനി അ
 യാളുടെ പത്രത്തിൽ കൂസൽകൂടാതെ എഴുതിത്തുടങ്ങി.
 പ്രസിഡണ്ടു വിൽസൺ ഇറാലിരാജ്യത്തെ വകവെക്കാ

തെ ഉണ്ടാക്കിയ ആ വരാരുകൾ പക്ഷഭേദത്തിന്നു് ഇടയാകുന്നുണ്ടെന്നും ഇറാലി കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ ചെയ്ത ധീരക്രമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു യാതൊരു ഗുണവും ആ വരാരുകൾകൊണ്ടു ഇറാലിക്കുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നും, മുസോലിനി തീസ്മക്കുമായി അയാളുടെ പത്രത്തിൽ എഴുതി. യഥാർത്ഥം ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നിട്ടും ഇറാലിയിലെ ഭരണകർത്താക്കന്മാർ ഉടമ്പടിക്കനുസരിച്ചതിനെപറ്റി മുസോലിനി അവരെ അതിയായി വെറുത്തു്. ഇക്കാലത്തായിരുന്നു മുസോലിനില്ലാ ഫാസിസം എന്ന പുതിയ നിയന്ത്രണത്തെ അത്യധികം ആവശ്യമെന്നു ധരിക്കാറായതു്.

അക്കാലം മുതൽ ഇറാലിയിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു അന്നത്തെ ഭരണരീതിയെ വെറുക്കുന്നതിന്നായിക്കൊണ്ടു ധാരാളം കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധം പരേയും ഉണ്ടായിരുന്ന ഇറാലിയുടെ ഉണർച്ചക്കുറവുനിമിത്തം ഇറാലിയുടെ പഴയ കാലത്തെ മഹിമക്കു കുറവുതട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കു ബോധം ജനിച്ചു. പുറമെ രാഷ്ട്രയിൽ നടന്നിരുന്നതായ കലാപങ്ങൾ നിമിത്തം ഇറാലിയിലെ ജനങ്ങൾക്കും കായ്കുമായ ഭരണഭേദഗതികൾക്കു് ഉള്ളിൽ ആഗ്രഹം ജനിച്ചു. പൊതുസഭകളിലും വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലും രൂക്ഷങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങി. ആകപ്പാടെ ഇറാലിയിലെ ജനങ്ങൾക്കുഭരണമാറ്റത്തിന്നായി, ആശ ഉജ്ജ്വലിച്ചു ചൊങ്ങിച്ചുതുടങ്ങി. രാജാവിനേയും ഭരണകർത്താക്കന്മാരേയും ദിച്ചിപ്പുകൊണ്ടു ആൾക്കൂട്ടം നിർഭയമായി തെരു

വിൽകൂടെ സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി. ഇമ്മാതിരി വദ്യവൃത്യാസ
 ങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു തമ്മിൽതമ്മിൽ കലഹിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തു ഭരണകർത്താക്കന്മാർ അതുകളെ
 നിർത്തൽ ചെയ്യുവാനോ, സമാധാനത്തിൽ കൊണ്ടുവര
 വാനോ, ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നില്ല. അനവധി പട്ടാളക്കോ
 ളും, പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മുസോലിനിയുടെ സ്വ
 കാര്യമായി കൂട്ടിവന്നിരുന്ന സൈന്യത്തിൽ ചേരവൻ ഇ
 ടയായി. ഓരോരോ വദ്യക്കാരായി തിരിഞ്ഞു നടത്തി
 കൊണ്ടിരുന്ന കലഹം അധികരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ
 ഇറ്റാലിയയിൽ ഒരു ഭാഗത്തും രക്ഷയില്ലാതായിത്തീർന്നു. ഇ
 റാലിയുടെ കഥ അപ്രകാരമുള്ള കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ എ
 ത്തിച്ചേർന്നതിൽ നിന്നും അതിനെ മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
 വരുവാൻ അസാമാന്യനായ ഒരു പുരുഷനല്ലാതെ സാ
 ധിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടു. ഈ ലഹളകളുടെ മൂല്യ
 കാലത്തു് അതുകൾ ഒരുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു
 പുറപ്പെട്ടില്ലെന്നതന്നെയല്ല അതുകൾക്കു കാരണഭൂത
 ന്മാരായിരുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റു സംഘക്കോടും, കമ്മ്യൂ
 ണിസ്റ്റു സംഘക്കോടും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതി
 നെ എല്ലാം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകൂടി ചെയ്തിരുന്നു.
 അവസാനം യഥാർത്ഥമായി സ്വരാജ്യത്തെ സ്നേഹിച്ചിര
 ന്ന ഇറ്റാലിയൻകാർക്കു അപ്പോൾ നടന്നിരുന്ന അക്രമ
 ങ്ങൾ അസഹ്യമായി തോന്നിത്തുടങ്ങുകയും അതുകൾക്കു
 ശമനത്തിനായി തങ്ങൾ തന്നെ പുറപ്പെട്ടല്ലാതെ ശ
 രിപ്പെടുകയില്ലെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇറ്റാലിയയിലെ അരാജകത്വത്തിന്റെ ശക്തി അ

ധികരിച്ചു. രാജ്യം മുഴുവൻ അപാരമായ കഷ്ടസ്ഥിതിയേ പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, യഥാർത്ഥരാജ്യസ്തേഹികളായ അനേകം ആളുകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു മുസോലിനിയുടെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കിത്തുടങ്ങി. ഇറാലിയുടെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തിനായി ഏതെങ്കിലും ഒരു വഴി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ധീരനായ മുസോലിനിയിൽ നിന്നുതന്നെ വരേണ്ടതാണെന്നു അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്തും മുസോലിനി അയാളുടെ പത്രമുഖേന രാജ്യദ്രോഹികളോടു കൊണ്ടുപിടിച്ചു യുദ്ധം നടത്തിയിരുന്നു. 1919 മാർച്ചമാസത്തിൽ മുസോലിനി അയാളുടെ പഴയ സ്തേഹിതന്മാരെയെല്ലാം മിലാനിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഒരു വലിയ സഭയ്ക്കുടി. അവിടെ വെച്ചാണ് ഫാസിസം ആദ്യമായി ഉൽഭൂതമായത്. ആദ്യമായി അതിന്നു 150 മെമ്പർമാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും അവർ ഭാരോരുത്തരും ചെറുപ്പക്കാരും, ധീരന്മാരും, രാജ്യരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യുവാനും മടിയില്ലാത്തവരുമായിരുന്നു. രാജ്യയിൽനിന്നും ഇറാലിയിൽ പടന്നു പിടിച്ചു ബാൾഷിവസാമേതുമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അന്നത്തെ കലാപത്തെ ഉന്മൂലനംശം ചെയ്യുവാൻ അവർ ഭാരോരുത്തരും പ്രതിജ്ഞചെയ്തും കൊണ്ടാണ് ഫാസിസം സഭയിലെ അംഗങ്ങളായിച്ചേർന്നത്. ഭരണമാറ്റകലാപസംഘങ്ങൾ ഫാസിസംസഭയുടെ ഉരുവുതെപ്പാറി മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ മുസോലിനിയുടെ ഗർവ്വിനെ ശമിപ്പിച്ചുനായിക്കൊണ്ടു വഴികൾ എടുത്തു തുടങ്ങി. എന്നാൽ ആദ്യകാലത്തിൽ പത്രങ്ങൾ മുഖേന

ആയിരുന്നു അവർ ഇരകൂട്ടരും സമരങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതു. മുസോലിനിയുടെ ശത്രുക്കൾക്കു സൈന്യബലം പത്തിരട്ടി കൂടുമെങ്കിലും, അവർക്കു മുസോലിനിയോടുള്ള പ്പാൻ ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇറാലിയിൽ ബോൾഷീവസത്തെ പരാജയിക്കുന്ന ആ സംഘത്തിന്റെ കാരണഭൂതനായ ലെനിൻ മുസോലിനിയെപ്പറ്റി വളരെ ഗൗരവമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ഇറാലിയിൽ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ആർക്കുംതന്നെ മുസോലിനിയോടു ഒരു സംഗതിയിലും കിടപിടിക്കുവാൻ ആകയില്ലെന്നാണ് അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

ഫാസിസറ്റു സംഘക്കാരരുടെ അടയാളമായി അവർ കുറുത്ത കൊടിയായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു. ഇറാലിയുടെ യഥാർത്ഥബന്ധുക്കളായ ചെറുപ്പക്കാർ കൂട്ടുകൂട്ടമായി മുസോലിനിയുടെ സംഘത്തിൽ ചേർന്നു തുടങ്ങി. മുസോലിനിയുടെ പരിശ്രമംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കൊണ്ടും ഇറാലിയുടെ രക്ഷ സിദ്ധിക്കയില്ലെന്നുവെക്കുതോന്നി, ഇരകൂട്ടിലും കൈത്തോക്കെടുത്തു കലഹം നടന്നിരുന്ന ദിക്കിലേക്കു കൂസൽകൂടാതെ പ്രവേശിച്ചു കലഹപ്രിയന്മാരെ ഭാടിക്കുന്നതിന്നു മുസോലിനിക്കു അന്നു ധൈര്യക്കുയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ സംഘത്തിൽ ചേരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരുടെ എണ്ണം കൂടിത്തുടങ്ങിയതോടു കൂടി ഇറാലിയുടെ ശ്രേയസ്സിന്റെ വരവിലേയും മുസോലിനിക്കു കാനോറായി. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മുസോലിനിക്കും പിൻഗാമികൾക്കും വലിയ ഭയങ്ങൾക്കിടയായില്ലെങ്കിലും അവർ ധൈര്യക്കുയമെന്തു് പൊരുതിക്കൊണ്ടു ത

ന്നെ നിന്നു. അക്കാലത്തു ബോളോഗ്നാ നഗരത്തിൽ ട്രൈബൽമാളിൽവെച്ചു ഭയങ്കരമായ ഒരു കലവാരകം നടക്കുക ഉണ്ടായി. ആ നഗരത്തിലെ മുൻസിപ്പാൽ ഭരണാധികാരികളിൽ ചിലർ ഗൂഢാലോചനകൾ നടത്തി മുൻസിപ്പാൽ സഭയിലെ ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാരടെയും ലിബറൽ സംഘക്കാരടെയും മെമ്പർമാരെ ഒട്ടാകെ കലവായുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പെട്ടെന്നുണ്ടായ ആ തീർപ്പുകാരം ആ രാജദ്രാഹികൾ വെടിവെക്കുകയും ഏതാനും മെമ്പർമാരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഇറാലി മുഴുവൻ പേരുകേട്ട ഗിയുലിയോ ഗിയോർഡാനി എന്ന ആളും മരിക്കുക ഉണ്ടായി. അയാൾ അടുത്തുകഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ നിന്നുപാരിയ പരക്കുകൾകൊണ്ടുജന്മാന്തരമുടന്തനായിരുന്നതിനാലും, ഇറാലിക്കുവേണ്ടി അയാളുടെ ജീവനെക്കൂടി ഗണ്യമാക്കാതെ യുദ്ധം ചെയ്തവനായിരുന്നതിനാലും അയാളുടെ മരണം നാട്ടുകാരെ ഒട്ടാകെ ക്രുദ്ധിപ്പിച്ചു. ആ സംഗതി ഹേതുവാൽ ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാരടെ ശക്തിക്കു പെട്ടെന്നു ഒരു വളർച്ചകിട്ടി. ഇറാലിയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും മുസോലിനിയേയും അയാളുടെ മതത്തേയും പിൻതാങ്ങിത്തുടങ്ങി.

1919-ൽ ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചശേഷം വെർസെയിൽസിലെ ഉടമ്പടി കഴിഞ്ഞു, സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ ഡി. അനൻസിയോ എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കവി ഇറാലിയിലെ അന്നത്തെ രാജ്യഭരണകർത്താക്കന്മാരോടു ഇടയുകയും, അതിനാൽതന്നെ കലഹത്തിന്നൊരു

ബെട്ടു, ഫിയും എന്ന തുറമുഖപട്ടണത്തെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്യുക ഉണ്ടായി. മുസോലിനി ആ വർത്തമാനത്തെ കേട്ടു അത്ഭുതം സന്തോഷിക്കുകയും വെർസേയിൽസിലെ യൂറോപ്യൻ ഉടമ്പടിയെ നിരസിക്കുന്ന ഡി അനൻസിയോവിന്റെ നേക്ക് അയാളുടെ ബഹുമാനം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡി അനൻസിയോവിനു വേണ്ടിവന്നതായ സഹായങ്ങൾ കട്ടുമുക്കുലും സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി മുസോലിനിതന്നെ സന്തോഷത്തോടെ ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഇറാലിരാജ്യത്തിൽ പടനംപിടിച്ചിരുന്നതായ ബാർഷിവസത്തിന്റെ ശക്തിക്കു കുറവുതട്ടാതെ വർദ്ധിച്ചുവരികയും അതിനെ വേണ്ടുന്ന ദിക്കിൽ തട്ടക്കേണ്ടുന്നതിലേക്കു ഫാസിസ്റ്റു സംഘക്കാർ വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ നടത്തിവരുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ കാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കാത്തുതന്നെ മുസോലിനി അയാളുടെ പിൻഗാമികളുടെ നിർബ്ബന്ധമൂലം ഇറാലിയിലെ പാർലിമെണ്ടിൽ മെമ്പർസ്ഥാനത്തിനായി ഉത്സാഹിക്കുക ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അക്കാലത്തു അയാൾക്കു തോൽവി അണയുവാനാണ് ഇടയായത്. ബനിറോ മുസോലിനിക്ക് അന്ന് ഇറാലിയിലെ പാർലിമെണ്ടുമെമ്പർസ്ഥാനം കിട്ടാതിരുന്നതുകൊണ്ടു സോഷ്യലിസ്റ്റു സംഘക്കാർ മുസോലിനിയെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ഘോഷയാത്ര ചെയ്യുക ഉണ്ടായി. അവർ മുസോലിനിയുടെ പത്രപ്രവർത്തനാപ്തിസിന്റെ വഴിയായി യാത്രചെയ്തവെങ്കിലും അയാളുടെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിന്നു പരിഹസിച്ചാൻ ഉത്സാഹിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇത്രയെല്ലാമാ

യാലും മുസോലിനിയുടെ ഇറാലിയൻ ശത്രുക്കൾക്ക് അയാൾ ഒരു തടസ്ഥമായിത്തന്നെ ഭവിച്ചു.

അക്കാലത്തൊരു ദിവസം മുസോലിനി ഇൽപോപ്പോലോ ഡി. ഇറാലിയൻ എന്നപത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനാപ്പീസിൽ പണി എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സോഷ്യലിസ്റ്റുസംഘക്കാരന്റെ ദാഹകാരനായ ഒരു കൂലിവേലക്കാരൻ അയാളെ കാണുവാനായി അവിടെ വന്നു ചേർന്നു. ബനിരോമുസോലിനിയുടെ സഹായികൾ ആ കൂലിവേലക്കാരന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കണ്ടു സംശയിക്കുകയോടുകൂടി, അയാളെ അവരുടെ എജമാനനെന്നു കാണുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല. വിവരം അറിഞ്ഞു മുസോലിനി തന്നെ ആ വിരുന്നുകാരനെ അകത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചു. എന്നാൽ ആ കൂലിവേലക്കാരന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം മുസോലിനിയെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലേണ്ടതിലേക്കായിരുന്നുവെന്നു അറിവാൻ ഇടയായി. ആ മനുഷ്യൻ മുസോലിനിയുടെ മുമ്പാകെ പ്രവേശിച്ചശേഷം, മുസോലിനിയുടെ ഗംഭീരമായ ഒരു ഭരണനോടുത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടവനായിത്തീരുകയും, അയാളുടെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശത്തെ മുസോലിനിയോടു തുറന്നു പറഞ്ഞു, കീഴയിലുണ്ടായിരുന്ന കൈതോക്കിനെ മേശമേൽ വെക്കുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തു. മുസോലിനി ആ സംഭവത്തിനു ശേഷം ആ കൂലിവേലക്കാരനുമായി ഒന്നിച്ചിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും, അയാൾക്കു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാനുള്ള ചിലവിനായി കുറച്ചു പണം കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയി.

1919-ൽ ഇറ്റാലിയൻപാർലിമെണ്ടിൽ നടത്തിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ബനിറോ മുസോലിനിക്കു തോൽവി പാറി, കർമ്മദിവസത്തിനുശേഷം മുസോലിനി അയാളുടെ പത്രമാപ്പീസിൽ ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ ശത്രുക്കളിൽ ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങൾ ആപ്പീസിന്റെ താഴെനിന്നു കലശൽ കൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. ആപ്പീസിൽ കാവലായി നിന്നിരുന്ന പൊലീസുകാരമായി അവർ കലഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും അതിയായ ബഹളങ്ങൾക്ക് ഇടയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്തു മുസോലിനി അയാളുടെ മേശക്കെതിരെ ഇരുന്നു അതിന്മേൽ വെച്ചിരുന്ന പാൽ കുടിക്കുവാൻ തുനിയുകയായിരുന്നു. താഴെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ബഹളങ്ങളെയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു അയാൾ അയാളുടെ ഒരു സഹായിയോടും താഴെ പറയുംപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “നമ്മുടെ ആപ്പീസിന്നു താഴെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ അതാ കുറുകുന്നു. അതിനെ കേട്ടു നിങ്ങളാരും ഭയപ്പെടേണമെന്നില്ല. അകൂട്ടക്ക് എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രവേശിച്ചാൻ ധൈര്യം ഇല്ല. എന്നെ പിടിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു അവർ തുനിയുന്നതായാൽ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടുപേർക്കെങ്കിലും മരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുവെക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. രണ്ടുപേർ മരിച്ചിട്ടെങ്കിലും എന്തെ പിടിക്കേണമെന്നുള്ള വിചാരം അവരുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ തരമില്ല. ഇറ്റാലിക്കു വേണ്ടിയോ, അതല്ല സഹായത്തിനു തന്നെയോ, ജീവനെ ബലികഴിക്കുവാൻ തുനിയുന്ന രണ്ടു മനുഷ്യർ ഇന്നു അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ലെന്നു ഞാൻ തീച്ചയായും പറയും. അതിനാൽ സമാ

ധാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ഇതാ എന്റെ പാൽ കുടിക്കൂ.
നൂ.” ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, യാതൊരു ചഞ്ചലിപ്പും കൂടാതെ അത്യധികം സമാധാനത്തോടു കൂടിത്തന്നെ മേശമേൽവെച്ചിരുന്ന പാലിനെ കയ്യിലെടുത്തു മുസോലിനി സാവധാനത്തിൽ കുടിച്ചു.

മേലെഴുതിയ ശത്രുകുടുംപുറമെ ഇറാലിയിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ‘നിറിയും’കൂടി മുസോലിനിയുടെ ശത്രുവായിത്തീർന്നു. പാർലിമെണ്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മുസോലിനി പരാജിതനായി എന്നതിനെ കേട്ട്, മന്ത്രിയായ നിറി അത്യധികം സന്തോഷിക്കുക ഉണ്ടായി. അതിന്നുശേഷം അയാൾ മുസോലിനിയുടെ പത്രമാപ്പിസിൽ ടീവസേന മൂന്നുപ്രാവശ്യം പരിശോധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മുസോലിനി അപ്രകാരമെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയാളുടെ അനുഗാമികൾ ഗവണ്മേണ്ടിന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയന്നു, വളരെ പേരും പിരിഞ്ഞുപോകുകയുണ്ടായി.

നവംബർമാസത്തിൽ ഒരുദിവസം ഒരു പൊല്പീസുദ്യോഗസ്ഥൻ മുന്നറിയുകൂടാതെ മുസോലിനിയുടെ അപ്പീസുമുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും പുറംഭാവത്തിൽ അവിടെനിന്നു, പൊല്പീസുകമ്മീഷണർ മുസോലിനിയിോടു ചിലതെല്ലാം സംസാരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അതിന്നുത്തരമായി മുസോലിനി, തനിക്കു പൊല്പീസുകമ്മീഷണരോടു യാതൊന്നും പറയാനില്ലെന്നു പറഞ്ഞു, പൊല്പീസുദ്യോഗസ്ഥനെ മടക്കി അയച്ചു. അപ്പം കഴിഞ്ഞു ആ പൊല്പീസുദ്യോഗസ്ഥൻതന്നെ കയ്യിൽ ഒരു ക

പ്രനയോടുകൂടെ മുസോലിനിയുടെ അടുത്തുവന്നു. ആ സമയത്തു മുസോലിനി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. “ഇറ്റാലിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ തെരുവുകളിൽവെച്ചും, യുദ്ധക്ഷമത്തിലെ ചാലുകളിൽവെച്ചും ശത്രുക്കളോടു പൊരുതി നിന്നിരുന്നതിനു പുറമേ എന്റെ പത്രംമുഖേന എന്റെ സ്വരാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷക്കായി ഇപ്പോഴും പൊരുതിവരുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ പൊല്ഗീസുകമ്മീഷണക്കു എന്നെ തടവിൽ പിടിച്ചിട്ടെങ്കിലും ഇറ്റാലിയെ രക്ഷിക്കാമെങ്കിൽ, ഞാനിത് സന്തോഷത്തോടുകൂടി തടവിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നു.” ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുസോലിനിയുടെ ചില പ്രത്യേകസ്നേഹിതന്മാർ ശുപാർശചെയ്യുകമൂലം വിരോധം തന്നെ മുസോലിനിയെ തടവിൽനിന്നു വാട്ടയച്ചു.

ആറാം അദ്ധ്യായം.

ഡി അനൻസിയോവിന്റെ ഫീയം തുറമുഖം കർമ്മപ്പെടുത്തൽ കാരണം മുസോലിനിക്കും ഫാസിസ്റ്റും സംഘങ്ങളും അവരുടെ സൗകര്യങ്ങൾക്കു്, ഉപകാരപ്രദമായിത്തീർന്നു. ഡി അനൻസിയോവിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ സഹലീകരിക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കേണ്ടുന്നതിലേക്കു് അമേരിക്കക്കാർ മുസോലിനിക്കു വളരെ പണം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഫാസിസ്റ്റു് സംഘത്തിന്റെ ഉപസംഘങ്ങൾ ഇറ്റാലിയിൽ നാനാഭാഗത്തും ഉദ്ധരിപ്പിച്ചു. ഫീയം തുറമുഖത്തിന്റെ രക്ഷക്കായി പലതും ചെയ്തനോക്കി

യെങ്കിലും അവസാനം അതു ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ വെട്ടുകയാണു ചെയ്തതു. എങ്കിലും ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാർ ബോർഷിവിസ്റ്റ് സംഘക്കാരോടു പൂർവ്വധികം ശക്തിയോടെ പൊരുതിനിന്നു. 1920 ന്റെ അവസാനംവരെ ബോർഷിവിസ്റ്റ് സംഘക്കാർക്കു കാരോരോ ഭാഗത്തും ജയം നേടുവാൻ സാധിക്കുകയും, കൈത്തൊഴിൽവ്യവസായം നിറഞ്ഞിരുന്ന പിങ്ക്മാണ്ടു്—ലെംപാർഡി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ അവരുടെ ശക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു മുസോലിനി ശക്തിയുള്ള ഒരു സൈന്യത്തെവിളിച്ചുകൂട്ടുകയും ആ സൈന്യത്തിന്റെ സഹായത്താൽ തന്നെ ഇറാലിയിൽ അങ്ങമിങ്ങുമായി നടന്നിരുന്ന കലഹങ്ങളെ കയ്യടക്കുവാനും രാജ്യരക്ഷക്കായിക്കൊണ്ടു വേണ്ടുന്ന ഭാരങ്ങൾ നടത്തുവാനും അയാൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ബോർഷിവിസ്റ്റ് സൈന്യം ഗിയോലിററി എന്ന ആളുടെ മൗനസമ്മതത്തോടുകൂടി തെരുവുകളിൽകൂടെ ആലോചയാത്രകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു വലുതായ പണിസ്ഥലങ്ങളേയും മില്ലുകളേയും തടസ്ഥപ്പെടുത്തി. വിവരം മുസോലിനി മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം അയാൾ സൈന്യവുമായി ശത്രുസൈന്യത്തെ വളഞ്ഞു യുദ്ധം നടത്തുകയും ശത്രുക്കളെ എടുപ്പത്തിൽ തോല്പിച്ചോടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം മുസോലിനി ഇടവിടാതെ ബോർഷിവിസ്റ്റ് സംഘക്കാരെ ശക്തിയോടെ അമർത്തുവാനുള്ള വഴി നടത്തിത്തുടങ്ങി. അധികദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പു ബോർഷിവിസ്റ്റ് സംഘക്കാരായ ആ ശത്രുക്കളുടെ ശബ്ദവുംകൂടി ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മുസോലിനിക്കു സാധിച്ചു.

1921-ൽ ഇറ്റാലിയിലെ പാർലിമെണ്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മുസോലിനി അത്യധികം വോട്ടുകളോടുകൂടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായി. മുസോലിനി പാർലിമെണ്ടു മെമ്പറായതിനുശേഷം അയാളുടെ സൈന്യത്തെ ബലപ്പെടുത്തേണ്ടുന്നതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന ശ്രമങ്ങൾ പൂർവ്വധികം ശക്തിയോടെ ചെയ്തു തുടങ്ങി. ഇറ്റാലി രാജ്യത്തിന്റെ സമാന്തര്യത്തിനും ഉന്നതിക്കും വല്ല വഴി ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ കീഴിലുള്ള ആ ചെറുസൈന്യം മാത്രമാണെന്നാണു മുസോലിനി പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചതു. ഇറ്റാലിയിലെ നിവാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പ്രത്യേകമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിച്ചതിനു ശേഷമാണു ഈ പ്രത്യേകസൈന്യത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാരെ ചേർത്തിരുന്നതു. ആ സൈന്യത്തിൽ പെട്ട ഓരോരുത്തർക്കും മുസോലിനിയുടെ പേരിൽ ഭയം, ഭക്തി, ബഹുമാനം മുതലായതുകൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇറ്റാലിയിലെ കഷ്ടസ്ഥിതിയെ നിവാരണം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കു ഉണ്ടായ ഒരു നേതാവായിരുന്നു മുസോലിനി എന്നു ആ സൈന്യത്തിനു വിശ്വാസം ജനിച്ചു.

മുസോലിനിയുടെ കീഴിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സൈന്യത്തെ അയാൾ ഇറ്റാലിയിൽ ഓരോരോ ഭാഗത്തേക്കും കൊണ്ടുപോയി പ്രജാരക്ഷയ്ക്കു ചെയ്തു പോന്നു. അയാൾ ആ പ്രത്യേകസൈന്യത്തിൽ പുരാതനരോമൻ ചട്ടങ്ങളെ പ്രചാരപ്പെടുത്തി. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന രോമൻകാരുടെ വീയ പരാക്രമങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കു ഓർമ്മയിൽ വരുത്തേണ്ടതിലേക്കു, പല പഴയ നടവഴികളേയും പുനരുദ്ധരിപ്പിച്ചു.

സ്ഥാനവ്യത്യാസം കൂടാതെ ആ സൈന്യത്തിൽപെട്ട ഓരോരുത്തനും ധരിക്കേണ്ടിവരുന്ന കറുത്ത അടിക്കപ്പായം ഇറാലിയൻകാർ സമചിത്തന്മാരായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിക്കുവാൻ ഒരു ഉദാഹരണമായിത്തീർന്നു. കൊടി അടയാളവും മുദ്രാവാക്യങ്ങളും പുതുതായി ഏല്പിച്ചു തി ആകപ്പാടെ ഫാസിസം ഇറാലിക്കു പ്രത്യേകമായി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉപാധിപ്പാൻ ഇടയായിത്തീർന്നു.

ഇറാലിയിൽ അനുണ്ടായിരുന്ന രാജ്യഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ ശക്തിക്കുവേണ്ടി മുസോലിനിയുടേയും അയാളുടെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന ഫാസിസറ്റ് സൈന്യത്തിന്റെ ശക്തിവർദ്ധനയും മേതുവായി, രാജനീതികളെ നടത്തി വന്നിരുന്നതു മുസോലിനിതന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ഫാസിസറ്റ് സംഘങ്ങൾക്കു എതിർത്തു നിന്നിരുന്ന കൂട്ടക്കു മുസോലിനി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ശിക്ഷകൾ പ്രത്യേകതരത്തിലായിരുന്നു. കുറുക്കാരന്റെ കുറുശക്തിയനുസരിച്ചു അയാളുടെ താടിയും തലയും വടിച്ചുകളയുകയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം അയാളെക്കൊണ്ടു അഞ്ചോ ഏട്ടോ ഭൗൺസ്സ് ആവണക്കെണ്ണ കുടിപ്പിക്കുകയോ, ആയിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നതു. വലിയ തടികൊണ്ടുള്ള പ്രഹരങ്ങളും മറ്റു ചില കുറുക്കുക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. പുതിയ മാതിരിയിലുള്ള നടവടികൾകൊണ്ടും ശിക്ഷാക്രമങ്ങൾകൊണ്ടും ഇറാലിയിലെ കലഹങ്ങൾക്കു ഒരുമാതിരി ശമനം ലഭിക്കുകയും ഇറാലിക്കു മൊത്തമായ ഒരു ഉണച്ചു സ്ഥലിക്കുവാനിടയാകുകയും ചെയ്തു.

1922-ന്റെ അവസാനംവരെ ഇറ്റാലിയിൽ കഴിഞ്ഞു വന്നിരുന്ന രാജ്യഭരണം അരാജകത്വത്തേയും, അനാഥത്വത്തേയും അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. യഥാർത്ഥഭരണാധികാരികൾക്കോ, രാജാവിനോ, അന്നുകാലത്തു പ്രജാപരിപാലനത്തിനോ രാജ്യരക്ഷക്കോ ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫാസിസ്റ്റു സംഘക്കാർ അവർക്കു ചിതമെന്നു തോന്നുന്ന പോലെയും, അവരുടെ വിരോധികളായ മറ്റു സംഘക്കാർ അവരുടെ മനസ്സിനിണങ്ങിയ പോലെയും രാജ്യഭരണവും കലഹങ്ങളും നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഫാസിസ്റ്റു സംഘക്കാരും റോഡിക്കിൽസ് സംഘക്കാരും ഇറ്റാലിയിലെ രാജ്യഭരണം കയ്യെറൊടുപ്പാൻ ഉത്സാഹങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതിൽ, ഇരുകൂട്ടർക്കും അത്യധികം ധനനാശവും, ആർനാശവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ കലഹം മുല്ലീകരിച്ച കാലത്തു ഫാസിസ്റ്റു സംഘക്കാർ ഇറ്റാലിയൻ ഗവണ്മെന്റിനയച്ച ഒരു സന്ദേശം താഴെ ചേർക്കാം. “ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു 48 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഇറ്റാലിയുടെ രക്ഷക്കായി വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ നോക്കാത്തവർക്കും ഞങ്ങൾതന്നെ അതിനെ നിവൃത്തിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.” എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു അപ്രകാരം യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചു കാണാത്തതിനാൽ ഫാസിസ്റ്റു സംഘക്കാർ അവർതന്നെ ഗവണ്മെണ്ടു ഭരണത്തെ കയ്യെറൊടുത്തു. അന്നുമുതൽ ഫാസിസ്റ്റു സംഘക്കാർ നടത്തിവന്ന ഭരണരീതികൊണ്ടു കാര്യമായ കലഹങ്ങൾ അധിക കാലത്തിനുമുമ്പു ശമിച്ചുവശായി. ബോൾഷിവിസ് സംഘത്തിൽ ചേർന്നിരുന്ന

വരായ വളരെ കൂട്ടം മുസോലിനിയെ രാജ്യരക്ഷകൻ എന്നഭിമാനിച്ച ഫാസിസ്റ്റർ സംഘത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ ചേർന്നു. ഇറാലിയിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി മുസോലിനിയുടെ മഹിമകളെപ്പറ്റി പാടുവാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാ വീഥികളിലും “ബനിറോ മുസോലിനി വിജയിച്ചതുക” എന്നു വലിയ അക്ഷരത്തിൽ എഴുതിപ്പതിച്ചു കാണാറായി. ഇറാലിയിൽ പടന്നുപിടിച്ചിരുന്ന ബോർഷിവസം നാടുവാട്ടോടിക്കുളഞ്ഞു. ഫാസിസ്റ്റർ സംഘക്കാരുടെ ശക്തി മുസോലിനിയുടെ കീഴിൽ ഇറാലിയിൽ വളർന്നുതുടങ്ങി. ഫാസിസം ഇറാലിയിൽ ഉരുവിച്ചു മുതൽ രണ്ടരകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഇറാലിയുടെ രക്ഷക്കായി അയ്യായിരത്തിൽപരം ധീരയുവാക്കളുടെ ജീവനെ ബലി കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു ഇറാലിയിൽ കാണുന്ന മുസോലിനിയുടെ ഫാസിസ്റ്റർ സംഘത്തിൽപെട്ട ഓരോരുത്തനും സഹനശക്തി, ധൈര്യം, സ്വരാജ്യസ്നേഹം മുതലായ ഗുണങ്ങൾക്കു മാതൃകകളായ യുവാക്കന്മാരാണ്.

1922 കർക്കടകമാസത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ഫാസിസ്റ്റർ പട്ടാളത്തിന്റെ ശക്തി വളരെ അധികരിച്ചു. അതിനുംപുറമെ സംഘത്തിൽചേർന്ന സാധാരണ അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം മൂന്നുകോടിയിൽ പരമായി. ഫാസിസ്റ്റർ സംഘക്കാരുടെ ശക്തി ആ സ്ഥിതിയിൽ വലിച്ചു വന്നപ്പോൾ മുസോലിനിയുടെ കാർയ്യാലയങ്ങൾക്കു അയാൾക്കു ധാരാളവിശ്വാസം ജനിച്ചു. അക്കാലത്തു നേപ്പിൾസിൽപെട്ട മുസോലിനിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാ

െം, ഫാസിസ്മിറ്റിസംഘങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനോടു ഇറാലിയുടെ ഭരണാധികാരം ആവശ്യപ്പെട്ടു മേടിക്കുകയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം ഭരണാധികാരികളെ ഒഴിപ്പിച്ചു മേടിക്കുകയോ വേണ്ടതാണെന്നു സംഘത്തിൽ ഐക്യകണ്ഠേന തീരുമാനിച്ചു. തന്റെ കീഴിലുള്ള സൈന്യത്തെയും മറ്റു ജനങ്ങളെയും ശക്തിമാനമായ യോധകളേയും രാജ്യഭരണ തന്ത്രജ്ഞന്മാരേയും എല്ലിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണം, ബനിറോ മുസോലിനി ക്കുടോബർ മാസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അയാളുടെ പത്രപ്രവർത്തനാപ്പീസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു പോകുകയും ചെയ്തു. അയാൾ പോകുന്നതിനുമുമ്പു അയാളുടെ സംഘത്തിന്റെ ഭരണത്തിനായി നാലംഗങ്ങൾ കൂടിയ ഒരു ഭരണസഭയെ നിശ്ചയിച്ചു. മൈക്കലയിൽ ബയാൻജി എന്നൊരു സംഘത്തിലെ പൊതുക്കാര്യദർശിയായും ഡാക്ടർ ബാൽബോവിനെ സൈന്യത്തിലെ സേനാനായകനായും, ഡീവേച്ചിയേയും ഡീബോണോവിനേയും കൂടുതൽ മെമ്പർമാരായും ആണു നിശ്ചയിച്ചതു. രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളെ നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കു ഗ്രാൻഡീ എന്ന മറ്റൊരാളെ സകല അധികാരവും കൊടുത്തു നിയമിച്ചു. നേപ്പിൾസിൽവെച്ചു കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ ഐക്യകണ്ഠേന പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയമനുസരിച്ചു ഡീവേച്ചിയും, ഗ്രാൻഡിയും റോമിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി. അവർ റോമിൽ രാജസന്നിധാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, ഇറാലിരാജ്യത്തിന്റെ അന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ പഠഞ്ഞറിയിക്കുകയും, അന്നത്തെ പ്രധാന മന്ത്രിയായ ഫാക്റ്റാ എന്നൊളൊട്ടു മന്ത്രിസ്ഥാന

തുനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോകുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഫാക്ടറാ ആദ്യത്തിങ്കൽ മടിച്ചുവെങ്കിലും ബാക്കി ഉള്ളവരുടെ നിർബന്ധം മേതുവായി അയാൾ രാജിവെച്ചു മന്ത്രിവന്തേരിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു. ഫാസിസ്റ്ററുസംഘക്കാരുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന പെരുശ്ശേരി റോമും തമ്മിൽ കമ്പിമൂലം വർത്തമാനങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഓരോ കാഴ്ചത്തിന്റെയും തീർപ്പിനായി മുസോലിനി മിലാനിൽനിന്നും വഴിക്കുവഴിയായി കമ്പിമൂലം കല്ലനകളും അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

എമ്മാനുവൽ രാജാവു തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ തൽക്കാലാവസ്ഥയെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഫാസിസ്റ്ററുസംഘക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളോടു അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചു വരാതാവശ്യപ്പെട്ടു. സകല വിവരങ്ങളും അറിഞ്ഞശേഷം എമ്മാനുവൽ, ഫാസിസ്റ്ററുസംഘക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കനുസരിക്കുകയും, ഇറാലിയുടെ ക്ഷേമകാലത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രാൻഡിയും, ഡീവേച്ചിയും ഫാസിസ്റ്ററുസംഘക്കാരുടെ തലസ്ഥാനത്തേക്കു സംഗ്രഹിച്ചോടുകൂടെ മടങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും അവിടെ എത്തിയ ഉടനെ രാജാവിന്റെ ഒരു കല്ലന കമ്പിവഴിയായി അവർ കിട്ടുവാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവർ പോയതിൽപിന്നെ റോമിൽ അതിയായ കലഹം കടക്കുകയും പഴയ ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സൈന്യങ്ങൾ റോമിനെ ഫാസിസ്റ്ററുസംഘക്കാരിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ടെന്നുമാണു

അവർ കിട്ടിയ സന്ദേശം. ഉടനെതന്നെ അവർ രണ്ടു പേരും മുസോലിനി മിലാനിൽനിന്നു അയച്ചിരുന്ന കെയിനോ എന്നൊളൊന്നിച്ചു രോമിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി. അവിടെ പലേ തരത്തിലുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ കേൾക്കുവാനിടയാകുകയും, അതിനാൽ ഇറ്റാലിയിൽ കാരോ ഭാഗത്തും ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാർ, വരുവാൻ പോകുന്ന യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടി ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ അധികാരികൾക്കു കല്പനകളയച്ചു. മന്ത്രിസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയ ഫാക്റ്റോറും സഹായികളുംകൂടി ഇറ്റാലിയിൽ മാഷ്യൽലാ പ്രചാരമാക്കിയെന്ന വർത്തമാനം നാട്ടോടെ സംസാരമായി. രക്തപ്രവാഹം കൂടാതെ രാജ്യഭരണം കണ്ണലാക്കേണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാരുടെ പ്രതിനിധികൾക്കു വ്യസനത്തിന്നിടയായി. എന്നാൽ അധികം താമസിക്കാതെ എമാന്യൂവൽ രാജാവു മാഷ്യൽലാവിനു സമ്മതിക്കുതെ കല്പനയിൽ ഒപ്പിട്ടില്ലെന്ന വർത്തമാനവും അവർ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു ഏറ്റവും സമാധാനപ്പെടുവാനും അവകാശമുണ്ടായി. കാർട്ടൂങ്ങൾ ആ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുമ്പോൾ സലാൻറാ എന്ന രാജ്യമന്ത്രി ഫാസിസ്റ്റ് പ്രതിനിധികളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു രാജസന്നിധാനത്തിൽ എത്തി. അവിടെവെച്ച് എമാന്യൂവൽ രാജാവു ഫാസിസ്റ്റ് പ്രതിനിധികളോടു മനസ്സിലാവോടുകൂടി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്നുതന്നെ വൈകുന്നേരം സലാൻറാ മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിന്നു സഹായികളെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചതിൽ ഫാസിസ്റ്റ് പ്രതിനിധികളുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

സലാൻറാവിന്റെ ആ പ്രാർത്ഥനപ്രകാരം ഫാസിസ് റ്റു പ്രതിനിധികൾ മുസോലിനിക്ക് അറിവു കൊടുക്കുകയും അധികം താമസിക്കാതെ തന്നെ മുസോലിനിയുടെ മറുപടി എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. “ഞാൻ തലയാളിയല്ലാത്ത ഒരു മന്ത്രിസഭയിൽ അഭിപ്രായം പറയാൻ ഒരു കാലത്തും ഒരുങ്ങുന്നില്ല. ഫാസിസ് റ്റു സംഘക്കാരുടെ വിജയത്തിനു പൂർണ്ണത ലഭിക്കാതെ ഞാനടങ്ങുന്നവനല്ലല്ലോ.” ഇതായിരുന്നു മുസോലിനിയുടെ മറുപടി. മേൽപ്പറഞ്ഞ മറുപടി കേട്ട ഉടൻ സലാൻറാ ഒഴിഞ്ഞു. ആ സമയം ഇറ്റാലിയുടെ പൊതുവായുള്ള സ്ഥിതി അത്യധികം അപകടത്തിലായി ഭവിച്ചു. ഫാസിസ് റ്റു പ്രതിനിധികൾ അത്യധികം പരിഭ്രമിക്കുകയും അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ തൽക്കാലഅവസ്ഥകൊണ്ടു വിഫലങ്ങളായി ഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മുമ്പു പറഞ്ഞ മാതിരി ഫാസിസ് റ്റു സംഘക്കാരുടെ ഉദ്ദേശം, രക്തപ്രവാഹം കൂടാതെ ഇറ്റാലിയുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടുന്നതു പ്രചർത്തിക്കേണമെന്നുള്ള അവരുടെ മോഹം, സ്ഥലീകരിക്കില്ലെന്നു അവർക്കു തോന്നുവാൻ ഇടയായി. നൂറായിരത്തിൽപരം ഫാസിസ് റ്റു സംഘക്കാരുടെ അനുഗാമികൾ റോമാനഗരീയുടെ പുറത്തു ക്ഷമാലേശം കൂടാതെ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പട്ടണപ്രവേശം ഫാസിസ് റ്റു പ്രതിനിധികളുടെ നിരോധനം മേതുവായി നീട്ടിവെച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, കാലതാമസംകൊണ്ടു അവർ ക്ഷമയില്ലാത്തവരായി താമസിച്ചുപോന്നു. ആ സ്ഥിതിയിൽ അവർ അക്ഷമരായി കാലം കഴിച്ചു

പോരമ്പോൾ രാജസന്നിധാനത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതറിവാൻ മുറവിളി കൂട്ടിത്തുടങ്ങി. തങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന പട്ടണപ്രവേശനം ഏതു വിധത്തിൽ വേണ്ടി വരുമെന്നു തീർച്ച അറിവാൻ അവർ ആശിച്ചു.

കാൽക്കും അത്രത്തോളമായപ്പോൾ ഡീവേച്ചിയും ഗ്രാൻഡിയും രാജാവിനോടു സ്ഥിതികളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി മുസോലിനിയെ അവിടെക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എമാന്യുവൽ രാജാവു അക്കാൽക്കുത്തെ സമ്മതിക്കയാൽ ഫാസിസ്റ്റ് പ്രതിനിധികൾ മുസോലിനിക്കു വിവരത്തിന്നു കമ്പിഅടിച്ചു. പരിഭ്രമലേശംകൂടാതെയും ധാരാളം സമാധാനത്തോടുകൂടിയും മനശ്ശക്തിയോടുകൂടി മിലാനിൽ മുസോലിനി അയാളുടെ അപ്പീസ് മുറിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഡീവേച്ചിയുടെ കമ്പികിട്ടുവാനിടയായതു. വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ മുസോലിനി താൻ എന്തു കാര്യത്തിന്നായാലും രാജാവിന്റെ കയ്യോപ്പോടുകൂടിയ കല്ലന കിട്ടിയല്ലാതെ പുറപ്പെടുകയില്ലെന്നു റോമിലേക്കു മറുപടി അയച്ചു. അതനുസരിച്ചു രാജാവിന്റെ ക്ഷണനം വന്നെത്തുകയും മുസോലിനി പുറപ്പെട്ടു പോകുകയും ചെയ്തു.

റോമാനഗരത്തിന്റെ പുറത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന ഫാസിസ്റ്റുസംഘക്കാരുടെ അനുഭവത്തോടുകൂടി മുസോലിനി അകത്തുകടന്നു രാജസന്നിധാനത്തിൽ ഹാജരായി. ആ സമയത്തു മുസോലിനി രാജാവിനോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ പ്രസ്തുതയോഗ്യങ്ങളാണു്. “എന്നാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട

തിരുമേനിയുടെ മുഖിൽ ഞാൻ കറുത്ത അടിക്കുപ്പായം
 ധരിച്ചു പ്രവേശിച്ചതിന് എനിക്കു മാപ്പു തരണം.
 ഞാൻ രക്തപ്രവാഹമില്ലാത്ത ഒരു യുദ്ധത്തെ നടത്തി
 ട്ടാണ് ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇനിയും അതേ
 പ്രകാരത്തിലുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതിലേക്കുമായിട്ടാ
 ണു ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിച്ചേരവൻ നിർബ്ബന്ധിതനാ
 യിട്ടുള്ളതു്. ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട തിരുമേനിയുടെ ഒരു
 പ്രത്യേക ആശ്രിതനാണെന്നുകൂടി ഇവിടെ തുറന്നു പറ
 യട്ടെ” എമാന്യവൽ രാജാവു മുസോലിനിയും ത
 മ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയതിനുശേഷം അധികം താ
 മസിക്കാതെ ബനിറോ മുസോലിനിയെ ഇറാലിയിലെ
 പ്രധാനമന്ത്രിപദത്തിലേക്കു നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ
 സന്ദർഭത്തിൽ മുസോലിനി ഫാസിസ്റ്റുസംഘക്കാർക്കും മ
 ററു ആളുകൾക്കും സാരഗർഭമായ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തു
 കയുണ്ടായി.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

ഇറാലിയിൽ നാനാഭാഗത്തും അവിടുവിടങ്ങളിലാ
 യി കൂടിനിന്നിരുന്ന ഫാസിസ്റ്റുസംഘക്കാർ ഒരോരോ
 വഴിക്കു വന്നുചേന്ന് ഏകോപിച്ചു പുരാതനകാലംമുതൽ
 ക്കു പ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള റോമാനഗരത്തിൽ പ്രവേ
 ശിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും അതിനായി ഒരുങ്ങുക
 യും ചെയ്തു. പലേ ഭാഗത്തുനിന്നും കൂട്ടംകൂട്ടമായി റോമാ

നഗരത്തിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അവർക്കു പല പ്രകാരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നുവെങ്കിലും അവർക്കുണ്ടായെല്ലാം ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു അവർ നഗരവാതുക്കൽ വന്നുചേർന്നു. ഇറാലിയിലെ പുതിയ പ്രധാനമന്ത്രിയും, ഫാസിസ്റ്റ് സംഘത്തിന്റെ നേതാവും, ആയിരുന്ന ബനിരോമസോലിനിയുടെ സന്തോഷസമ്മതത്തോടുകൂടി അനേകായിരം ഫാസിസ്റ്റ് സംഘാംഗങ്ങൾ കണ്ടിച്ചു പട്ടണപ്രവേശനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മസോലിനി അക്കൂട്ടരെ അവിടെ അധികം താമസിപ്പിക്കാതെ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ പിരിച്ചയക്കുകയാണു ചെയ്തതു.

കറച്ചുകാലമായി അന്തഃഘാതംകൊണ്ടു അപാരമായ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ തപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇറാലിയെ ബനിരോമസോലിനി സംരക്ഷിച്ചു്, എമാസ്യാവൽ രാജാവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം പ്രധാനമന്ത്രിപദത്തെ കൈകൊണ്ടു രാജ്യത്തെ ഭരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 1922നവമ്പർമാസത്തിലായിരുന്നു മസോലിനി ഇറാലിയിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി തീർന്നതു്. അതിയായ രക്തപ്രവാഹത്തിന്നു ഇടകൊടുക്കാതെ രാജ്യത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത മസോലിനിയുടെ പേരിൽ അയാളുടെ ശത്രുക്കൾക്കുകൂടി ബഹുമാനം തോന്നുക ഉണ്ടായി. വളരെ കാലമായി യൂറോപ്പിൽ ഇറാലിയുടെ സ്ഥാനം വളരെ കീഴ്വതനത്തിലായിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്നതു്. പുരാതനകാലത്തെ ഇറാലിയുടെ മഹിമയെ കുറച്ചുകാലമായി ഇറാലിക്കാർക്കുടി മറന്നുകിടന്നിരുന്നതിനെ മ

മുസോലിനി അവരുടെ ഉള്ളിൽ കാമയിൽവരുത്തി. അതു ഘേതുവാൽത്തന്നെ ഇറ്റാലിയൻകാർ ഇറ്റാലിയുടെ ഏകനേതാവായിത്തീർന്ന് ആ ബനിറോ മുസോലിനിയേയും അയാളുടെ ഭരണരീതിയേയും സന്തോഷപൂർവ്വം അനുസരിച്ചുപോരുകയാൽ തുടങ്ങി. ജനങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ജപലിച്ചുപൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്വരാജ്യസ്നേഹം അവരെ യൂറോപ്പിലുള്ള മറ്റു രാജ്യക്കാരുടെ ഉന്നതപദവിയിൽ എത്തിച്ചേരുകയാൽ ആശിഷിച്ചു. അതിനാൽ തന്നെ അവർ ഇറ്റാലിയുടെ രക്ഷക്കും ഉന്നതിക്കുംവേണ്ടി ജീവനേകൂടി തൃണീകരിച്ചു, അനവരതം ശ്രമിച്ചുവന്നിരുന്ന അവരുടെ അന്നത്തെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ ബനിറോ മുസോലിനിയുടെ മുമ്പാകെ അവരുടെ മനസ്സുകളെ കാഴ്ചവെച്ചു.

ഇന്നത്തെ ഇറ്റാലിയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ ബനിറോ മുസോലിനി ഇന്നും ഫാസിസ്റ്റ് രൂപംവെക്കരുടെ കാരണഭൂതനും നേതാവും ആണ്. അയാൾക്കു ചുറ്റും ചെറുപ്പക്കാരായ അനേകം ജനങ്ങൾ അയാളുടെ വാക്കനുസരിച്ച് എന്തുപ്രവർത്തിപ്പാനും തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ചെറുപ്പവും ശക്തിയും അദ്ധ്വാനശീലവും ഇന്നും നിലനിൽക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ബനിറോ മുസോലിനിക്കു ഇറ്റാലിയിൽ അന്നു കണ്ടിരുന്ന കലഹങ്ങളെ എടുപ്പത്തിൽ ശമിപ്പിപ്പാനും, ഇറ്റാലിയെ അതിന്റെ കീഴ്പതനത്തിൽനിന്നു മേൽപ്പോട്ടു വലിച്ചു കേറ്റുവാൻ വേണ്ടുന്ന ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുവാനും അദ്ധ്വാനം തോന്നിയിരുന്നില്ല. മുസോലിനി അയാളുടെ രാജ്യത്തിൽ സാധാ

രണ നവീന നേതാക്കന്മാർ വരുത്തികൂട്ടാറുള്ള പരിഷ്കാരഭേദങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പുരാതനമായി ഇറാലിയം പ്രത്യേകിച്ചു രോമാനഗരത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നതായ മഹത്തായ നടപടികളെ അയാൾ പുനരുദ്ധരിപ്പിച്ചാൻ അത്യധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അയാൾ അയാളുടെ രാജാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു കുറവും വർത്തിയിരുന്നില്ല. തനിക്കു കിട്ടിയ പദവിയെ ഗണ്യമാക്കി പ്രതാപത്തെ നശിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുവാൻ മുസോലിനി തീരെ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നില്ല. ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാരുടെ ശക്തിയനുസരിച്ചാണ് ഇറാലിയുടെ ഉന്നതഗതിക്കു വഴികിട്ടുന്നതെന്നു മുസോലിനി പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു.

ബനിറോമുസോക്കോനി ഇറാലിയിലെ പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനത്തെ കൈക്കൊണ്ട ഉടനെ അയാളുടെ നാട്ടുകാർക്കും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ താമസിച്ചവന്നിരുന്ന ഇറാലിയൻകാർക്കും, രാജപ്രതിനിധികൾക്കും അറിവാനായി അയാളുടെ ആന്തരമായ ഉദ്ദേശങ്ങളെ സന്ദേശരൂപേണ അയച്ചുകൊടുത്തു. അയാളുടെ സൈന്യത്തോടു അയാൾക്കു പദവിയും ബഹുമാനസൂചകങ്ങളായ ആചാരങ്ങളും ആവശ്യമില്ലെന്നും പ്രത്യേകമായി അയാൾ അവരിൽനിന്നു ഭേദിക്കുന്നതു കൃത്യമായ അനുസരണമാണെന്നും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. അയാളുടെ കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടൊന്നും അവരവർ ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ പൂർണ്ണമായും, യഥാർത്ഥസപരാജ്യസ്തേഹത്തോടുകൂടിയും ചെയ്യേണമെന്നും അക്കാർക്കു തിരികെ അ

വെക്കല്ലാവർക്കും ഒരു മാതൃകയായിത്തീരുന്നതെന്നും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാരോടു അവരുടെ ജയത്തെ കുറിച്ച് ഒട്ടുംതന്നെ ഗർവ്വനടിക്കരുതെന്നും, പ്രത്യേകിച്ചു ഉപദേശിച്ചു. അന്യരാജ്യങ്ങളിലിരിക്കുന്ന പ്രതിനിധികൾക്കായി അയച്ച സന്ദേശത്തിൽ താൻ അവരിൽനിന്നു അതുവരെയും അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിൽ കൂടുതലായ സ്വരാജ്യസ്നേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും, ഇറാലിയുടെ താൽക്കാലികമായ സ്ഥിതികൊണ്ടു അതിന്റെ നന്മക്കായി ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേക ഉത്സാഹങ്ങൾ എടുക്കേണമെന്നും പ്രത്യേകിച്ചു പറയുക ഉണ്ടായി.

മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കും അയാൾ യഥോചിതംപോലെ സന്ദേശങ്ങൾ അയക്കുക ഉണ്ടായി. യൂറോപ്പിലെ ഐക്യരാജ്യങ്ങളോടു അയാൾ ഇറാലിക്കുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെട്ടതു യൂറോപ്പിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു മദ്ധ്യതരണിക്കടലിലേക്കുതികുമിച്ചുകിടക്കുന്ന ഇറാലി എന്ന ഒരു ചെറിയ രാജ്യം യൂറോപ്പിൽ ഇന്നും ഉണ്ടെന്നു അവരുടെ മനസ്സിൽ ഓർമ്മുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു മാത്രമായിരുന്നു. അയാൾ അന്യരാജ്യക്കാരോടു, അനേകം മഹാനാരുടെ ജന്മഭൂമിയായ ഇറാലിക്കു യൂറോപ്പിൽ മറ്റുരാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നർഹതയുണ്ടെന്നു തുറന്നുപറഞ്ഞു. അതതുരാജ്യങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ അതതുരാജ്യങ്ങൾക്കുതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശമായ ഏതൊരു സംഗതിയിലും മറ്റൊരു രാജ്യം കൈകേറി കൂട്ടുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നതു സാഹസമാണെന്നു

നാം അയാൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. മെഡിറ്ററേനിയൻ ഉൾക്കടൽ അതിന്റെ അയൽരാജ്യങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുണ്ടെന്നാണ് അയാൾ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്.

ഇന്നു ഫാസിസ്റ്റ് സംഘക്കാരുടെ ശക്തി ഇറാലിയിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതദശയെ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബനിറോമുസോലിനി ഇറാലിയുടെ ഭരണത്തിൽ സർവാധ്യക്ഷം വഹിച്ചതിനുശേഷം ആ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സും മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിച്ചുപോരുന്നു. ഇറാലിയൻകാരുടെ പുരാതനമായ ഉണർച്ചയും സ്വരാജ്യസ്നേഹവും അവരിൽ വീണ്ടും അങ്കുരിച്ചുകണ്ടു. ഇറാലിരാജ്യത്തിൽ എല്ലാപ്രദേശങ്ങളിലും അന്തഃമുദ്രങ്ങൾ ശമിച്ചു ക്ഷേമം വർദ്ധിച്ചുവന്നുതുടങ്ങി കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ വ്യവസായം മുതലായ കാര്യങ്ങളെ മുൻസ്ഥിതിയിൽനിന്നു ക്ഷേമത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഗവണ്മേണ്ടിരുന്നിന്നു ധാരാളം ധനസഹായം ചെയ്തുതുടങ്ങി. അന്യരാജ്യക്കാരായ ബന്ധുത്വം പൂർ്വ്വധികം ശക്തിയോടുകൂടെ ഉറപ്പിച്ചു. ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടൺ അമേരിക്കാ മുതലായരാജ്യങ്ങൾക്കു ഇറാലി കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കടത്തിന്റെ കാര്യം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. സകല രാജ്യക്ഷേമത്തിനുള്ള പ്രവൃത്തികളിലും ബനിറോമുസോലിനിതന്നെ നേരിൽ വന്നു പണിചെയ്തുപോന്നതിനാൽ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനു കാലതാമസം വന്നിരുന്നില്ല. ഇറാലിയുടെ സ്ഥിതി ഏതാണ്ടു ഈ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ മുസോലിനി ഇറാലിയൻകാരുടെ ഭാഗ്യത്തെയും അവരുടെ ക്ഷമാശക്തിയേയും പ്രശംസിപ്പാൻ തുട

ങ്ങി. ഫാസിസ്റ്റസംഘക്കാരടെ എന്നല്ല—ഇറാലിയൻകാരടെ ഒട്ടാകെ ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾകൊണ്ടു ഇറാലി രാജ്യത്തിന്നു ഇപ്പോൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ക്ഷേമത്തിന്നിടയായെന്നും അതിന്റെ ഭരണരീതിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ശക്തിക്കുയത്തെക്കുളഞ്ഞു അത്യധികം ശക്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നും മുസോലിനി പ്രശംസിച്ചതുടങ്ങി.

ഇറാലിയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന ക്ഷേമം ഇതരരാജ്യങ്ങളിലുള്ളതിനേക്കാൾ അധികരിച്ചുകാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബനിറോമുസോലിനി ആ ക്ഷേമത്തെ ഒരു രാജ്യത്തിൽ കാണേണ്ടുന്ന ക്ഷേമത്തിന്റെ ശൈശവമായിട്ടേ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. രാജ്യക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ഇറാലിയിലെ ഇന്നത്തെ രാജ്യഭരണാധികാരികൾ ഉത്സാഹങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ആദ്യഫലം മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ ഇറാലിയിൽ കാണുന്ന ക്ഷേമം എന്നാണു മുസോലിനിയുടെ അഭിപ്രായം. ഇറാലിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു രാജ്യനീതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തൽക്കാലം ആവശ്യമില്ലെന്നും അവരുടെ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും ദൃസ്തകുങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളായ പ്രവൃത്തിദോഷങ്ങളും ഒരു രാജ്യത്തിലേക്കു ക്ഷേമത്തേക്കാൾ അധികം ക്ഷോഭമാണുണ്ടാക്കിത്തീർന്നതെന്നും മുസോലിനി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇന്നു ഇറാലിയിൽ, അത്യാവശ്യങ്ങളായ കാർയ്യങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസം കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ മുതലായവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും രാജ്യഭരണാധികാരികൾ യഥാർത്ഥസ്വരാജ്യസ്നേഹത്തോടുകൂടി തങ്ങൾ ത

ങ്ങൾക്കുള്ള പ്രവൃത്തികളെ കളങ്കരഹിതമായി ചെയ്തു പോരുകയും ആണു. മേൽപ്പറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾക്കായി മുസോലിനി അനവരതം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നും രാജ്യനിവാസികളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിൽ അയാൾക്കു അപാരമായ സന്തോഷത്തിന്നിടയാകുന്നുണ്ടെന്നും അയാൾ വിളിച്ചുപറയുന്നതിനും പുറമെ അയാളുടെ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടും അനുഭവമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഇറാലിയിലെ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിപ്പടവു മറുപലേ രാജ്യങ്ങളേക്കാളും ശക്തിയുള്ളതാണെന്നതിന്നു രണ്ടുപക്ഷമുണ്ടാകുവാൻ തരമില്ല. ഫാസിസ്റ്റ് നടപടികളെക്കൊണ്ടു ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ഇറാലിയൻകാരെ ഒട്ടാകെ വലുപ്പചെറുപ്പഭേദമന്വേ ഇറാലിയോടുകൂടി ശക്തിയായി ബന്ധിച്ചു. മുസോലിനി ഭരണഭാരത്തെ ക്ലയ്യാറ്റു അധികകാലത്തിന്നു മുമ്പു നടത്തിയതായ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അയാളിപ്രകാരം പറയുന്നു. “നോം ഇതാ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഭരണരീതിയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ ഭരണരീതിയാലുണ്ടായിരുന്ന ചില മൃഗവിശ്വാസങ്ങളേയും, വിപരീതഫലങ്ങളേയും ആ ഭരണത്തോടുകൂടിതന്നെ നോം കഴിച്ചുമുടിയിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ഭരണത്താലുണ്ടായിരുന്ന വഴ്ചുവൃത്രംസങ്ങളേയും ആക്ഷേപകരങ്ങളായ പക്ഷഭേദങ്ങളേയും ഇന്നു നോം ബഹിഷ്കരിച്ചുകളയുകയും ഇറാലിയൻകാരുടെ ഇടയിൽ ഫാസിസ്റ്റ് നടപടികളെ പ്രചാരപ്പെടുത്തി അവരിൽ സഹോദരസ്നേഹം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മേലിൽ നമുക്കു സ്വരാജ്യത്തിന്നു

കത്തുതന്നെ ഭിന്നകക്ഷികൾ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നമുക്കു ഓരോരുത്തർക്കും സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം ഉണ്ടു. ഇന്നു നോം ഇറാലിയൻകാരുടെമേൽ ചുമത്തുന്ന ഖരദുകളെ അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം കൈക്കൊള്ളുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നാലോചിക്കുന്നതായാൽ, ആ ഖരദുകൾ ചുമത്തുന്ന ഭരണകർത്താക്കന്മാർ സ്വരാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയാണെന്നു ഇന്നത്തെ ഇറാലിയൻകാർക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ കാലാനുസരണമായി ഇറാലിയൻകാർക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന ഖരദുകൾ അവർക്കു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ അസഹ്യങ്ങളെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും ക്രമത്തിൽ അതുകൂടെ ഗുണഫലങ്ങൾ അവർക്കറിയാറാകുന്നുണ്ടു. ഇറാലിയിൽ ഇന്നു അസ്വതന്ത്രനായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ആൾ ഞാൻതന്നെയാണു്. പ്രജാസംരക്ഷണത്തിലേക്കായി ഞാൻ സദാ അമരംപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിപ്പാൻ ഇടയില്ല.”

ഫാസിസ്റ്റു് നടവടികൾകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു ഘാനിതട്ടുന്നുണ്ടെന്നു ഇറാലിയൻകാർ പലരും പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാലതിന്നു തരമായി മുസോലിനി അവരുടെ ആ അഭിപ്രായത്തെ തീരെ നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. സ്വരാജ്യസ്നേഹവും, സ്വദേശഭിമാനവും ഒരുത്തനിൽ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ അതിനെ അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിലേക്കു ചിലപ്പോൾ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നൊരു അല്പമല്ലാതെ

കളയേണ്ടിവരുമെന്നാണു അയാളുടെ ഉദ്ദേശം. അപ്രകാരത്തിലുള്ള നിസ്സാരമായ സ്വാതന്ത്ര്യനാശമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഫാസിസ്മിന്റെ സംഘനടവടികൾകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നാണു മുസോലിനി പറയുന്നത്. ഇന്നത്തെ ഫാസിസ്മിന്റെ നടവടികൾക്കു പൂർണ്ണവളച്ചു എത്തിട്ടില്ലെന്നും, മേലിൽ പലതും അതുകളിൽ വളർന്നുവരേണ്ടതുണ്ടെന്നും മുസോലിനി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രധാനമായി അയാൾ ഇറ്റാലിയൻകാരോടാവശ്യപ്പെടുന്നതു ഫാസിസ്മിന്റെ നടവടികളെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടതിലേക്കാണ്. അങ്ങിനെ പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഇറ്റാലിയൻകാർ ഏകോപിച്ചു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതായാൽ പിന്നീടവർക്കുവേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങൾ തനിയെ ഉണ്ടാകുമെന്നാണു മുസോലിനി ഉപദേശിക്കുന്നത്. ആ ജീവനയത്തിന്റെ ആദർശം, ധീരത, അപകടങ്ങളിൽ കൂസലില്ലായ്മ, സ്വസ്ഥസ്ഥിതിയിൽ ഉപേക്ഷകാണിക്കൽ, നിഷ്കലങ്കത, സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധി, വിശാലമാനസം മുതലായതുകൾ ആയിരിക്കേണമെന്നു മുസോലിനി പ്രത്യേകം വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ലോകത്തിനുവകാരപ്രദമായിരിക്കേണമെന്നാണു മുസോലിനി നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നത്. അയാൾ അയാളുടെ പിൻഗാമികളായ ഫാസിസ്മിന്റെ സംഘക്കാർക്കുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകകല്പനയെ താഴെപ്പേർക്കും. “ഞാൻ മുന്നോട്ടു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്തെ അനുഗമിക്കുക. ഞാൻ മുൻഗതയിൽ നിന്നു ഭയന്നു തിരിച്ചാൽ എന്തെ കൊല്ലുക. ഞാൻ

തോറ്റു നിലംപതിച്ചാൽ എന്നോടു പകരം ചോദിക്കുക” മേലെഴുതിയ തരത്തിലായിരുന്നു അയാൾ അയാളുടെ പിൻഗാമികൾക്കു പാഠങ്ങളെ കൊടുത്തിരുന്നതു്. ബനിരോമുസോലിനിയുടെ ഭരണാരംഭത്തിനുശേഷം ഇറാഖിലിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾമേതുവാൽ ഇറാഖിലിയൻകാർക്കു അവരുടെ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന മഹിമയെ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതിലുള്ള ആസക്തി ഏറ്റവും വലിച്ചുവന്നു. പുരാതനരോമൻകാരുടെ ധീരപരാക്രമത്തെ അവർ ഉള്ളിലാത്തു കാരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിൽ പരാക്രമശീലം ഉജ്ജ്വലിച്ചുപൊങ്ങി.

ബാബ്യകാലത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുകൂടി പണമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടി തന്റെ മാതാവിന്റെ അത്യുദ്ധാനങ്ങൾക്കു പാത്രവാനായിത്തീർന്നവനും, പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും അർഹനായിത്തീർന്നവനും വിദ്യാർത്ഥിപദം അവസാനിപ്പിച്ച ലോകരംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ആദ്യകാലത്തു രാജ്യാപകജേലിയെ കൈക്കൊള്ളുവാനും, അവരിൽനിന്നു കലഹിച്ചു പിന്നോഴിവാൻ ഇടയായവനും, വിദേശങ്ങളിൽ ചെന്നു സ്വാതന്ത്ര്യമുറയെ പ്രകടിപ്പിച്ചു് തദ്ദേശഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു രാജദ്രോഹി ആകുവാൻ ഇടയായവനും, പീന്നീടു് കാലങ്ങളിൽ പത്രപ്രവർത്തനം നടത്തി അതിൽ യഥാർത്ഥങ്ങളായ രാജ്യഭരണരീതികളിൽ കാണാറുള്ള അഴിമതികളെ നിശ്ശങ്കം വിളിച്ചുപറഞ്ഞതിനാൽ ഭരണാധികാരികളാൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ടവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളവനും, അവസാനമായി സ്വ

ദേശത്തേക്കു തിരിച്ചുവന്നു അതിന്റെ പരിതാപകരങ്ങളായ സ്ഥിതികളെക്കണ്ടു, അനവധി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിച്ചു, സ്വദേശവാത്സല്യത്താൽ പല പ്രവൃത്തികളും നടത്തിയിരുന്നതിന്നിടയിൽ ജെയിൽവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നവനും ആയ ബനിറോ മുസോലിനി ഇതാ ഇന്നു ഇറ്റാലിരാജ്യത്തിലെ സുവ്യാലൂക്കനായി ഭവിക്കുന്നു.

പുരാതനകാലത്തു അത്യുദ്ധാനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു, നിരന്തരമായി യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തി, ശത്രുക്കളിൽനിന്നു പൂർണ്ണജയംനേടി ലോകമൊട്ടാകെ ജയഭേരി പ്രചരിപ്പിച്ച ഇന്നത്തെ ഇറ്റാലിയൻകാരുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ജന്മഭൂമിയായ മഹാത്മ്യമേറിയ റോമിൽ റോമിനുവേണ്ടി ഇതാ ഇന്നു ബനിറോ മുസോലിനി നിത്യപ്രതാപത്തുരനായി വാഴുന്നു. ക്രിസ്തു മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ കയ്യേറാത്ത ലോകനിവാസികൾക്കൊട്ടാകെ ഉപദേശങ്ങൾകൊടുത്ത ഐക്യമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ ലോകമുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഇന്നത്തെ ഇറ്റാലിക്കാരുടെ പൂർവ്വികന്മാരായ മഹാന്മാരുടെ ജന്മഭൂമിയായ ആ റോമിൽ റോമിനുവേണ്ടി ഇതാ ഇന്നു ബനിറോ മുസോലിനി എന്ന മഹാൻ ജീവനെ നയിക്കുന്നു. ലോകഗതിയിൽ മദ്ധ്യകാലത്തു അപരിഷ്കൃതന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസത്തന്ത്രന്മാരും ആയിരുന്ന ലോകനിവാസികളുടെ ഇടയിൽ പരിഷ്കാരവും വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രചരിപ്പിച്ചു, അവരെ ലോകത്തിനുപകാരപ്രദന്മാരാക്കിത്തീർത്ത ഇന്നത്തെ ഇറ്റാലിയൻകാരുടെ പൂർവ്വികന്മാരായിരുന്ന മഹാന്മാരുടെ ജന്മഭൂമിയായ റോ

മിൽ റോമിനുവേണ്ടി ഇന്നു വിശ്വവിശ്രുതനായ ബനി
 റോ മുസോലിനി കാലം കഴിച്ചുവരുന്നു. ഒരു കാലത്തു
 ലോകമെങ്ങും ഇളക്കിമറിക്കത്തക്ക ശക്തിയുണ്ടായിരുന്ന
 റോമുപട്ടണത്തെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു മുന്നോട്ടു
 കയറ്റി പുരാണമാഹാത്മ്യസ്ഥാനത്തേക്കു എത്തിക്കു
 വാൻ ബനിറോ മുസോലിനി ഇന്നു അക്ഷീണമായ ശ
 ക്തിയോടുകൂടെ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. കറച്ചുകാലംമുമ്പു മു
 സോലിനിയുടെ ശത്രുവായിരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാർ ഇ
 ന്നു മുസോലിനിയുടെ ഉദ്ദേശത്തെ സഹലീകരിപ്പിക്കേ
 ണ്ടതിലേക്കു അയാളെ സസന്തോഷം സഹായിക്കുന്നു. ത
 ന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ഉള്ളിലും സ്വദേശസ്നേഹത്തേയും,
 സ്വാഭിമാനത്തേയും കുത്തിച്ചെലുത്തുവാൻ മുസോലിനി
 ക്കു സാധിച്ചതുകൊണ്ടു ഇറാലിരാജ്യത്തെ അതിന്റെ ക
 ഷ്ടാവസ്ഥയിൽനിന്നു വലിച്ചുകയറ്റുവാനും ഇറാലിയൻ
 കാരുടെ ഏകോപിച്ച ശക്തികൊണ്ടു അതിന്റെ മുൻഗ
 തിയിലേക്കുള്ള ചലനത്തെ തിടക്കപ്പെടുത്തുവാനും അ
 യാൾക്കു സാധിച്ചു. ഇറാലിയുടെ എന്നു തന്നെയല്ലായ്മ
 റോപ്പിന്റേയും ഭാവിശ്രേയസ്സിനു നമ്മുടെ ലോകധീരനാ
 യ ഈ ബനിറോ മുസോലിനിയിലാണു പ്രതിബിംബി
 ച്ചുകാണുന്നതു. ഇറാലിരാജ്യത്തിൽ അടുത്തകാലത്തു ര
 ക്തപ്രവാഹംകൂടാതെ നടത്തിയ ഭരണമാറ്റത്തിനും
 ഇപ്പോൾ ഇറാലിയിൽകാണുന്ന ഉണർച്ചക്കും കാരണഭൂ
 തൻ ബനിറോ മുസോലിനിതന്നെയാണെന്നു ആർക്കും സ
 മ്മതിക്കാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല. ലോകമുഴുവൻ ഇന്നു ആ
 മഹാന്റെ പ്രവൃത്തികളെ തന്നെ സദാ സൂക്ഷിച്ചു നോ

ക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇറാലിയുടെ ഉയച്ചുകൊണ്ടി ആ പൃ
 സ്തുഭ്രമിയിൽ അവതരിച്ചതായ ഒരു ഉത്തമപുരുഷനായി
 ട്രാൺ, പ്രതിഫലേഹകൂടാതെയും, കളങ്കരഹിതമായും,
 ജീവനെയും ഗണ്യമാക്കാനേയും, സ്വരാജ്യത്തിനുവേ
 ങ്ങി അനവരതം പ്രയത്നിച്ചുപോരുന്ന ബനിറോ മുസോ
 ലിനിയെ കരുതേണ്ടതു്.

ശ്രീ ഭം .

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ.

1. **വിനായകസവക്കർ.** ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് നിർമ്മിച്ച ബുദ്ധകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ഖോംബെക്കടുത്തു തന്നെ ഗിരിമില്ലയിൽ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നതിനായിച്ചുപോരുന്ന ഈ യഥാർത്ഥ സ്വദേശാഭിമാനിയുടെ ചരിത്രം സവിസ്തരം ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിറ്റ് കുമാരജി, ലാലാഹരിദ്രയാൽ, സുരേന്ദ്രബാനർജി, ബുദ്ധിം ചന്ദ്രപാൽ മുതലായി ഇന്ത്യാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു തീവ്രയുദ്ധം ചെയ്തവരായ പല മഹാനായകരും ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു സമാഹൃതരൂപവും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. വില പത്തുണ്ടുണ്ട്.

2. **അംഗനാരഥന്യോ സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു മുൻനിർത്തിയവരും,** “നസ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യമർത്ഥം” എന്നു മുൻകൈ പിടിക്കുന്നവരും വായിച്ചുനോക്കേണ്ട ഒരു ഉത്തമഗദ്യഗ്രന്ഥം. ലോകോല്പത്തി മുതൽ സ്ത്രീകളുടെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഉള്ള വിവരണങ്ങൾ വിവിധ ഭാഷകളിലെഴുതിയിരിക്കുന്ന മറ്റു പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി ഉദാഹരണസാഹിത്യം ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നുപുറമെ, കാമശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പല ഗ്രന്ഥതലങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വില ഉറപ്പിക രണ്ടു രൂപ.

3. **കാക്കരക്കയ്യൂർ.** മൈസൂർ വ്യാജം എന്ന പേരിനാൽ ഇന്നും കേരളീയർക്കു ഭയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്ന ടിപ്പുവർക്കന്മാരെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്ന നടന്ന ഒരു ചരിത്രകഥയാണിതു. അന്നത്തെ കേരളത്തിന്റെയും, അക്കാലത്തെ വീരയോദ്ധാക്കളായ നായന്മാരുടെയും പ്രമാണചിത്രത്തെ ഇതൊരായത്തി വായിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വില എട്ടുണ്ട്.

4. **വിധിവിധിയാസം. (അഥവാ മീന)** മലയാളത്തിൽ അടുത്തകാലത്തു നടന്നിരിക്കുന്ന വിധി കഥാപാത്രങ്ങളെ കഴിപ്പിച്ചു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഈ സാമൂഹികനോവൽ. ലളിതമായ ഭാഷ. മനോഹരമായ ഇതൊരായിരിക്കുന്നു. വില 3-4-0

രജാറീംഗം. വിഷ്ണുക്കേട്ടം, അതികിറിനാ, പാപ്പാമോ, മായപ്പേര, മന്മതിദ്രാണിയോ?, ഹിംസ് ഹിംസ് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന “നമുക്കു ഗാന്ധിജി സമുദേശിക്കു നേടിക്കൊടുക്കുന്ന വിമുക്തിയെക്കൊള്ളു മലയാളസാഹിത്യം.” എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കഥകളാണിതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു സുപരിചിതരും, നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെ ദേശസ്നേഹത്തിന്നു നേതൃത്വം ചെയ്യുന്നവരുമായ ശ്രീമാൻ വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാടാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. വിലയോ എട്ടുണ്ടുമാത്രം.

അവശ്യപ്പെട്ടേണ്ടും മേൽവിലാസം:—
ഡാക്ടർ ടി. ആർ. കെ. പിഷാരോടി.
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

Indic Digital Archive Foundation

1413

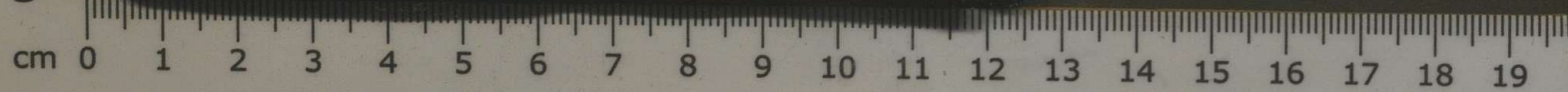
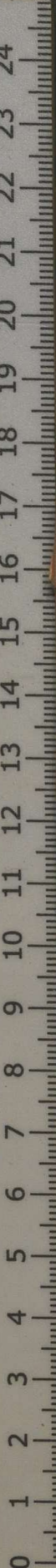
ബനിക്കോ

മുസോലിനി.

21-2

ഡാക്ടർ ടി. ആർ. കെ. പിണ്ണാരോടി.

gpura.org

